

Referat: Ordinær generalforsamling 2014 i MP Pension – Pensionskassen for Magistre & Psykologer 29. april 2014

Formalia	
Antal fremmødte	328
Fuldmagter til bestyrelsen	76
Fuldmagter til 3. mand	486
Instruktionsfuldmagter	183
Stemmer i alt	1.073

	Dagsorden	Resultat	Bestyrelsens anbefaling
1	Valg af dirigent (bestyrelsen indstillede advokat Lars Svenning Andersen)	Valgt	For
2	Bestyrelsens beretning	Ikke til afstemning	-
3	Forelæggelse af Årsrapport 2013 med ledelsesberetning og revisionspåtegning til godkendelse	Godkendt	For
4	Beslutning om anvendelse af overskud eller dækning af tab i henhold til den godkendte årsrapport	Godkendt	For
5	Forslag fra medlemmer		
	1: MP Pension aflønner på markedsvilkår	Ikke til afstemning	-
	2: Opfordring til tidsbegrænset nedsættelse af minimum for selvbetalers bidraget	Vedtaget	For
	3: Opfordring til at følge FN's nye retningslinjer vedr. menneskerettigheder og erhverv	Ikke vedtaget (for var 322 og imod var 465)	Imod
	4: Opfordring til at stoppe yderligere investeringer i kul-, gas- og olieselskaber	Ikke vedtaget (for var 484 og imod var 507)	Imod
	5: Egenkapitalens størrelse	Ikke til afstemning	-
6	Drøftelse af bestyrelsens sammensætning	Ikke til afstemning	-
7	Valg af revisor og revisorsuppleant		
	Revisorkandidat: Lone Møller Olsen, statsautoriseret revisor	Valgt	For
	Revisorsuppleant: Jacques Peronard, statsautoriseret revisor	Valgt	For
	Medlemsvalgt revisor: Bjørn Gyland	Valgt	For
	Medlemsvalgt revisorsuppleant: Jens Brandorff	Valgt	For
8	Eventuelt	-	-

Indholdsfortegnelse

DAGSORDENENS PUNKT 1	4
Valg af dirigent.....	4
DAGSORDENENS PUNKT 2	5
Bestyrelsens beretning.....	5
DAGSORDENENS PUNKT 3 OG 4.....	23
Forelæggelse af Årsrapport 2013 med ledelsesberetning og revisionspåtegning til godkendelse	23
Beslutning om anvendelse af overskud eller dækning af tab i henhold til den godkendte årsrapport.....	23
DAGSORDENENS PUNKT 5	28
Forslag fra medlemmer	28
Forslag 4: Opfordring til at stoppe yderligere investeringer i kul-, gas- og olieselskaber	28
Forslag 1: MP Pension aflønner på markedsvilkår	48
Forslag 5: Egenkapitalens størrelse	50
Forslag 3: Opfordring til at følge FN's nye retningslinjer vedr. menneskerettigheder og erhverv	53
Forslag 2: Opfordring til tidsbegrænset nedsættelse af minimum for selvbetaler bidraget ..	57
DAGSORDENENS PUNKT 6	57
Drøftelse af bestyrelsens sammensætning	57
DAGSORDENENS PUNKT 7	63
Valg af revisor og revisorsuppleant	63
DAGSORDENENS PUNKT 8	63
Eventuelt	63

Formanden Tina Mose: Vi har i år til forskel fra sidste år valgt at lægge bestyrelsens argumentation frem forud for generalforsamlingen til de medlemsforslag, som kommer. Det har vi gjort, fordi der var en del medlemmer, som var utilfredse med, at de ikke kunne se vores holdning inden generalforsamlingen sidste år, og det er jo i særdeleshed relevant, hvis man f.eks. vil afgive en fuldmagt. Derfor har vi lavet om.

Vi har et par gæster, som jeg gerne vil byde velkommen. Det er vores nuværende revisor Kasper Bruhn Udam fra Deloitte. Og så er det revisorkandidat Jacques Peronard, også fra Deloitte. Vi har fra bestyrelsen indstillet Jacques Peronard som vores nye revisor til erstatning for Kasper. Det har vi, fordi Kasper er faldet for tidsgrænsen. Han kan ikke være vores revisor længere. Vi har også en gæst, som hedder Henrik Klitmøller Rasmussen. Det er vores nye formand for revisionsudvalget, men ham skal I nok få lov til at hilse på og høre meget mere om senere. Jeg vil også gerne bede vores direktør, Cristina Lage, som er direktør for Unipension og for de tre kasser, om at give sig til kende. Cristina har også taget nogle medarbejdere med i dag, så det kunne være, at I også lige kunne rejse jer op, så vi kunne se, hvem I var. Og I kan også kende medarbejderne fra administrationen ved, at de alle sammen har navneskilte på. Så har vi også vores faglige organisationer repræsenteret. Jeg ved ikke, om Ingrid er nået frem endnu, men tanken var i hvert fald, at Ingrid Stage, formand for DM, skulle være her. Og det ser ikke ud til, at hun er nået frem endnu. Vi skulle også have næstformand for GL, Sigrid Jørgensen, i salen. Jeg ved ikke, om Sigrid er nået at komme. Ikke endnu, men jeg ved, at formand Eva Secher Mathiasen fra Dansk Psykologforening er her, så det kunne være, at du lige kunne række en hånd i vejret, Eva. Velkommen til dig. Og sidst, så vil jeg lige nævne, at vi har fem repræsentanter fra pressen til stede og de sidder på rækken hernede i denne her side. Pressen har adgang til vores generalforsamling, men de deltager ikke, og det er derfor, at de så sidder lidt for sig selv dernede. Men I er meget velkomne.

Ligesom sidste år så sidder vi fra bestyrelsen fordelt rundt på bordene, og vi har også navneskilte på, så I kan se, hvem vi er. Og jeg vil gerne bede bestyrelsen præsentere sig selv meget kort og jeg tænker, at vi kunne starte med vores næstformand Erik Alstrup.

Erik Alstrup: Jeg er næstformand og valgt i 2013, det vil sige jeg er relativt grøn, uerfaren og uvidende, men er da kommet et stykke på vej til at forstå, hvad der foregår i pensionskassens bestyrelse. Jeg er uddannet som historiker og har virket som lektor ved en uddannelsesinstitution igennem en række år, primært med henblik på historiske fag som undervisningsobjekt. Men i de sidste ca. 10 år udviklede jeg en kedelig tilbøjelighed til kvantitativ analyse, især statistisk analyse. Det har ikke sluppet mig endnu. Tak.

Lis Skovbjerg: De som var til generalforsamling sidste år vil vide, at jeg blev valgt sidste år som et såkaldt særligt sagkyndigt medlem. Deri ligger, at jeg ikke er medlem af pensionskassen.

Finn Scheibye: Jeg er udpeget af organisationerne som medlem af bestyrelsen, fordi jeg er sagkyndig inden for revision og regnskabsvæsen, og det er jeg qua en tidligere post som økonomidirektør i en årrække i PFA Pension. Jeg er heller ikke medlem af kassen.

Arne Grønborg: Jeg kommer fra Dansk Psykologforening, er udpeget, og jeg har siddet i pensionskassen siden 2006, så jeg er den, der har siddet der længst.

Lars Kalsen: Jeg er uddannet cand.scient. og HD i økonomi. Så kommer jeg fra Nordjylland. Det sidste var sponsoreret af Nordjyllands Turistråd.

Søren Kogsbøll: Jeg er udpeget af Gymnasieskolernes Lærerforening og har siddet i bestyrelsen siden 2007.

Kristian Nordholm: Jeg er medlemsvalgt blandt Dansk Magisterforening. Jeg er tidligere seminarielæktor og er i dag ansat i forlagsbranchen. Har siddet i bestyrelsen siden 1. januar 2013.

Henrik Klitmøller: Jeg er fremtidig formand for revisionsudvalget og indtræder som særlig revisions- og regnskabskyndigt bestyrelsesmedlem og er i sagens natur også uafhængig, idet jeg ikke er medlem af pensionskassen.

Anders Christian Rasmussen: Jeg er udpeget af Dansk Magisterforening, sidder i hovedbestyrelsen i Magisterforeningen. Jeg er uddannet cand.scient. og arbejder i dag i en kommune.

Egon Kristensen: Jeg er medlemsvalgt og arbejder til daglig på Ikast-Brande Gymnasium, underviser i musik og historie og har været tillidsrepræsentant igennem mange år.

Dagsordenens punkt 1

Valg af dirigent

Formanden: Så nåede vi vist hele vejen igennem. Tak for det. Jeg tænker, det er vigtigt, vi får valgt en dirigent, så vi har nogen til at styre slagets gang. Fra bestyrelsens side vil vi gerne foreslå advokat Lars Svenning Andersen som også var dirigent på generalforsamlingen sidste år. Til daglig er Lars partner i advokatfirmaet Bech Bruun, og han er også formand for bestyrelsen i Danske Advokater. Så har han i en del år været dirigent på JØP, Juristernes og Økonomernes generalforsamling. Så vi synes, at han er et rigtig kompetent bud på opgaven. Er der andre, der har forslag til dirigenter i salen? Nej, men så tror jeg, at vi kan klappe.

Dirigent Lars Svenning Andersen: Tak for valget. Jeg har glædet mig til at få opgaven, hvis jeg nu blev valgt. Og jeg skal jo starte med lige at sikre mig, at alt er gået rigtigt til, og det har jeg gjort. Jeg har været inde og kigge på, hvornår indkaldelser er sendt ud, og hvilke blade det har været i. Jeg har set på, om dagsordenen er, som den skal være, og om vi er et rigtigt sted i forhold til vedtægterne, osv. Det ser alt sammen rigtig godt ud. Så hvis ikke der er nogen, der protesterer, vil jeg starte med at konstatere lovligheden og det vil sige, vi kan blive her lidt endnu. Det er betryggende at vide. Så vil jeg sige, at det der er vigtigt for jer også, det er jo, at I alle sammen har fået en lille e-voter, fordi skulle det komme dertil, at vi skal stemme om noget, og det kan man ikke fuldstændigt udelukke, har jeg forstået, så er det jo e-voteren, som man skal bruge og det vil sige, I skal alle sammen have sådan en, og det håber jeg, at man har. Er der nogen, der ikke har, så er det skidt. Det er sådan, at foran jer der ligger der så også sådan nogle røde og grønne sedler, som I kan sidde og vifte med, og dem

må I godt bruge, hvis I skal markere, at I gerne vil tale. Men ellers er det meningen, at sedlerne først skal bruges, når vi kommer til punkt 6 på dagsordenen. Hvis det er sådan, at nogen af jer går før tid, så kan man selvfølgelig vælge at give en fuldmagt i den forstand, at man kan aflevere sin e-voter til en kammerat, der sidder ved siden af og ellers er det også sådan, at vi beder om, at man afleverer den uden for. Det kan man enten gøre ved at give den til administrationen, og så er den stemme altså gået hjem, eller man kan vælge at give en instruksfuldmagt til bestyrelsen om, hvad de skal stemme. Det kan man også sørge for ved udgangen. Så det er de muligheder, der er. Jeg skal også lige sige, at man kan se, der render en fotograf rundt, og det vil også være sådan, at der er en fra pensionskassen, som optager det her til referat, mens vores venner, journalisterne dernede i hjørnet de må kun sidde, de må ikke optage, hverken billeder eller lyd, men de må gerne referere i øvrigt. Så det er den mulighed, der ligger. Og med de ord, så er vi sådan set videre ved det næste og det er, at nu har I jo hørt bestyrelsen og så var tanken, at man omkring de her runde borde lige fik hilst på hinanden. Det bliver lidt mere tungt nu med de firkantede borde, men det skal ikke afholde jer fra alligevel at lige hilse på manden eller damen overfor. Den anden lille opgave, der er, jeg håber, at vi lige kan få de 5 forslag op på tavlen, det er jo sådan, at senere i dag, så kommer vi til at diskutere de medlemsforslag, der er. Og I kan se, at der ligger rundt omkring på bordene sådan nogle små gule Post-It, så nu de næste 2-3 minutter, hvor I lige hilser på hinanden, vil jeg bede jer om at I lige skriver i hvilken rækkefølge synes I, vi skal tage de her 5 punkter, og så samler vi lige det ind, og det betyder, at når vi efter middagen har haft vores pause, så prioriterer vi den rækkefølge, som I ønsker, at vi tager disse 5 punkter i. Vi tager lige 2-3 minutters pause og så skriver I det, og så samler vi bare ind.

(Kort pause)

Dagsordenens punkt 2

Bestyrelsens beretning

Dirigenten: Ja, jeg tror, vi nærmer os det tidspunkt, hvor alle har fået hilst på hinanden. Og det vil jo sige, at Post-It bliver samlet ind og derefter laver vi en lille prioritering og det vil sige, så kan vi gå videre i dagsordenen. Så vil jeg lige sige til jer med det samme, at hvis I vil opleve, når der bliver stillet spørgsmål eller når vi kommer længere frem i dag, at vi sidder og tisker sammen heroppe, og måske kan Tina virke en lille smule vilddøv i nogle tilfælde, så er det fordi, at hun ligesom har som vi andre, der har prøvet at være nede i dykkerklokke, det er lidt træls som formand at have det sådan, men det er altså ikke fordi du ikke gerne vil høre efter. Hun kan i hvert fald tale, og derfor giver jeg ordet nu til formanden, værsgo Tina.

Formanden: Tak for det. Ja, som de fleste af jer kan huske, så fremsatte vi sidste år fra bestyrelsens side forslag til en ny formålsbestemmelse på generalforsamlingen. Det gjorde alle tre bestyrelser under Unipension og forslaget indeholdt to elementer. Det ene var, at vi godt ville have en vedtægtsændring, så vi kunne lave administrativt samarbejde med andre og det andet gik på, at vi gerne ville investere for eller med andre. I MP faldt forslaget på generalforsamlingen, men ved en efterfølgende urafstemning, som alene gik på det med investeringerne, var der faktisk 97 % af medlemmerne, som sagde ja. Jeg vil lige binde en sløjfe på den historie. Det fremgik allerede på sidste års generalforsamling, da vi behandlede

det her forslag, at vi var i gang med at undersøge muligheden for et samarbejde med Forca. I 2 måneder undersøgte vi sammen med Forca potentialet for at lave et samarbejde på det administrative område og hele formålet var selvfølgelig at se, om der kunne være en økonomisk gevinst for begge parter ved at samarbejde. For os var det naturligvis et kardinalpunkt, at hvis vi skulle gøre det i sidste ende, så skulle det være fordi, det var til klar fordel for vores medlemmer. Det var en god og konstruktiv analysefase, men resultatet blev, at vi ikke kunne finde frem til nogen vilkår, som tilfredsstillede begge parter og det meldte både Forca og vi ud på vores hjemmesider i juni måned. Det betyder dog ikke, at vi ikke fortsat ønsker at samarbejde med andre. Vores strategi er fortsat at fremtidssikre pensionskassen, så vores medlemmer kan få de bedste pensioner, men det kommer jeg tilbage til i løbet af beretningen. Vores fondsmæglerselskab er i fuld gang med at undersøge mulighederne for at forvalte midlerne fra de faglige organisationer, deres strejkekasser. Hvis der skulle vise sig andre, større strategiske muligheder, jamen så bliver de undersøgt og vi tager stilling til en eventuel videre proces.

På trods af udfordringerne på investeringsmarkederne har vi haft rigtig gode afkast. På sliden kan I se vores investeringsafkast for perioden 2009 til 2013. Det er den blå bar. Under den ligger markedsafkastet. Man kan sige, hvis man skal relatere til, hvad Michael Møller sagde, så sagde han egentlig, jamen det er ikke muligt mange år i streg at have den forskel, fordi forskellen mellem de to linjer er vores merafkast, så det er altså alligevel lykkedes for vores investeringsafdeling. Man kan sige, det er forskellen på de linjer, det er måden vi vurderer vores investeringsafdeling og deres performance på. For eksempel er markedsafkastet for danske aktier, det er det anerkendte aktieindeks, som hedder OMXC Total, hvis der er nogen af jer, der er særlig kender, på fondsbørsen, og som man kan se er forskellen på de to grafer, så er det faktisk femte år i træk, at vores investeringsafdeling har gjort det bedre end markedet generelt. Og det har givet medlemmerne et samlet merafkast i femårsperioden på 15 % eller i kroner 6 milliarder. Selv om der har været en vis fremgang at spore i verdensøkonomien i 2013, så er udfordringerne fortsat store i form af høj arbejdsløshed og også lave investeringer i både USA og Vesteuropa og det kommer til at præge de finansielle markeder i 2014 også og vi forventer, at investeringsafkastene vil blive mindre i 2014 end de var i 2013. Pensionskassens investeringsafkast i 2013 blev 8,3 % før skat, hvilket kun er overgået af vores samarbejdspartner i Unipension PJD. Sammenligningen er lavet med det officielle afkast fra 2013, når man tager de forskellige pensionskassers årsrapporter. Og vi har altså ikke udeladt nogen i det her søjlediagram, så det er vitterligt flot. Vores afkast er lidt lavere end PJD's og det skyldes afkastet på vores ejendomme, men det vender jeg lige tilbage til. Vi er stadigvæk en meget solid pensionskasse og det har igen i 2014 været muligt at give medlemmerne en forrentning på 5,02 % før skat eller de 4,25 % efter skat. Forrentning det er så det, vi kalder kontorenten. Det er vigtigt for os at holde kontorenten så stabil som muligt, så medlemmerne ikke oplever svingende pensioner. Derfor bruger vi forskellen mellem investeringsafkastet og kontorenten til at opbygge og vedligeholde en kapitalbuffer. Den vil så vokse i de gode år og når vi så har dårlige år, så vil vi kunne bruge af den, sådan at vi stadig kan udbetale den samme kontorente.

Her kan I se vores afkast sammenlignet med branchen i 5 år fra 2009 til 2013. Og igen er sammenligningstallene taget fra pensionskassernes egne årsrapporter. De sidste fem år fra 2009 til 2013 har vores samlede investeringsafkast været på 66,8 % før skat og det betyder, at 100 kroner investeret i 2009 det er blevet til 167 kroner før skat i 2013. I hele perioden har investeringsomkostningerne udgjort 0,3 % eller mindre af den samlede formue, som er

investeret. Og det er lavt sammenlignet med andre. Så alt i alt synes jeg roligt vi kan være stolte over det, der er skabt med Unipensions nye investeringsafdeling. Igen ligger vi lavere end PJD og højere end Arkitekterne og igen så er forklaringen ejendomsinvesteringerne. Det er bl.a. derfor vi i 2012 vedtog en ny ejendomsstrategi og i forbindelse med den satte vores ejendomme til salg. Vi er godt i gang med at implementere den nye strategi og der er to overordnede formål med strategien. For det første vil vi gerne sikre et højere langsigtet afkast. De ejendomme, vi har haft indtil nu, har givet et for lille afkast og afkastet er jo så en kombination af det driftsafkast, vi får, og så de værdistigninger, der måtte være. Uden de hidtidige ejendomsinvesteringer ville vi have ligget øverst sammen med PJD. Det andet formål det handler om, at vi gerne vil sprede vores risici. De ejendomme, vi har haft indtil nu eller det, at vi kun har haft udelukkende danske ejendomme, har gjort os meget sårbare. Man kunne lave sammenligningen, hvis vi valgte kun at have danske aktier, det ville også gøre os sårbare i forhold til risikospredning. Og derfor indebærer den nye ejendomsstrategi, at vi investerer globalt i ejendomme. Arbejdet med at implementere ejendomsstrategien følger planen og der har generelt været en pæn interesse fra potentielle købere. I løbet af 2013 har vi afhændet ca. halvdelen af vores ejendomme og salgsprocessen fortsætter her i 2014. Vi står stærkt og vi er ikke tvunget til at sælge, så vi kan godt vente på den rigtige salgspris for de enkelte ejendomme. Men vi forventer, at strategien vil være implementeret inden for et par år. Den nye strategi medfører ikke, at vi slet ikke investerer i danske ejendomme, men det handler om at have den rette fordeling. Derfor har vi sammen med AP og PJD, vores samarbejdspartnere i Unipension, oprettet Unipension Ejendomme PS og det er et partnerselskab, det var det, man tidligere kaldte et kommanditselskab. Men formålet med det er, at have en fælles fond med danske erhvervs ejendomme.

I 2013 var det fem år siden, vi startede vores arbejde med ansvarlige investeringer. Vi kalder det også ESG, som står for Environmental, Social og Governance. Visionen har fra begyndelsen været at skabe et afkast blandt de bedste, men samtidig på et ansvarligt grundlag. Siden 2009 har vi arbejdet målrettet med at fastlægge retningslinjer for alle typer af investeringer. I første ombæring omfattede vores retningslinjer børsnoterede aktier og virksomhedsobligationer, og ved slutningen af 2013 manglede vi stadigvæk et par investeringstyper, men i dag omfatter retningslinjerne alle typer af investeringer. Det betyder, at sociale hensyn, miljørelaterede hensyn og governance bliver inkorporeret i vores investeringer i både børsnoterede aktier, unoterede aktier, fast ejendom, virksomhedsobligationer og senest statsobligationer. Retningslinjerne for fast ejendom, unoterede aktier og statsobligationer er vedtaget for nylig og dem er vi derfor i gang med at implementere. Det primære fokus i 2013 var udarbejdelse af de nye retningslinjer for statsobligationerne og ud over vores interne håndtering af emnet har vi deltaget i både danske og internationale samarbejder om, hvordan vi kunne gøre det her. I praksis betyder de nye retningslinjer for statsobligationer, at vi fremover vil ekskludere en række lande fra vores investeringer på samme måde som vi gør med børsnoterede aktier i dag. Vores arbejde med ansvarlige investeringer er nærmere beskrevet i den rapport, I også har fået med ud da I har tilmeldt jer generalforsamlingen. Den, der hedder Ansvarlige Investeringer 2013. Men jeg vil gerne lige knytte en generel kommentar til vores arbejde med ESG. Pensionskassens opgave er ifølge loven at sikre medlemmerne et godt afkast og det gør vi så på et ansvarligt grundlag. Vores udgangspunkt er objektivt i form af juridiske beslutninger og vores retningslinjer for ansvarlige investeringer bygger på juridiske beslutninger samt national lovgivning, internationale konventioner og sanktioner. Vi ønsker ikke at påvirke eller påtvinge vores medlemmer bestemte politiske holdninger og vi agerer derfor ikke på baggrund af politiske beslutninger. Det er også grunden til, at vi ikke kan gå ind

for at sælge aktiver relateret til fossile brændstoffer og det er også derfor, vi ikke vil ekskludere selskaber, fordi de f.eks. producerer varer, som bliver anvendt på Vestbredden, men det vender jeg tilbage til, når vi skal drøfte de medlemsforslag, som handler om netop de to ting her.

Unipension blev dannet i 2008 for at udvikle pensionskasserne og nedbringe omkostningerne. Vi kan i år gøre status over den første rigtig femårsperiode, og det ser rigtig fint ud. Vi har fået mere for mindre, administrationsomkostningerne er faldet til 506 kroner om året i gennemsnit pr. medlem. I 2010 fik vi en større momsrefusion, og det er derfor udviklingen mellem 2010 og 2011 ser lidt mærkelig ud. Det er i form af, at der er en kunstig høj stigning, men det er altså den her momsrefusion. Vi ønsker at fortsætte optimeringen de kommende år, men det kan blive gradvist sværere at gentage de sidste års effektiviseringer og procesforbedringer. Og det er der to overordnede årsager til. Den ene er stigende myndighedskrav og den anden er, at vi rigtig gerne vil have udbygget vores medlemservice. Der er med andre ord grænser for, hvor meget mere vi kan optimere og nedbringe omkostningerne alene. Det var også den erkendelse, der oprindeligt førte til vores hensigtserklæring om at samarbejde med Forca, så selv om samarbejdet med Forca ikke blev til noget, så er det stadigvæk vores strategiske ambition, at vi ønsker at fremtidssikre kassen for vores medlemmer ved at samarbejde eller have partnerskaber med andre. Det er alt andet lige sjovere at dele regningen med nogle flere.

Sammenligningen her viser administrationsomkostninger pr. medlem på tværs af branche, og tallene er igen taget fra de respektive årsrapporter. Konklusionen er, at vores administrationsomkostninger pr. medlem er lave, men de er stadigvæk højere end de arbejdsmarkedspensionskasser, som har et noget større volumen end os. Og at størrelse betyder noget kan man i høj grad se, når man kigger på de to mindre kasser i Unipension, PJD og AP. Forskellen mellem os og vores to partnere skyldes jo bl.a. de omkostninger, som er pensionskassens egne direkte omkostninger og som ikke bliver fordelt med fællesskabets fordelingsnøgle. Det kan f.eks. være sådan noget her, afholdelse af en generalforsamling, bestyrelseshonorar, osv. Her har vi mange flere medlemmer at sprede omkostningerne ud på. Men det er nu ikke fordi, AP og PJD ikke har effekt af at være i Unipension. Det har de bestemt, for hvis de sammenligner sig med andre kasser på deres egen størrelse, så ligger de også lavere. Så man kan sige, der er heldigvis synergi for alle tre kasser i selskabet.

Der er løbet meget vand i åen siden pensionskassen blev etableret i 1960. Men desværre er der stadigvæk ikke ret mange danskere, som interesserer sig for deres pension og det er virkelig ærgerligt, fordi pensionsopsparing jo er en af livets største opsparinger. Den manglende interesse, som jo så heldigvis ikke gælder for salen her i dag, kan skyldes flere ting. Dels er der psykologisk set rigtig lang tid til, at man skal pensioneres, så længe man i hvert fald er under de 55. Dels kan det være kompliceret at sætte sig ind i tingene. Øget interesse kan føre til både en større pension, men det kan også sikre, at man har de rigtige forsikringsdækninger på de rigtige tidspunkter i ens liv. Derfor arbejder vi rigtig meget på at højne medlemmernes interesse for deres pension, og det gør vi ved at gøre to ting. Vi øger vores medlemservice og vi arbejder med enkelthed og nærvær, så det bliver lettere at interessere sig for sin pension. Det at pension så bliver opfattet som, og til tider også er, meget kompliceret er i sig selv en barriere i forhold til at få højnet denne her interesse. Vi er i dag i personlig kontakt med ca. 10 % af vores medlemmer i løbet af et år, og det tal vil vi rigtig gerne have længere op. Vi arbejder derfor på en interaktiv løsning, der så vidt muligt genskaber den oplevelse, man får, når man ringer ind og får personlig rådgivning. Det er også

en måde at imødekomme det ønske, som vi har fået fra medlemmerne i vores medlemsundersøgelse, at de gerne vil, at vi kommunikerer mere med dem elektronisk. Samtidig er vi ved at se på, hvordan vi kan bidrage til en forståelse af, hvordan pensionsopsparingen er en integreret del af medlemmets samlede økonomi. Som jeg fortalte sidste år, har vi udviklet Min Pension med online rådgivning, som medlemmerne selv kan gå ind og booke fra hjemmesiden. Og det er heldigvis et tilbud, som flere og flere benytter sig af.

Vi har netop nedsat en projektgruppe, som er ved at undersøge muligheden for en gennemgribende ændring af reglerne på invalideområdet. Behovet er opstået i kølvandet på fleksjob- og førtidspensionsreformen. Reformen har medført, at nogle af vores regler for invalidepension ikke længere er tidssvarende og muligvis kan føre til nogle u hensigtsmæssigheder. Det gælder både i forbindelse med tilkendelse af invalidepensioner og i forbindelse med reglerne for modregning. Problemerne bliver større i takt med, at flere og flere af vores medlemmer bliver omfattet af denne nye reform. Invalideområdet er enormt komplekst og alle problemstillinger er nødt til at blive vurderet i sammenhæng, for at vi kan sikre, at de kommende regler bliver både færre men også praktisk gennemførlige. Alt efter hvad analysen viser, så kan arbejdet medføre, at vi kommer til at inddrage både medlemmer og de faglige organisationer.

Tal fra Danmarks Statistik viser, at danskernes middellevetid bliver ved med at stige, og at vi dermed kan forvente at leve længere. Kvinders middellevetid var i 2013 82 år, mens den tilsvarende for mændene var 78. På 10 år svarer det til en forøgelse på ca. 2,5 år for kvinderne og godt 3 år for mændene. At vi lever længere betyder også for mange, at perioden efter arbejdslivet bliver længere og dermed stiger behovet for at kunne finansiere en længere pensionisttilværelse. Vores medlemmer lever ca. 1½ år længere end den gennemsnitlige forsikrede dansker. Det er selvfølgelig positivt for os, men det stiller også nogle krav til pensionen. Det betyder, at vi skal kunne følge med, så man kan skabe tryghed hele livet og det kan vores pensionsordning. Vores medlemmer har deres pensionsordning med livrente fra første dag på jobbet til den dag, de ikke er her mere, både i form af alderspension men også i form af de forsikringsdækninger ved f.eks. tab af erhvervsevne, osv., som vi har indbygget i vores ordning. Selv om vi bliver ældre og ældre og pensionsordningen skal strække sig længere og længere, så forventer vi faktisk ikke, at det får betydning for pensionernes størrelse, fordi i takt med at medlemmernes levealder stiger, så bliver de også længere på arbejdsmarkedet. Siden 2008 er medlemmernes tilbagetrækningsalder steget med 1 år og 7 måneder og det betyder, at den største pensionsudbetaling bliver skubbet. Samtidig at medlemmerne sparer mere op og de sparer mere op på et tidspunkt, hvor de har rigtig meget at forrente. Vi har regnet ud, at et medlem, der har været gymnasielærer hele sit liv, vil kunne få 49.000 mere udbetalt om året ved at vente med at gå på pension fra de 65 år til de 67 år, og det er jo trods alt ikke så lidt.

Og nu til noget helt andet. Ca. hvert fjerde år kommer Finanstilsynet på besøg i pensionskassen til et ordinært tilsynsbesøg. Nogle vil også kalde det et serviceeftersyn. De gennemgår alle vores forhold. De sikrer, at vi driver en sund og fornuftig forretning, og at vi overholder lovgivningen. Da Tilsynet var på besøg i vores fondsmæglerselskab for snart 2 år siden endte det med en glad smiley. Vi kender ikke udfaldet af det her besøg i pensionskassen, men forventer at få den endelige inspektionsrapport i starten af juni måned, og både vi og Tilsynet kommer til at offentliggøre resultatet på vores hjemmesider.

I henhold til reglerne fra Finanstilsynet, skal vi én gang om året foretage en selvevaluering af bestyrelsen med henblik på at drøfte vores samarbejde og vores kompetencer. Og vi har netop gennemført den evaluering, og jeg har gennemført en-til-en møder med samtlige bestyrelsesmedlemmer, som jeg også skal ifølge reglerne, og det har været en rigtig sund øvelse. Man får set hinanden dybt i øjnene og man får snakket mål og resultater, arbejdsform, kontrolfunktion, samarbejde og ikke mindst kompetencer. Selvfølgelig alt sammen holdt op imod den forretningsmodel og det man skal kunne for at sidde i en bestyrelse. Konklusionen er, at vi er ganske godt kørende, men at vi altid kan blive bedre, og det sidste arbejder vi intenst med, bl.a. med temadage, bestyrelsesseminarer, efteruddannelse osv. Og så kigger vi jo på bestyrelsens sammensætning, hvilket er et selvstændigt punkt på dagsordenen i dag. Et af de lovmæssige krav, der er til bestyrelsens sammensætning er, at vi iblandt os skal have en person, der er særligt revisions- og regnskabskyndig. Det er bestemt i vores vedtægter, at det er de faglige organisationer, som udpeger det medlem efter indstilling fra bestyrelsen. På den post har vi haft fornøjelsen af Finn Scheibye de sidste fire år. Finn har på kyndig vis ageret i vores bestyrelse, og han har været formand for vores revisionsudvalg. Vi har været rigtig glade for den indsats, han har gjort. Men i løbet af de 4 år, Finn har været hos os, har han også løbende påtaget sig en lang række andre poster, herunder poster i det frivillige foreningsarbejde. Og det betyder altså, at han nu har behov for at frigøre noget tid i sin kalender og dermed har valgt at træde ud af MP's bestyrelse. Og det bringer os så videre til den anden gæst, som I også lige kort har fået præsenteret, som vi har med i dag og det er netop Finns afløser, som hedder Henrik Klitmøller Rasmussen.

Bestyrelsen har indstillet Henrik til de faglige organisationer, som har givet deres godkendelse. Henrik er 54 år. Han er uddannet cand.scient.pol. og er selvstændig konsulent med en fortid som bl.a. direktør i Fair Forsikring og vicedirektør i Danica Pension. Henrik har en bred erfaring inden for forsikring og bestyrelsesarbejde i både Danmark og Skandinavien, og han har også bestyrelseserfaring fra bl.a. Frida Forsikrings Agentur og fra European Institute for Risk Management. Henrik afløser Finn som særligt revisions- og sagkyndigt medlem, når denne her generalforsamling er afsluttet. I første omgang for en treårig periode.

Finanstilsynets regelsæt om kollektive kompetencer i den samlede bestyrelse stiller krav om, at bestyrelsen kollektivt skal have viden inden for investering og forsikring samt ledelsesmæssig erfaring på topchefniveau i den finansielle sektor. Viden om investering og forsikring må ikke hvile på et enkelt bestyrelsesmedlems skuldre, og derfor kan I nok huske - og Lis fortalte da også lige, da hun præsenterede sig - valgte vi sidste år et særligt sagkyndigt bestyrelsesmedlem på generalforsamlingen. Det var så Lis Skovbjerg. Henrik Klitmøller Rasmussen opfylder, sammen med Lis, Finanstilsynets krav til de kollektive kompetencer inden for investering og forsikring, ligesom de også er med til at opfylde kravene omkring de ledelsesmæssige kompetencer. Henrik vil med sin brede professionelle og faglige baggrund, og som det menneske han er, tilføre vores bestyrelse relevant viden og erfaring, og vi glæder os rigtig meget til at samarbejde med dig, Henrik. Velkommen til.

Inden vi går videre, vil jeg rigtig gerne lige benytte lejligheden til at takke Finn på vegne af hele bestyrelsen, og jeg kunne rigtig godt tænke mig at vi kunne sende Finn videre med et bifald.

Efter reglerne i Lov om Finansiell Virksomhed, så skal jeg informere jer om aflønningen af bestyrelsen og direktionen i 2013 og 2014 samt fremtidsudsigterne for 2015.

Generalforsamlingen vedtog vores lønpolitik i 2012, og vi opererer i henhold til den ligesom vi en gang om året også redegør for det på vores hjemmeside. I 2013 er bestyrelsens 10 medlemmer blevet honoreret med i alt 1.160.493 kroner. I sammenligning med 2012 er der tale om en stigning, men en stigning som skyldes, at vi udvidede bestyrelsen, så det vil sige det er egentlig ikke en stigning af honoraret, men vi fik jo Lis Skovbjerg med fra generalforsamlingen og frem og det er det, der gør, at der har været en stigning der. Pr. 1. januar 2014 er honoraret 1.320.036 og det er dermed blevet reguleret, så et menigt medlem er gået fra at få 82.400 til at få 90.000 årligt. Til gengæld har vi så sløjft et transporttillæg. Forhøjelsen skal ses i sammenhæng med, at bestyrelsens arbejdsmæssige omfang, ansvar og kompleksitet er øget væsentligt de senere år, og der stilles hele tiden øgede krav fra Finanstilsynets side. Den udvikling forventes at fortsætte og vi synes, det er rimeligt, at ansvar og arbejdsmængde også afspejler sig i aflønningen af bestyrelsen. Reguleringen er sket for de menige medlemmer, mens formands- og næstformandshonoraret samlet set er faldet en anelse. I 2015 forventer vi, at niveauet forbliver det samme for bestyrelsen. I 2013 er administrerende direktør Cristina Lage blevet aflønnet med i alt 2.306.928 kroner, hvilket er vores andel på 73,94 % af hendes samlede løn. Vi fortalte på sidste års generalforsamling, at der ville komme en stigning i 2014. Det er den stigning, op til de 2.401.488 kroner og det svarer til 4 %. I direktørkontrakten er der en årlig lønforhandling, og det vil der naturligvis også være i 2015. Men jeg vil gerne understrege, at vi følger med i, hvad andre i tilsvarende job bliver aflønnet med. Vi vil ikke være lønførende, men vores lønninger skal heller ikke afholde os fra at tiltrække de bedste hoveder. Aflønningen skal matche indsatsen og de finansielle virksomheder, vi sammenligner os med.

Der er som bekendt et punkt på dagsordenen senere, hvor vi vil redegøre for lønniveauet i pensionskassen generelt og for at vi overholder lønpolitikken, som jo som sagt blev vedtaget på generalforsamlingen i 2012.

Det var alt, hvad jeg havde at berette om for 2013. Men inden jeg slutter helt vil jeg lige fortælle, at vi i løbet af andet kvartal 2014 kommer til at runde vores medlem nr. 100.000, så det er lidt af en milepæl for pensionskassen. Tak for jeres tid.

Dirigenten: Så er det sådan, at vi er jo rigtig mange til stede og det vil sige, at det kan være rart at få sikret, at de flest mulige får mulighed for at tale, og det gør vi på flere måder. For det første ved borddrøftelser, for det andet ved vandrende mikrofoner, som vi vender tilbage til. Der er jo nogle spilleregler også i den forretningsorden, som er vedtaget om, at vi skal prøve at fatte os i korthed alle sammen, så det håber vi også, at det lykkes. Men det, som vi lægger op til nu, det er i første omgang, at man lige tager 5 minutters drøftelser ved bordene. Det bliver så ikke helt rundt, men man kan forhåbentlig også sidde og snakke lidt sammen. I mellemtiden vil jeg finde ud af denne her lille fordeling af de spændende medlemsforslag, og det vi beder jer om, det er jo, at man i virkeligheden lige snakker lidt om beretningen. Er der nogen ting, man savner? Er man trygge ved den måde, det kører på? Har man nogen spørgsmål? Osv. Der er frit slag, men I får lige 5 minutter til at summe ved bordene og de starter nu.

(kort pause)

Jeg tror, vi er ved at være der. Vi har jo en lang og spændende aften foran os, så jeg tror, vi afbryder den gode snak nu. Og dermed går i krig med den næste del af det, og det er jo

beretningen og muligheden for at også hvis man ønsker det at kommentere på beretningen. Det er jo således, at borddrøftelserne kan vi af gode grunde ikke referere, mens det bliver taget til referat, de spørgsmål og kommentarer, der måtte komme i forbindelse med plenumsnakken og det betyder også, at dem, der gerne vil sige noget, lige må starte med at sige, hvad de hedder, inden de siger noget. I gennemgangen af Tinas redegørelse blev der sagt, at de meniges honorar steg til 90.000 fra godt 82.000. Tina har bedt mig om lige at korrigere. Det korrekte tal er 95.000, så det er mere hvis nogle skarpe har set det, så er det altså 95.000. Det får vi lige korrigeret hermed.

Inden vi går i gang med spørgsmålene, så har jeg jo lovet lidt, at vi prioriterede punkt 5 på dagsordenen og der kan I se, at den måde, vi kommer til at snakke om medlemsforslagene, det er måske ikke helt overraskende, at det første, vi vil tage op, det er spørgsmålet om investeringer i kul-, gas- og olieselskaber. Derefter det, der før var punkt 1, det bliver altså markedsvilkår, egenkapitalens størrelse. Så er det det med FN's retningslinjer og til sidst tidsbegrænset nedsættelse af minimum. Sådan vil vi tage de medlemsforslag, når vi når dertil.

Men nu er ordet altså frit, og jeg vil prøve at styre det på den måde, at hvis man lige markerer, hvis man ønsker ordet, så giver jeg ordet til dem, der har markeret. Værsgo, Allan.

Allan Astrup Jensen: Tak for ordet og tak for en meget interessant og fin beretning. Men jeg har altså en kommentar og nogle af bestyrelsesmedlemmerne ved sikkert også, hvad det er. Fordi jeg er lidt uenig i deres ejendomsstrategi. Og jeg tror ikke, at de har tænkt sig ordentligt om, da de lavede den. Vi ved jo alle sammen, at investering i ejendom, det er altid godt på lang sigt. Måske ikke på kort sigt, men på lang sigt. Dem, der købte i 2007, de er i vanskeligheder nu, men dem, der købte tidligere, har sikkert en stor friværdisværdi, ikke? Så jeg tror ikke, at det er så tosset at investere i ejendomme, specielt beboelse, boligejendomme. Så jeg er uenig og der er en ting, som I måske ikke har taget med i betragtning. Det er den fordel for medlemmer, der har mulighed for at få en lejlighed på et eller andet tidspunkt, måske når de sælger deres hus, flytter fra Aarhus til København eller omvendt. Den er meget, meget vigtig. Specielt for de privatansatte. Jeg var jo i de første 20 år statsansat og var tvunget til at være medlem af pensionskassen, men derefter var jeg i det frie erhverv eller privat erhvervsliv og der behøvede jeg ikke at være medlem af Magistrenes Pensionskasse, men jeg fortsatte som medlem, fordi der var denne mulighed for at få en lejlighed senere hen i livet. Jeg ved godt at ancienniteten betyder noget, og det er også mange gange sidst, når man har brug for det, når man er lidt oppe i årene, man har brug for at gå fra hus til en lejlighed, men den fordel har man altså fjernet nu og på den måde vil man nok miste nogle medlemmer i fremtiden, som ikke behøver at blive i pensionskassen, men kan gå andre steder hen, fordi der er jo ikke så specielle fordele for denne her, som der var tidligere. Samtidig synes jeg, investering i udlandet er meget, meget risikabelt, bl.a. fordi der på et tidspunkt kommer nogle ændringer i valutakurser og lignende. Vi kan huske engang med schweizerfranchen. Der var mange der tabte penge på det, at de tog lån der. Så det tror jeg ikke, man skal gøre og samtidig erhvervsejendomme. Det er også noget af det mest risikable, man kan, men boligejendomme er på lang sigt fornuftig og det giver en medlemsfordel, som er uovertruffen og som virkelig kan promovere MP. Tak

Søren Wium-Andersen: Det jeg gerne vil tale om, det er Forca, som blev nævnt af Tina, for sidste år blev der slået meget på Forcas betydning for Unipensions overlevelse. Både direktøren og formanden gav os alle indtryk af, det nærmest var MP's overlevelse, der var på

spil, dersom vi ikke indgik i et samarbejde. Forca-samarbejdet blev jo et flop og de rekommandationer af foretagendet, som såvel direktøren som formanden kom med sidste år, de har jo slet ikke holdt vand. Og nu står der så i årsrapporten, at nu søger de nye samarbejdspartnere. Jeg vil gerne spørge: Hvorfor gør MP ikke det helt oplagte, nemlig at fusionere de tre kasser i Unipension, som består af MP Pension og så de to dværge, som jeg tillader mig at kalde pensionskasserne for Arkitekterne og Dyrilægerne. En fusion må da ligge lige til højrebænet og de oplagte fordele. I stedet fortæller I os nu, at i stedet for at lave en intern fusion så vil I søge nye samarbejdspartnere. Jeg tror, det bliver meget svært at finde samarbejdspartnere, når de bliver klar over, at Unipensions besluttende forsamling består af 26 medlemmer. Det er jo sådan en hærske af teknikere. Hvorfor er det således? Jo, det er der takket være bekendtgørelse om ledelse og styring af forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser. Der kan man nemlig læse, at bestyrelsen ikke lovligt kan uddele sin beslutningskompetence f.eks. til et forretningsudvalg. En bestyrelse på 26 personer plus det løse er næppe optimalt for en samarbejdspartner og det er også meget pudsigt, at under punkt 6, som vi kommer til senere hen i dag, der skriver I udtrykkeligt, at en bestyrelse på over 10 personer er uhensigtsmæssig. Ganske vist har Unipension jo et forretningsudvalg på 8 medlemmer, men som jeg har nævnt før, så har udvalget ikke nogen beslutningskompetence. Udvalgets medlemmer kommer selvfølgelig fra de tre kasser og her har MP's bestyrelse accepteret, at MP kun har tre af pladserne på trods af, at MP Pension har 85 % af medlemmerne i Unipension. At MP ligeledes har accepteret kun at besætte formandsposten i Unipension hvert tredje år også selv om vi, stadigvæk selv om vi har 85 % af medlemmerne. Det mener jeg, er ganske uhørt og en ganske udemokratisk konstruktion, men jeg synes jo egentlig, det bliver værre endnu for hvad vil de eventuelle samarbejdspartnere sige til, at samarbejdsaftalen inden for Unipension holdes hemmelig for Unipensions medlemmer? Hvad vil potentielle samarbejdspartnere sige til, at den interessentskabsaftale også er hemmelig, den, der er indgået mellem Unipensions medlemmer? Og endelig, at der findes en forretningsorden i Unipension, som også er hemmelig for MP's medlemmer. At Unipension desuden opretholder en forsikringsmodel med en risikopræmie, som ellers er et særsyn i den danske pensionsverden, det øger sikkert heller ikke de varme følelser hos en potentiel samarbejdspartner. Da min opfattelse er, at det bliver meget vanskeligt at finde nogen, der vil acceptere at indgå i et så skævt samarbejde, som det MP's medlemmer i dag ser i Unipension, for andre pensionskasser ser det ikke som et mål i sig selv at bevare det maksimale antal ben i form af pladser i de tre bestyrelser. Vi må forvente, at andre samarbejdspartnere går efter effektivitet, så vejen i dag fremad, det er efter min opfattelse ikke et samarbejde a la Unipension, men en fusion selskaberne imellem. Tak.

Dirigenten: Vi har flere på dagsordenen eller flere, men Tina vil gerne lige have lov til at kommentere på det.

Formanden: Der var så mange spørgsmål, at jeg tænker, det kunne være en god ide lige at komme rundt om det. Det første spørgsmål gik i forhold til ejendomsstrategien. Og vi tror heller ikke, det er tosset at investere i ejendomme, det gør vi jo stadigvæk. Vi har bare omlagt investeringerne, bl.a. for at sprede risikoen på vores ejendomme. Vi tror, det er tosset at lægge alle æg i en kurv. Vi vil gerne investere i andre, men vi vil gerne gøre det ikke kun i Danmark og i forskellige ejendomsstyper. Og så kan man sige, argumenterne omkring lejligheder, altså der er bestyrelsens klare opfattelse, at vi kan ikke fastholde lejligheder af den grund, at der er en lille bitte promise af vores medlemmer, som evt. kan få gavn af det. Vi er her for alle medlemmernes skyld, og vi skal skabe et godt afkast, så det vil sige, et lavere

afkast til fordel for, at der er nogle få, der kan bo i en MP-lejlighed, det vil vi ikke arbejde for. Og jeg har stor tiltro til, i forhold til den del, der har med risiko at gøre, og erhvervsejendomme og så videre, man kan sige, der har vi nogle ret professionelle kompetencer, som kigger på det og som udelukkende arbejder med det til daglig.

Så kom Søren med en lang række spørgsmål, og jeg har prøvet at fange det meste undervejs. Det er rigtigt, at vi bad om – vi ville gerne have ændret vores formålsbestemmelse og vi var i gang med at undersøge muligheden for at samarbejde med Forca på sidste års generalforsamling. Vi sagde allerede dengang, meget tydeligt synes jeg, at hvis det ikke var til fordel for vores medlemmer, så ville det ikke blive til noget. Så i virkeligheden synes jeg egentlig bare, at vi har bevist pointen. På sidste års generalforsamling var der mange, der skød os i skoene, at det her det ville ikke blive til fordel for medlemmerne og vi havde jo allerede lavet aftalen og det var jo allerede besluttet. Det var det ikke. Det var en analysefase og analysen mandede ud i, at vi ikke syntes, der var fordel nok i det for vores medlemmer. Det betyder ikke, at strategien er ændret. Strategien er stadigvæk det samme. Vi skal være flere om at dele udgifterne og det mener vi stadigvæk og vi mener det lige så meget, som vi mente det sidste år. Så siger Søren, at en fusion i Unipension er løsningen. Og man kan sige på den ene side, så er jeg uenig, fordi en fusion fremtidssikrer os ikke, fordi det giver os ikke større volumen. De synergier og det, vi har opnået de sidste, det har vi gjort ved at samarbejde i Unipension. Det, en fusion kunne gøre, det kunne skabe enkelhed, det kunne man sige. Så var der én bestyrelse og det kunne give noget enkelhed i forhold til arbejdet, men man kan sige vores administrationsomkostninger vil jo aldrig komme til at falde ved en fusion. Der kunne være en lang række andre fordele, som jeg helt klart kan se pointen i, men det er ikke en fremtidssikring, det er noget andet. Så retter du kritik af bestyrelsens størrelse og det er jo rigtigt, at nogle gange holder vi selvstændige bestyrelsesmøder, andre gange holder vi fælles møder, nogle gange starter vi med et særligt møde, og så har vi et fælles møde, fordi der er jo nogle ting, apropos vores synergier, som går på tværs og som vi koordinerer i de tre kasser. Vi er tre selvstændige bestyrelser, som træffer selvstændige beslutninger og vi er hver især i bestyrelserne ansvarlige for de beslutninger, vi træffer, og du har helt ret, forretningsudvalget har ingen magt, og det er også derfor jeg ikke kan se det problematiske i det. Forretningsudvalget i Unipension kan ikke beslutte noget, men det har den funktion, at det er koordinerende, og det betyder jo noget. I kender det i alle processer, møder, hvis man skal behandle et emne, jamen så er det en rigtig god ide at koordinere. Hvordan gør vi det her? Hvordan griber vi det her an? osv. og det er den rolle, forretningsudvalget har. Og så snakker du om samarbejdsaftalen, og der vil jeg bare sige, der er altså ikke noget odiøst i, at man ikke offentliggør en samarbejdsaftale. Det er helt standard. Sådant en aftale er kommet til ved hjælp af en forhandling og frem og tilbage og det er ikke noget, man lægger ud. Det gør man ikke nogen steder, mig bekendt. Og vi har da slet ikke nogen interesse i at gøre det, hvis vi står i en situation, hvor vi på et tidspunkt kan få en endnu større samarbejdspartner, der kan være godt for os, så vil jeg da foretrække, at vi ikke er blevet kigget i kortene inden det. Og jeg er egentlig principielt enig i, fordi det er jo stadigvæk vores påstand, at vi er i et pensionsmarked, som konsoliderer sig. Det tror jeg ikke, der er nogen som helst, der ikke er enig i. Der sker rigtig meget på pensionsmarkedet lige nu, og der er rigtig mange, der går sammen, og der er rigtig mange, der er klar over, at hvis man vil fremtidssikre og hvis man også i fremtiden vil have en god pensionsordning til nogle lave omkostninger, så skal man være mange om at dele udgifterne. Og du kan da have en pointe i, at i det perspektiv, så var det da ikke tosset med en fusion, som et første step. Det er bare

ikke det, der fremtidssikrer os. En fremtidssikring det er noget mere samarbejde, så vi blive nogen flere.

Bente-Ingrid Bruun. Jeg bor i Jægergården, og jeg vil godt takke den første taler, som kom ind med en kritik af den boligpolitik, der er besluttet, hvor man nu allerede har afhændet halvdelen af boligerne. Det er ikke sådan, at vores pensioner længere får bonus og den stiger ikke i takt med, at vi bliver kastet i hænderne på ejendomsspekulanter. Jeg vil tale kort her, for jeg har annonceret et længere indlæg under Eventuelt med spørgsmål til bestyrelsen og også min regning. Tak

Henning Sørensen: Jeg har tidligere siddet i MP's bestyrelse fra 2010 til 2013. Jeg tror, det er sådan blandt os alle sammen eller de fleste af os i hvert fald, at vi kan være uenige om nogle ting, men der er en ting, vi skal være enige om og det er, at vi skal handle inden for lovens rammer. Og der bliver jeg nødt til at sige, at det ikke er sket, når det drejer sig om oplysninger om direktørlønninger, og jeg har også klaget og påtalt det over for Finanstilsynet, som afviser det, fordi Finanstilsynet selv har været ind over den pågældende sag. Jeg skal ikke uddybe det nærmere, men jeg vil gerne stille Tina Mose og Cristina Lage et spørgsmål. Kan I garantere, at der ikke blev udbetalt yderligere end det, der er blevet oplyst på generalforsamlingerne, til vores tidligere direktør Erik Adolphsen?

Brita Foged: Dengang beretningen var, da tænkte jeg erhvervsejendomme, det betyder nærmest, at boligejendomme er nedlagt. Og åbenbart, det kan jeg så forstå, at man ikke har omlagt boligejendoms politikken, men man har nedlagt boligejendoms politikken. Jeg er en af dem, der synes det er fantastisk livskvalitet og det har været min mulighed for at være pensionist i København, selv om jeg er aarhusianer. Jeg synes, det er ikke et spørgsmål om pensionskassen kun skal øge vækst. Jeg er glad for min månedlige pension, men jeg synes, at det andet det er et yderligere gode, som er livskvalitet.

Knud Arne Jürgensen: Jeg vender tilbage til direktørlønningen et øjeblik. En af de sidste slides, vi fik præsenteret i beretningen, til den sagde formanden vist, at aflønningen af direktøren for Unipension svarer til 73 % - altså MP Pensions svarer til 73 % -, så jeg kan regne mig frem til, at den samlede løn som direktør i Unipension må være lige omkring de 3 millioner. Vores direktør må være en meget travl person, fordi når man går til side 49 i vores årsrapport, så kan man læse, at hun har i alt 19 tillids- og ledelseshverv. De syv af disse er tillids- og ledelseshverv, der ligger uden for Unipensions umiddelbare område. De 12 er øvrige tillids- og ledelseshverv, der har relation til Unipension. Jeg kan som ordinært medlem blive en lille smule bekymret for, om vores direktør kan passe alt dette.

Kirsten Breddam: Jeg havde desværre ikke mulighed for at nå frem til tiden, så jeg er gået glip af den mundtlige beretning, så hvis der er sagt noget, jeg spørger til, så beklager jeg. Men jeg læste den skriftlige beretning og konstaterede, at der stod rigtig meget om effektivitet. Altså er det kun mig, der synes, at den her lyder underlig? Når der står meget om at drive pensionskassen effektivt, hvilket jeg er meget enig i og som medlem er jeg selvfølgelig også interesseret i, at administrationen bliver effektiviseret, men jeg er også som medlem og dermed ad omveje arbejdsgiver interesseret i arbejdsvilkårene for de medarbejdere, der er i pensionskassen. Derfor bemærkede jeg, da der stod noget om de fem sidste år, det var sådan en slags status over fem års udvikling, at der blev kun talt om effektivitet. Der blev ikke talt

om ledelsesudvikling eller hvordan man som ledelse arbejder på at gøre pensionskassen til en attraktiv arbejdsplads uanset lønvilkår.

Formanden: Den første var vel mere en kommentar i forbindelse med Jægerborg. Så kom Henning og spurgte omkring Erik Adolphsen, som var her for et par år tilbage. Hans direktør og jeg kan sige, det vi har oplyst, vi har udbetalt til Erik Adolphsen, det er det vi i MP Pension har udbetalt til Erik Adolphsen. Så var der diskussionen omkring erhvervsejendomme og boligejendomme og at det er et gode at kunne bo i dem. Det forstår jeg også godt, det er. Men vi skal bare huske, at det er altså en lille bitte andel, der kan få lov til at benytte sig af det her tilbud. Og vi er altså sat i verden for at skabe et afkast for alle og det vil sige, hvis det her tilbud koster på alles afkast, så giver det altså ikke mening og det er det, der har været tilfældet.

Så var der Knud Arne. Du sagde 73 %, det er 73,95 % tror jeg nok, vores andel, som blev oplyst. Jeg tror samlet i 2013 var det 3,1, nu kigger jeg lige over og får bekræftet. Ja og så stiller du spørgsmålstegn ved Cristinas tillids- og ledelseshverv ved siden af. Jeg er ikke sikker på, Cristina, om du helt kunne genkende det tal, der blev nævnt.

Cristina Lage: Det er rigtigt, at der er en del, som er en del af hverdagen fordi noget af vores organisation og processer, osv. er bygget ind i selskabsform af forskellige, praktiske årsager eller momsmæssige årsager. Men jeg kan sige, de eksterne bestyrelsesposter er ikke de 7, som jeg tror, blev nævnt, men 2, som er egentlige bestyrelser. Det er Alm. Brand Invest og GS Forsikring, så sidder jeg også i et par fonde. Den ene er en Opel-fond og den anden Fonden for Dansk-Norsk Samarbejde, så det er det. Så er jeg lige blevet valgt ind i repræsentantskabet for Nykredit og det er to årlige møder.

Formanden: Og man kan sige, det fungerer sådan, det er selvfølgelig også noget, vi har fokus på, det er klart. Når vi har en direktør som Cristina, så vil vi jo gerne have, at hun har tid til at varetage sit job. Og det har hun også, og eventuelt fremtidige bestyrelsesposter skal altid godkendes af bestyrelsen og det bliver de også. Så vi har fokus på det. Så var der en som sagde noget omkring at bare I dog ikke kun tænker effektivisering, men også arbejdsvilkår, hvordan har medarbejderne i Unipension det? Og jeg kan sige uden at blinke, at det er mit klare indtryk og jo også noget, vi ved forskellige lejligheder spørger ind til i forhold til Cristina, men selvfølgelig er der fokus på trivsel i Unipension og selvfølgelig er det en – det kan jeg sige uden at blinke – en attraktiv arbejdsplads, hvor det klart er mit indtryk, at der er glade medarbejdere, som har det godt og som trives.

Henning Sørensen: Ja, kære Tina, du ved vist godt, hvad det er, jeg tænker på. Vi taler om, at der er sket en overtrædelse af bogføringsloven, af regnskabsloven og af personindkomstbeskatningsloven og det drejer sig om et beløb, der tilhører MP Pension, men som er blevet dirigeret et andet sted hen. Og det er ikke rimeligt, slet ikke fordi vi har en oplysningsforpligtelse over for vores medlemmer om, hvordan direktørlønningerne ser ud, og derfor skal medlemmerne have den besked uden omsvøb.

Lilian Skjerna: Der var en ting, jeg manglede i beretningen. Så vidt jeg kan se, så er der temmelig mange af de tilstedeværende, som er på pension, så derfor kunne jeg godt have tænkt mig en kurve eller en tabel over, hvordan pensionen udvikler sig fra år til år og har gjort det. Jeg er selv blevet på den gamle ordning og min pension har været fuldstændigt den

samme fra år til år minus nogle få kroner. Hvordan det er med den nye ordning ved jeg ikke sådan umiddelbart, men jeg synes, det kunne have været spændende at se, hvordan pensionen havde udviklet sig dels på gammel og del på ny ordning.

Formanden: Ja, altså, Henning, jeg tror ikke vi kommer det nærmere. Jeg kan ikke sige andet end, at det vi har oplyst, vi har udbetalt til Erik Adolphsen, det er det, vi har udbetalt. Jeg ved simpelthen ikke, hvad jeg skal sige, fordi jeg kan slet ikke kende, hvad det er, du snakker om. Jeg ved ikke, hvad det her går ud på. Til det næste spørgsmål, Lilian, tror jeg lige, jeg vil give Steen Ragn, som er aktuar, ordet til lige hurtigt at give et svar på det.

Steen Ragn, Chefaktuar: Den overordnede overskrift er, at samtlige pensionsudbetalinger igennem en del år har været fuldstændigt konstante. Der er hvis vi starter med den fleksible ordning, der er indregnet en rente på lige godt 5 % før skat, 4,25 % efter skat, og det er, hvad kassen i gennemsnit har været i stand til at forrente kontiene med og det vil sige, at når vi forrenter det med det, der allerede er indregnet i beløbene, så er der ikke nogen regulering. Jeg ved godt, at det muligvis er en ringe trøst, men man kan sige, at grunden til at vi kan det, det er altså, at vi er startet med så store udbetalinger, som vi faktisk gør. Vi kunne godt have indregnet en rente på, lad os sige, 2,25 %, så havde der været råd til 2 % årlig regulering, men så havde jeres startudbetaling den dag, I gik på pension, været ca. 20 % lavere end det, I får i dag. Det er ikke den efterspørgsel, vi har set på pensionerne. Finanskrisen var jo et godt eksempel i 2008. Da tabte pensionskassen som jeg lige husker det omkring 7,5 % af formuen. For pensionisterne betød det, at pensionen faldt med 1,25 % det ene år, og lige godt 0,25 % det næste år og ellers ingenting. Det er det, der er effekten af jeres gennemsnitsrenteordning. For medlemmerne på den gamle pensionsordning – ja, der er det jo sådan, at værdien af de ydelsesbeløb, der ligger der, overstiger faktisk formuen i kassen, hvilket betyder, at der er råd til at opretholde dem, men der er ikke råd til regulering.

Jens Brandorff: Jeg vil gerne sige tak for beretningen og for drøftelsen. Det er sandelig længe siden, vi til generalforsamlinger kunne være i kantinen i Magistrenes Hus på Lyngbyvej. Der var vi gerne en 30-40 stykker, højst, og da fyldte drøftelserne om lejeboligerne også vældig meget. Det fyldte måske næsten det hele. Men jeg vil godt komme med en kommentar til direktørlønningen. Jeg synes det lyder i mine ører helt rimeligt med en 3 millioner eller 3,1 millioner samlet set for en direktør. Der hvor jeg kender mest til det, det er i DSB. Der har den administrerende direktør, som har et budget på 10 milliarder, en grundløn på 4,5 millioner årligt og så har han mulighed for via forskellige tillægskontrakter at få næsten det tilsvarende beløb ud. Cristina Lage står i spidsen for et beløb på op mod 100 milliarder og er ansvarlig for det. Jeg synes bestemt ikke hendes løn er for stor. Så vil jeg godt sige om effektiviseringer og administrationsbidrag, jeg synes, man skal være meget forsigtig med at arbejde voldsomt på yderligere at formindske administrationsbidraget for medlemmerne. Der hvor jeg kunne se en mulighed det er ca. 50 millioner om året det koster at drive sekretariatet, men investeringsomkostningerne er oppe på små 300 millioner og det er vel der, man skal sætte ind. Vi skal jo have en ordentlig medlemservice. Jeg gik selv på pension sidste år og har i den sammenhæng aflagt et besøg i et meget velfungerende sekretariat, hvor jeg fik alle de oplysninger, jeg havde brug for. Og en venlig behandling. Og det er vel også vigtigt at holde på medarbejderne, sådan at de efterhånden i hvert fald kan leve sig ind i psykologers og magistres måde at opfatte tilværelsen på.

Allan Astrup Jensen: En kort replik. Jeg synes ikke, at formanden svarede på alle mine kommentarer eller mine pointer og det vigtigste point, det er jo, at hvis man er statsansat, så er man tvungen til at have denne her pensionskasse. Hvis man er privatansat, så kan man vælge den her eller den anden, man har lyst til. Og mit problem var simpelthen efter 20 år, så kunne jeg vælge frit, men jeg fortsatte på grund af lejlighedsmuligheden, og det tror jeg også at andre gør. Og det betyder, at man så mister medlemmer fra den private sektor i fremtiden, muligvis. Jeg kan ikke vide, hvor mange, der vil gøre det, men altså, den tilskyndelse, den mulighed, der var de der lejligheder, når man blev ældre, den kunne godt holde på mig i hvert fald. Måske har det også holdt på nogle andre medlemmer.

Knud Arne Jürgensen: Bare lige for at klargøre, jeg er ikke ude med riven efter størrelsen af direktørens aflønning. Men jeg vil gerne forstå sammenhængen helt korrekt, fordi når der står under årsrapporten på side 49, andre tillids- og ledelseshverv og flere af dem er dele, f.eks. direktionsmedlem i komplementarejendomsselskabet Sorte Hest ApS eller direktionsmedlem i komplementarselskabet Arkitekternes Ejendomme ApS, er det så tillids- og ledelseshverv, der er lønnet separat ud over den direktionsløn, som direktøren får? Og så tæller jeg altså ganske grundigt på side 49 og når frem til, at vores udmærkede direktør er bestyrelsesmedlem i Schæffergården Fondet, i Nationalbankens Jubilæumsfond, Det Obelske Familiefond, Investeringsforeningen Alm. Brand Invest og GF Forsikring – alene det er fem. Hun nævnte kun to, og jeg er for så vidt ikke ude med nogen rive på grund af antallet af disse, men vil bare spørge til direktørens velbefindende, om hun kan passe alle disse tillidshverv samtidig med sit direktørjob på fuld forsvarlig vis.

Gert Rosenkvist: Jeg har været, det hedder vist egenbetaler, fordi jeg er selvstændig konsulent og cand.mag., og jeg var tvunget som det hedder, da jeg var ansat i staten, men jeg valgte det, og det var ikke på grund af ejendommene, men på grund af forrentningen. For da jeg blev selvstændig, tog jeg alle de data, der var, med ned til min bank og der fik jeg at vide, det var BeGynderBanken jeg havde og senere var det Nordea, at det kunne man ikke gøre bedre, så det er derfor jeg bliver. Jeg synes, formanden har en god pointe i, at selvfølgelig kan det være rart, hvis man vil flytte fra Aarhus til København, at man kan få en billig bolig, men hvis det er medlemmerne, der betaler for denne fornøjelse, så er det måske ikke så godt på den lange bane.

Steen Fibiger: Jeg vil godt spørge, om arbejdspladsvurderinger i MP, er de offentliggjort på MP's hjemmeside?

Eva Thune Jacobsen: Jeg kan ikke lade være med at kommentere på det med lønninger. Jeg synes vi skal tænke, altså når jeg reagerer på høje lønninger, så handler det om den kontekst, de er i. Altså, det er jo fint at sammenligne med andre fagforeninger eller andre bestyrelsesposter og andre direktioner, men det, som jeg føler, det er jo omkring generelt i samfundet den sociale ulighed stiger og dermed den sociale ulighed i sundhed også. Det vil sige vi er jo på vej mod – altså, det er jo en generel diskussion om lønninger og forskelle i det her samfund. Så derfor kan jeg ikke sige om 3 millioner er for meget eller for lidt eller noget som helst i denne her kontekst. Det er bare en reaktion, en følelsesmæssig reaktion på, at der jo generelt er ulighed i det her samfund og den stiger. Det andet jeg ville spørge om, det kan godt være, jeg er helt naiv med det, men vi snakker jo hele tiden om gode investeringer og afkast og hvem kommer de til gode? Altså, det er åbenbart ikke dem, der er blevet

pensionister, som mig selv. Er det de kommende medlemmer af pensionskassen, de kommende pensionister, der så får en bedre pension? Det har jeg simpelthen aldrig forstået.

Jørgen Rald: Det var den sidste dame, der fik mig op at stå, fordi for en del år siden da fik jeg tit bonus, når det gik Magisterforeningen godt. Så kom krisen og så faldt bonussen væk. Så får vi en årsberetning her, der viser hvor godt det går. Så ringede jeg i sidste uge til Magisterforeningen og spurgte, om det så ikke kunne give anledning til bare en lille bonus. Så fik jeg en halv times foredrag om 5,5 % renten og 4,2 % renten og alt sådan noget, og min pension var stabil. Men det undrer mig, at man ikke også kan få en lille smule bonus, fordi alt andet stiger jo. Min avis, mine madvarer, min forsikring og det hele. Hvorfor skal det afkast ikke også give vores medlemmer en lille smule fordele?

Niels Jørgen Langkilde: Tak for en god beretning. Jeg vil blande mig lidt i diskussionen omkring boliger. Jeg har selv haft fornøjelse af at bo i et par lejligheder et par gange, og jeg synes, det var en fantastisk god ting, men der er jo ingen, der siger, at man behøver at sænke lejen kunstigt for dem, der er med. Jeg synes, det var attraktivt også selv om det var almindelig markedsleje. Og jeg knytter det lidt sammen med, at jeg er lidt optaget af, at vi får lavet noget bæredygtige byggeri – grønt byggeri og også at vi får lavet en del investeringer i vores eget land. Det er fint, at man vil ud og investere i Afrika og vejene omkring Washington, osv. Det er sikkert udmærket alt sammen, men jeg vil sådan set gerne have, at vi også investerer noget i vores eget land og hvis det så er, at vi får 0,01 % mindre i afkast, så lever jeg med, fordi så er jeg med til at styrke det samfund, med til at sørge for, at arbejdsløsheden er lidt lavere her og vi er med til at udvikle vores eget samfund. Det synes jeg er et mål for en pensionskasse som vores.

Søren Wium-Andersen: Nu er egenkapitalen taget op her af en kvinde nede foran. Derfor vil jeg egentlig gerne lige nævne lidt om egenkapitalen, selv om jeg ved godt, at vi skal – der bliver mulighed for at andre kan diskutere det senere hen, fordi det er jo således, at der er stillet forslag om, at årets resultat overføres til egenkapitalen. Jeg synes, det lyder meget fint og også ganske tillidsvækkende, da egenkapitalen hermed øges til ikke mindre end 25,9 %. Men læser jeg på side 37 i årsrapporten, så kan jeg se, at der er ganske mange ugler i mosen for der skriver MP her: Fordeling af det realiserede resultat. Realiseret resultat opgøres efter reglerne i Finanstilsynets bekendtgørelse om kontributionsprincippet. Vi har anmeldt over for Finanstilsynet, at vi ikke mener os omfattet af bekendtgørelsen, men at vi dog følger bekendtgørelsens regler om opgørelse af det realiserede resultat. Hvad betyder det her? Jo, for det første, hvad betyder at bidrage? Det betyder, at man bidrager til og det går ud på, at overskud eller underskud skal fordeles i forhold til, hvem der har bidraget med det. Hvis MP ikke føler, at de skal følge lovgivningen, ikke føler, at de skal leve op til lovgivningen. Det forstår jeg simpelthen ikke. Hvad er baggrunden egentlig for, at de skriver på side 37, at man ikke ønsker at leve op til lovgivningen? At MP ikke vil følge kontributionsprincippet og dermed Finanstilsynets regler for pensionskasser synes jeg er meget ubehageligt, for det betyder reelt, at der kan overflyttes midler, som damen nede foran sagde, internt i MP fra pensionisterne til de yngre medlemmer. Det giver mig anledning til en række spørgsmål, ikke mindst fordi MP's egenkapital er meget høj, nemlig som jeg nævnte før næsten 25,9 %. Ser I på Finanstilsynets hjemmeside, så kan I se de krav, som Finanstilsynet har stillet til pensionskassen til Pensionskassen for sygeplejersker, der også har en meget stor egenkapital, nemlig på 22 % af pensionshensættelserne og de 22 % det er altså 4 % mindre end MP. I Finanstilsynets brev til Pensionskassen for sygeplejersker der skriver Finanstilsynet: "Det er Finanstilsynets vurdering,

at en stor egenkapital medfører et behov for fokus på, at der sker lige anvendelse af egenkapitalen i forhold til de medlemmer, der har opbygget denne, jfr. den foreningsretlige lighedsgrundsætning, således at der ikke sker en urimelig omfordeling af midlerne mellem de forskellige medlemsgrupper." Vi har jo hørt i dag, at MP Pension også har haft besøg af Finanstilsynet. Og derfor vil jeg egentlig meget gerne spørge, om I ikke kan oplyse, hvad bestyrelsen agter at svare på et lignende spørgsmål, specielt efter at MP nu klart har udtrykt, at I ikke agter at følge kontributionsprincippet og da MP har en endnu større egenkapital end sygeplejerskerne. I henvendelsen til Sygeplejerskerne fra Finanstilsynet skal jeg også læse: "Finanstilsynet har endvidere påbudt pensionskassen en redegørelse for, om den anvendte risikoforrentning er rimelig. Og endelig skal pensionskassen redegøre for den valgte praksis for bonustilskrivning om, at den ikke medfører en systematisk omfordeling over en årrække." Kan bestyrelsen ikke oplyse, hvad I vil svare på lignende spørgsmål, som I må forvente, når de nu allerede har skrevet til Sygeplejerskerne om de her problemer. Jeg ser meget gerne, at det er bestyrelsen, der svarer, for det her det er et spørgsmål, jeg har taget op tidligere og jeg har ærlig talt ikke kunnet forstå den aktuar-sortsnak, som jeg hidtil har modtaget. Aktuar-sortsnak det er vores interne – min hustru har jeg nemlig med også – det er vores interne slang for det, vi normalt hører fra chefaktuaren.

Dirigenten: Jeg beder lige om, at du overholder de der taletidsregler. Det vil sige, du må fatte dig i korthed. Det er måske for sent at sige det nu, men så i hvert fald afslutte.

Søren Wium-Andersen: Så hvis vi skal høre snak fra en aktuar, kan vi så ikke godt høre fra vores egen aktuar? Vi har jo en heltidsansat aktuar i foreningen. Jeg synes ikke vi er nødt til, jeg vil gerne foretrække, at vi ikke hører fra en ekstern konsulent, der er ansat som chefaktuar.

Dirigenten: Jeg tror, vi kan samle op nu, og det vil sige Tina og det er muligt, at der er andre der også lige vil svare på nogle af spørgsmålene. Tina, du får ordet.

Formanden: Det første, det var det, der gik på vores forskel mellem vores administrationsomkostninger og vores investeringsomkostninger, og der var noget med det tal, der blev nævnt. Som jeg husker det, så gik forslaget på, om vi skal have mere fokus på investeringsomkostninger, og det er helt rigtigt, at investeringsomkostninger fylder meget mere i de samlede omkostninger, men det, der er interessant at snakke om, det er jo afkast efter investeringsomkostninger, og når vi ser vores afkast, så er det jo efter at vi har modregnet vores investeringsomkostninger. Det er klart, hvis man vælger det, der hedder en fuldstændig passiv investeringsstrategi, hvor man bare lægger sig tilfældigt i markedet, uden at gå ind og kigge på, hvor man vil positionere sig, jamen så kan man også få noget lavere investeringsomkostninger. Men jeg ved ikke, om I kan huske de to kurver, jeg viste, hvor der var markedsafkastet og så var der vores afkast og der var heldigvis et gab og jeg siger heldigvis, fordi det kan vi selvfølgelig ikke regne med, at der er i al evighed. Men man kan sige 5 år er trods alt en rigtig flot track record og det gab, det er det merafkast vi har fået ud af, at vi har nogle rigtig dygtige investeringsfolk siddende til at investere for os og de koster selvfølgelig noget. Men de grafer der er jo nogle grafer, som kommer efter vi har betalt omkostningerne til dem, så jeg vil også advare mod, at vi går for meget op i at spare der, fordi det giver os altså et merafkast, som vi alle sammen får glæde af.

Så var der den her om, at hvis man er statsansat, så er man tvunget ind i denne her pensionsordning, og det er jo rigtigt, det er jo helt rigtigt. Det er nu også i virkeligheden langt hen ad vejen det samme, hvis man er privatansat, for ofte er der en tvungen firmaordning, man skal være med i, så det er ikke altid, der er så stor forskel, men for nogle er der. Og så kan man sige, er det en måde at fastholde folk, der skifter fra offentligt job til privat job, at fastholde dem i kassen, at vi har nogle boliger? Der er det bare min holdning, at der tror jeg, vi skal satse på, at vi leverer nogle rigtig gode afkast og at vi gør det til et fornuftigt omkostningsniveau. Det tror jeg vil være langt større trækplaster end at nogle ganske få kan få en bolig.

Og så spurgte Knud Arne til det med andre selskaber i Unipension. Det er sådan, at hvad end Cristina måtte lave i andre selskaber, så er det ikke lønnet, det er en del af hendes job i dag. Det er bare sådan ren – man skal stå anført i de forskellige selskaber, så det er ikke noget, der bliver aflønnet. Hendes løn er som vi har angivet her. Hverken mere eller mindre. Og så ved jeg ikke, så blev der snakket igen om antallet af poster, der får du lige ordet, Cristina.

Cristina Lage: Ganske kort. De 5 der står nederst - og tak for, at der tages hånd om mit velbefindende, det tror jeg, at min mand også vil sætte stor pris på at høre, når jeg kommer hjem - men de 5 poster, der står nederst det er faktisk de 5 på nær den ene af dem, men meget hurtigt. Schæffergården Fondet, det er den, der også hedder Dansk-Norsk Samarbejde, så jeg kaldte den bare ved det andet navn. Nationalbankens Jubilæumsfond er jeg trådt ud af, og så er jeg kommet ind i Nykredit i stedet for og de tre andre, det var dem, jeg nævnte. En fond og to selskaber.

Formanden: Ja, så blev der spurgt til, om der var lavet APV og om den var offentligt tilgængelig. Der er lavet APV og den er tilgængelig på pensionskassens intranet. Altså, det vil sige, den er tilgængelig for medarbejderne, så de kan se den. Den ligger ikke på internettet, så vi alle sammen kan se den. Og den er god, siger direktøren.

Så blev der snakket om, det var vel en blanding af en kommentar og et spørgsmål. Der blev snakket om det her med social ulighed og en generel diskussion om lønniveau, og det synes jeg er lidt svært at kommentere på her. Men du spurgte også til de gode investeringer og afkast, hvem de kommer til gode. De kommer os alle sammen til gode, fordi hvis de ikke var der, så kunne vi ikke fastholde det nuværende niveau for udbetalinger. Der er kun os, der er ikke andre penge i kassen end dem, vi har. Det er et lukket kredsløb og det vil sige, hvis vi ikke havde nogle gode afkast, så kunne vi jo blive nødt til at sætte pensionerne ned eller kontorenten ned, så de kommer os alle sammen til gode. De stiger, når der er råderum til det, og det er der ikke nu. Lige nu er den gode historie, at vi siden 2008 har haft et rigtig godt afkast. Hvis vi går tilbage til 2008, så så tingene ganske, ganske anderledes ud og vi har rigtig meget fokus på egenkapitalen i bestyrelsen, vi har rigtig meget fokus på, at vi ikke skal omfordele, at vi skal sikre, at alle behandles lige og retfærdigt i vores pensionskasse og det er vores fuldstændigt klare overbevisning, at det gør vi, sådan som vi gør det i dag. De fremtidsudsigter, der er, for renteniveau osv. fremadrettet lægger altså ikke op til forhøjelser. Det bliver ikke ligesom i gamle dage, hvor man kunne få tilskrevet rigtigt høje procentsatser på sine depoter. Der er sket en ændring samfundsmæssigt.

Så var der en kommentar, Niels Jørgen tror jeg, han hed, omkring boliger, og han udtrykte en villighed til at ville investere i vores eget land uanset afkast. Du var villig til at få et lavere

afkast, selv om det kostede noget. Sådan hørte jeg det i hvert fald. Og man kan sige, der er jo så en fundamental forskel i forhold til bestyrelsens holdning, og også i virkeligheden sådan som vores opgave er defineret, for det er klart, vi har et ønske om at optimere vores afkast. Det betyder ikke, at vi ikke vil investere i Danmark. Det gør vi jo, men vi investerer også globalt. Vi vil gerne sprede vores investeringer og vi vil selvfølgelig gerne placere vores investeringer der, hvor de giver de bedste afkast apropos de mange spørgsmål, hvornår kan vi få noget mere udbetalt, osv. Altså, vi kan ikke både vælge, at vi vil have et rigtig godt afkast samtidig, med at vi så også vil pleje alle mulige særinteresser. Der er det klart, vi vil gerne investere ansvarligt, men vi er her og vi er sat i verden for og vi har som målsætning at skabe det bedst mulige afkast til vores medlemmer.

Så var der en lang række fra Søren omkring egenkapitalen. Sådan helt overordnet kan jeg sige også, som jeg sagde før, det er noget, vi har rigtig, rigtig meget fokus på i bestyrelsen. Og jeg tror faktisk ikke, Søren, at jeg vil lade dig diktere, hvem der skal svare på spørgsmålet. Det tror jeg egentlig nok, at vi selv må have lov til at bestemme, og derfor vil jeg godt bede Steen Ragn om at kommentere på nogle af de spørgsmål, du stillede, selv om der var rigtig mange.

Steen Ragn, chefaktuar: Jeg vil kommentere på side 37 i beretningen, hvor Søren Wium gjorde opmærksom på, hvad der står omkring kontributionsbekendtgørelsen. Det er sådan, at MP har igennem mange, mange år udloddet bonus efter princippet, at hvis der var overskud på renterisiko og administration, hvis det samlede overskud var til stede, ja, så var der basis for, at en gruppe fik det overskud. Kontributionsbekendtgørelsen forbyder faktisk den slags samlet bonus, men sagde, at det skal gives hver for sig. Det fandt bestyrelsen ikke rimeligt på det tidspunkt. Altså, man kan forestille sig, hvis man havde en gruppe, der f.eks. genererede risikounderskud, at de så skulle have del i de andre medlemmers overskud uagtet at der var sådan et element. Man ønskede med andre ord at videreføre en mangeårig praksis. Det andet element, som vi fik diskuteret i forbindelse med indførelsen i 2011, det var, at bestyrelsen ønskede, som den også klart tilkendegav ved omvalget, at der er en medlemsskare, der er et investeringsfællesskab og når man udlodder bonus, f.eks. de 4,25 %, der udloddes som udgangspunkt, så gælder det samtlige medlemmer, dvs. både de gamle, de unge, dem på ny ordning, dem på gammel ordning. Der vil ikke være nogen forskel. Det er de eneste to punkter, hvor kassen afviger fra kontributionsbekendtgørelsen, for den lægger umiddelbart op til, at nye og gamle medlemmer skulle have hver deres afkast, de skulle have hver deres investeringsprofil, osv. og det har man ikke ønsket.

Dirigenten: Tak for det. Jeg tror, vi er kommet dette punkt så tæt, vi kan komme det, og det vil sige, at vi kan konstatere, at beretningen, som jo ikke skal godkendes, kan tages til efterretning.

Dagsordenens punkt 3 og 4

Forelæggelse af Årsrapport 2013 med ledelsesberetning og revisionspåtegning til godkendelse

Beslutning om anvendelse af overskud eller dækning af tab i henhold til den godkendte årsrapport

Dermed kan vi gå videre til det, som er et godkendelsespunkt og det er jo, som I allerede har registreret, så er der af en eller anden, tror jeg, historisk grund, så har man to punkter her, som egentlig er et, og jeg vil bede om, at vi behandler det under et, nemlig forelæggelse af årsrapporten til godkendelse, idet det jo samtidig fremgår deraf, at beslutningen om anvendelse af overskuddet og det er således, at det er finanschef Jens Munch Holst, som vil forelægge årsregnskabet.

Jens Munch Holst: Jamen tak for ordet. Jeg vil gennemgå årsrapporten i nogle overordnede termer. Og jeg tager egentlig udgangspunkt i hele vores forretningsmodel kan man sige, som egentlig er penge ind og penge ud, hvor vi kan sige, at investeringsafkastet og pensionsindbetalingerne går ind i kassen og det, der kommer ud af det, det er, at vi betaler staten deres del af kagen og vi betaler ud til medlemmerne, og det, der ligger inde i den grå boks, det er jeres formue. Den samlede formue er jeres, uanset om det er egenkapital, særlige bonushensættelser eller pensionsmæssige hensættelser. Så det er sådan set jeres penge. Hvis vi ser lidt nærmere på penge ind, så ser vi en udvikling, hvor vi får flere penge ind over tid. Vi har også et stigende antal medlemmer, som viser den orange linje, altså den mørke linje, det er pengene, og den orange linje er antal hoveder, der er i pensionskassen. Vi ser en vækst, og det ser vi hele tiden i øjeblikket, og det er også en del af den vækst, vi ser, det er også det, vi kalder studenterundervisere på medlemssiden, altså antallet af medlemmer, så de fylder en del, det er ca. en tredjedel af den vækst, der er i øjeblikket.

Vi forventer over tid, at medlemsantallet vil flade ud. Vi ser jo også i vores generelle betragtning på, hvordan verden udvikler sig også i Danmark, jamen så bliver vi altså færre unge og flere gamle og det betyder også, at der er mindre årgange inden for det overenskomstområde, som vi egentlig ikke tegner ind. Så det vil flade ud, og det betyder jo også, at der vil også ske en udfladning af indbetalingerne. Det, vi så kigger på, hvis vi kigger på penge ud, det er det, man kan ikke sige desværre, at vi skal have penge ud til pensionisterne, vi skal ikke bare lade dem ligge, der er også en stigning. Og det er jo selvfølgelig også et klart billede af den udvikling, der er i samfundet. Der stiger vores udbetalinger hen over tid og stigningerne i udbetalingerne er også en del af den del, som vi kalder tillægspensionerne, som er udbetalingerne fra egenkapitalen. Det vil sige, vi bruger dels fra depoterne og dels fra det der fælles, som er egenkapitalen og særlige bonushensættelser. Så fordelingen af denne her pengemængde, der ryger ud, der kan vi se, at det er engangsydelserne og alderspensioneringerne. Den store grå del, det er alderspensioneringen, og så har vi den orange del, som er engangsydelserne, altså sumudbetalinger. Det er det billede, vi har på nuværende tidspunkt og det vil være et fortsættende billede fremadrettet. Og

det vil være en stigende volumen, der vil være flere penge, der ryger ud. Hvis vi kigger lidt på formuen eller konsolideringen, der har været en diskussion frem og tilbage om det allerede nu, så jeg vil ikke gå ind i den egentlige forretningsmodel, men vi kan se på nuværende tidspunkt, at vores medlemsdepoter er blevet konsolideret betydeligt. Vores egenkapital er blevet konsolideret betydeligt og vores særlige bonushensættelser er også konsolideret betydeligt. Så det har været nogle gode år oven på finanskrisen, det kan vi jo se. Vi har en vækst på 6 % på medlemsdepoterne, vi har en vækst på 20 % på den fælles egenkapital og en vækst på 10 % på den særlige bonushensættelse så samlet set er der sket en betydelig konsolidering, og det er ca. 9 % pr. år, så der ligger penge til jer, der ligger penge til de fremadrettede ydelser, der ligger også penge til de udsving, som vi har været ude for i 2008 og det ved jeg, I kommer nærmere ind på og bestyrelsen vil adressere den. Så man kan sige, at vi ved nu, at der er mange penge i kisten, men vi ved også, og jeg ved ikke, hvor mange af jer, der kan huske fem år tilbage og mere, men jeg kan godt huske det, 2008 og 2007. Det var nogle grumme år, da jeg sad og skulle prøve at finde ud af, hvordan pengene skulle hænge sammen i en anden virksomhed i hvert fald og det skal vi jo ikke have igen, men det kommer. Der kommer de udsving på de finansielle markeder, så vi skal have denne her buffer ind og det ved jeg, at vi også adresserer senere her. Grundlæggende er det det, der er interessant for os – det er: Vi har penge ind, vi har penge ud, vi har en kasse, vi holder fast i. Vi har nogle penge, vi holder fast i, sådan at der er penge til de fremtidige udbetalinger. Og det er egentlig det. Og vi har været inde i en god udvikling over tid og det har vi også vist i år. Så egentlig er det det, jeg vil sige til jer omkring årsrapporten, og hvis der er nogle andre spørgsmål, mere specifikke til enkeltelementer, så er I meget velkomne til at kigge forbi stolen eller derude, når vi får lidt mad, osv. Det var egentlig det, jeg ville sige.

Dirigenten: Ja, tak for de ord og det er jo således, i årsrapporten på side 29, at der har revisorerne givet det, vi kalder en blank påtegning. Og inden jeg spørger, om der er nogen der har bemærkninger, så vil jeg lige nævne, at der er i alt 964 stemmer her i lokalet. Det er således, at der er 323, der er fremmødt. Der er givet 76 fuldmagter til bestyrelsen. Det er sådan, at der er givet 382 fuldmagter til andre og der er givet 183 instruktionsfuldmagter. Og så har bestyrelsesmedlemmerne ønsket at oplyse, at de fuldmagter, der er givet til tredjemand, de 382, hvor stort et antal, der ligger på bestyrelsesmedlemmer, der har Lars Kalsen 30 og Arne Grønborg Johansen 5 og resten sidder I andre med. Sådan ser billedet ud – 964 stemmer. Men vi er ved årsregnskabet og der var en, der ønskede ordet her, værsgo.

Steen Fibiger: Jeg så på en af de første kurver. Der var et knæk på kurven i udbetalingerne fra 2010 til 2011. Kunne vi ikke få en kommentar – en forklaring på, hvorfor kurven pludselig i det år knækkede, som den gjorde?

Jens Munch Holst: Stigningen, som I kan se fra 2010 til 2011. Altså en stigning i vores udbetalinger. Jeg har ikke sådan et helt specifikt billede af, at det skal være andet end at det er antallet af medlemmer, der medfører stigningen i udbetalinger.

Søren Wium-Andersen: Ja, jeg har forsøgt at finde ud af de her tillægspensioner ved at kigge i de gamle papirer, og der kan jeg se, at en af grundene til at der er et skifte fra 2010 til 2011 det var, at i 2010 udbetalte man godt 500 millioner kroner af egenkapitalen, mens det blev reduceret til 223 millioner i 2011 og det undrer mig egentlig ganske meget, fordi da jeg skrev under på min aftale om at komme over på ny pension i 2009, da står der, at alle tillægspensioner skulle hentes fra egenkapitalen. Hvorfor har man lige pludselig reduceret det,

man henter fra egenkapitalen mellem 2010 og 2011? Hvor henter man pengene fra? Betyder det her i praksis, at man ensidigt fra MP's bestyrelses side har ændret aftalegrundlaget, som jeg underskrev i 2009? Det vil jeg da egentlig meget gerne have forklaret og jeg vil meget gerne have forklaret, hvordan man så fylder op i tillægspensionen, fordi så vidt jeg kan se, så har I objektivt ændret aftalegrundlaget.

Steen Ragn, chefaktuar: Uden at fordybe mig i detaljerne, så er en temmelig stor del af vores udbetalinger engangsydelser i forbindelse med pensionering. Jeg tror, i år er - det står i note 7 – men det er altså adskillige 100 millioner, vi udbetaler i engangsydelser og alt efter, hvem der går på pension, hvor store de ydelser er og hvor mange der vælger det, så kan det altså påvirke det enkelte års udbetalinger temmelig meget. Jeg skal ikke kunne sige, om vi i 2010 har haft et specielt lavt antal, der gør, at kurven kunne være gået mere jævnt. Derimod effekten fra 2010 til 2011 i det tillæg, der står deroppe, kan jeg godt forklare. Det skyldes, at man oven på finanskrisen reelt frygtede den situation, at kassen var på vej til måske på lang sigt kun at kunne forrente pengene med 2-2,5 %. Hvis man forestiller sig det scenarie, så vil man komme på et tidspunkt, hvor grundpensionerne vil udgøre mere end de samlede pensioner, altså med andre ord, at de medlemmer, der havde valgt om, ville i de første år kunne nyde en tillægspension og i de sidste år, da ville de så igen skulle have pengene – det ville svare til, at vi brugte overskuddet to gange. For at imødegå det, så lagde man det om sådan, at den rentebonus på grundpensionerne, det er altså forskellen mellem kontorenten og de p.t. 1 %, der ligger til basis for jeres grundpensioner, at de bliver udbetalt kontant til pensionisterne og det er kun forskellen derfra op til den samlede pension, der udgør den egenkapitalfinansierede tillægspension, så det var en måde at sikre, at egenkapitalen fortsat kunne støtte pensionen i det meget lange løb, givet at det var et lavrentesamfund.

Erik Philipson: Jeg vil gerne spørge, der er jo blevet holdt udsalg på ejendommene i de senere år. Jeg kunne godt lide at vide, hvor stor en del, hvor mange millioner er der kommet i kassen på grundlag af de ejendomssalg i de sidste par år. F.eks. Duevej er kæmpe stort. Det må være mange millioner. Og nu er der altså her på det sidste to store kostbare ejendomme på Frederiksberg Søpark, som er blevet solgt. Hvor stor en indflydelse har de store indtægter, der må være kommet ind der haft på pensionskassens muligheder for at forhøje pensionen?

Henning Sørensen: Jeg har et par spørgsmål til Steen Ragn om skyggekontoen. Vi har, så vidt jeg kan forstå, forrentet skyggekontoen med 4,5 %. I fremtiden vil vi ikke lade forrentningen være så høj. Hvis vi nu ikke havde brugt en så høj forrentning, så ville skyggekontoen jo være blevet elimineret hurtigere, og det havde givet en mulighed for at give pensionisterne nogle tillægspensioner, som de jo ikke får nu, fordi vi har den høje skyggekonto, eller selv om den er nedskrevet, så er den stadigvæk høj og forhindrer, at man udbetaler tillægspension. Er det ikke rigtigt, at man kunne rent teknisk fjerne skyggekontoen helt, hvis man undlod den høje forrentning af egenkapitalen på skyggekontoen?

Gudrun Wium-Andersen: Det er et spørgsmål til egenkapitalen, som nu udgør 25 %, som det tidligere er nævnt. Hvor stor ønsker I, at den skal være? Hvad er målet? Hvor langt skal vi op, før der kan udbetales noget til pensionisterne?

Knud Arne Jensen: Det er om pensionerne igen. Da jeg gik på pension i 2007, fik jeg jo alle de der bonusser, jeg gik over på den ny ordning. Jeg kan forstå, at det både er gammel og ny ordning, der i kroner og ører i dag får mindre udbetalt, end de gjorde i 2008. Lønstigningerne

har jo været rimelige i årenes løb, og vi kan se, overskuddet på egenkapitalen har været i størrelsesordenen 80 %. De 5-7 millioner jeg har liggende i pensionskassen, som skal give min pension fremover, de er jo også blevet forrentet med de der 80 % de sidste 5 år. Jeg synes, at det er problematisk, at man ikke bare får, hvad der svarer til inflationen i pensionsforøgelse. Men jeg synes godt, at man kunne i hvert fald lade inflationen påvirke pensionerne. Det er jo samtlige pensionister i øjeblikket, som ikke får en krone mere i pension, som årene går. Tværtimod, de får mindre.

Formanden: En helt generel kommentar, fordi nu har det været oppe et par gange det her med, hvorfor vi ikke får, fordi der er inflation i samfundet, osv. Det er jo ikke en inflationssikret ordning, vi har. Det er det ikke nu, og det har det aldrig været, og jeg kan godt forstå, at det kunne være dejligt, men sådan er det bare ikke, og jeg tror i øvrigt heller ikke, at vores produkt ville blive mere gennemsigtigt, apropos kompleksitet, hvis vi valgte at gøre det. Men sådan helt, og det er ikke for at sidde og lyde skarp, men det er bare et vilkår, at vores ordning er ikke inflationssikret. Man har den mulighed, som pensionist eller når man går på pension, at man kan vælge at få en lavere startpension og så på den måde øge sine udbetalinger. Det betyder ikke, at man præcist bliver kompenseret for inflationen, men det betyder, at man i hvert fald selv vælger en udbetalingsprofil, der gør, at man får mindre i starten og mere til sidst.

Så blev der spurgt til indtægter fra ejendomme vi har solgt. Jeg fik hvisket i min øresnegl, at det beløber sig til omkring 2 milliarder. Og så er jeg lidt i tvivl om anden del af spørgsmålet. Altså, ejendommene er solgt til bogført værdi. Jeg kan se, at Cristina lige har en kommentar til det.

Cristina Lage: Ja altså, som Tina siger. De er solgt for ca. 2 milliarder, men de er solgt sådan stort set til bogført værdi en lille smule over, så selve formuen bliver ikke større af det, så det vil ikke sådan få den der ønskede effekt på pensionsudbetalingerne, for der var taget højde for dem i forvejen.

Steen Ragn: Skyggekontoen hedder skyggekontoen af en god grund. Det er slet ikke rigtige penge. Det er en rettighed til at lave en bestemt overskudsfordeling i fremtiden. Med andre ord, kassen bliver ikke en krone rigere af, om skyggekontoen er der eller ikke er der. Faktisk, så den egenkapital, I ser i dag, og den skyggekonto der er der, den ville ikke have været anderledes af, at man ikke havde haft en skyggekonto for længe siden. Jeg vil meget nødtigt begive mig ud i nogle tankerækker, hvad vi ville have stået i dag, hvis vi i fortiden havde gjort noget andet. Det bliver meget teoretisk. Men altså som sagt, det er ikke rigtige penge. Det, der står i regnskabet, jeres pensionshensættelser, jeres særlige bonushensættelser og egenkapitaler. Det er de midler, vi har at gøre godt med.

Så blev der spurgt til hvor stor egenkapitalen skulle være før der igen kunne udbetales pensionistbonus. Lad mig starte med at slå fast, der bliver udbetalt pensionistbonus. Faktisk udgjorde beløbet 253 millioner. Det er præcis dem, I kan se deroppe. Det er det, som er blevet udbetalt til alle pensionisterne på den fleksible ordning, altså dem, som lavede omvalget i 2008. Den gamle ordning derimod, der er reglerne sådan indrettet i dag, at kigger vi bare på Finanstilsynets krav til sådan en ordning, så skal der være i gennemsnit 50 % over hensættelsen, for at opfylde Finanstilsynets krav til, hvor mange midler der skal være i ordningen, så en simpel tommelfingerregel vil bare sige, at i øjeblikket burde der ligge en

egenkapital på omkring 50 % på de ordninger. Hvis der var penge ud over det, hvis det var sådan, at vi kunne garantere, at de penge ikke i fremtiden ville skulle bruges til at dække disse pensioner af, ja så kunne vi udlodde dem, men ikke på det nuværende kun 25 % niveau.

Dirigenten: Ja, og dermed nærmer vi os stærkt en pause. Men vi skal inden have godkendt årsregnskabet og resultatdisponeringen ved overførslen til egenkapitalen, og jeg hører om vi kan godkende.

Svend Erik Rasmussen: Jeg vil spørge med hensyn til punkt 4. I forhold til forslag 5, kan vi så vedtage forslag 4, hvis der kommer et andet resultat ud af forslag 5? Fordi det må jo hænge sammen.

Dirigenten: Det tror jeg ikke lige, vi forstår.

Svend Erik Rasmussen: Jamen der er jo et forslag her under punkt 4 om, at overskuddet skal overføres til egenkapitalen, ikke? Og det er jo det, forslag 5 drejer sig om. Skal vi det eller skal vi ikke?

Dirigenten: Ja, altså problemet er lidt det, jeg ved ikke, hvorfor man har disse særlige vedtægtsbestemmelser om, at man har et selvstændigt punkt der, for det her følger i virkeligheden af regulativet. Det her det er overførslen er i virkeligheden betinget af de dispositioner, som er foretaget i 2013 og derfor godkendelse af regnskabet indebærer også en overførsel af egenkapitalen. Det tror jeg ikke, vi kan ændre på, heller ikke under punkt 5. Men vi kan godt diskutere egenkapitalen under punkt 5. Det kan vi roligt gøre.

Svend Erik Rasmussen: Ja, det skal vi jo, ikke?

Dirigenten: Ja, så det gør vi. Men det her – i virkeligheden er det i min optik en fejl, at man har et selvstændigt punkt om det på dagsordenen. Det har vi altså altid haft, og det tror jeg, man skulle lave om. Det er heller ikke normalt andre steder, nu er det min fjerde fornøjelse her. Så vi skal tage stilling til godkendelse af regnskabet og der er stadigvæk, jeg beder om, hvis der er flere, at vi så får det nu klaret.

Eva Thune Jacobsen: Jeg forstod bare faktisk ikke direktørens forklaring på det med de ejendomssalg. Har vi solgt dem med tab eller, hvor er de blevet af de penge? Jeg forstod bare ikke din forklaring.

Cristina Lage: Jeg beklager. Altså, det jeg sagde, det var, at de ejendomme, der var direkte ejet, der er solgt for ca. 2 milliarder, og det er stort set, hvad de var bogført til. Så derfor bliver det ikke en merværdi, der kommer ind. De er placeret i ejendomsfonde med den der risikospredning, som vi ønsker, både for at forøge afkastet og mindske risikoen.

Dirigenten: Okay, det forstod vi. Det gik bare ud på, at det, som vi regnede med, at vi fik for dem, det fik vi også for dem og nu har vi brugt pengene til at investere i noget andet. Så håber vi, at det går godt.

Jeg tror, vi skal prøve at spørge igen. Kan vi så hermed godkende regnskabet. Og det kan vi og dermed resultatdisponering, som er en følge af det.

Dagsordenens punkt 5

Forslag fra medlemmer

Og det betyder, at vi har et rigtigt spændende punkt 5 og det er således, at nu holder vi 15 minutters pause. Jeg beder om, at man går ud og fylder sig med tallerknerne og kommer herind igen. Vi prøver at starte herinde. Man må gerne tage maden herind. Vi prøver at starte om 15 minutter.

(Pause)

Dirigenten: Har alle fået noget at spise? Det håber jeg. Jeg tror, at vi så småt skal i gang med et spændende forslag. Vi er under punkt 5 og det er forslag 4. Opfordring til at stoppe yderligere investeringer i kul-, gas- og olieselskaber, som er det punkt, som man har ønsket at drøfte først, og det er således, at forslagsstilleren jo har mulighed for at motivere yderligere mundtligt og jeg forstår, at Thomas Meinert Larsen gerne vil supplere mundtligt.

Forslag 4: Opfordring til at stoppe yderligere investeringer i kul-, gas- og olieselskaber

Thomas Meinert: Det kommer til at foregå sådan, at jeg har ca. 10 minutter til at præsentere, og så har jeg en hjælper nede i bagenden af lokalet til at hjælpe med at skifte slides, og så har jeg jo fået denne her fine pointer til at pege med. Først og fremmest, tusind tak for muligheden for at præsentere forslaget. Og tusind tak til MP Pension og Unipension for at have forberedt sig grundigt til at behandle det her ret kontroversielle forslag for de fleste, nemlig ved at lave det notat, der hedder Stranded assets og klimapolitiske udfordringer, skulle der stå. Så jeg kommer til at både redegøre for forslaget og også kommentere en lille smule på det notat, som de har lavet, som jeg skal starte med at sige bestemt ikke, synes jeg, er helt retvisende. Jeg synes helt berettiget, jeg kan sige, at det indeholder nogle fejl. Det fejlvurderer den klimakrise, som vi har, og jeg synes også det fejlvurderer civilisationens evne til at handle på denne her udfordring. Det kan vi sikkert komme tilbage til.

Det burde ikke være nogen overraskelse, at vi har et problem med klimaforandringer, der accelererer. Det kommer til at give os en masse udfordringer på den korte og lange basis. FN har slået fast, at nu kræver det øjeblikkelig handling, hvis vi skal undgå mere end 2 graders global opvarmning, og det er selvfølgelig også et vigtigt argument til at sige, vi kan ikke blive ved med at tjene penge på en industri, som lever af at undergrave vores samfund ved at accelerere global opvarmning.

Det er efterhånden også blevet mainstream at mene, at vi allerede nu har for mange fossile brændsler, kendte reserver, som vi ikke kan tillade os at brænde af. FN's Klimapanel, Det Internationale Energiagentur – de to institutioner, som vi betror vores tillid til, siger, at det er ca. maksimalt en tredjedel af de kendte fossile reserver, altså kul, olie og gas, vi kan tillade os at brænde af, hvis vi skal efterleve denne her målsætning om maksimalt 2 graders global

opvarmning. Vi har ikke tid til at gå i detaljer med figuren. Det betyder selvfølgelig også, at hvis vi ikke kan brænde to tredjedele af de kendte reserver af, så vil de også i en eller anden forstand miste deres værdi.

Vi, som pensionsopsparende i MP Pension og i Unipension, har ganske mange midler placeret i fossile brændsler. Det her er data hevet ud fra hjemmesiden, og tak til MP Pension, fordi de har den meget åbne politik om at redegøre for deres investeringer, i hvert fald på aktieområdet. De to tabeller viser topinvesteringerne inden for olie- og gasvirksomheder. Den nederste er kulinvesteringer og figurene til højre siger lidt om, hvor stor en andel af vores investeringer inden for aktier, der er bundet i olie og gas. Det, jeg konkluderer hurtigt, det er, når vi kigger på verdens 200 største fossilvirksomheder, så har vi ca. 1,4 milliarder kroner investeret i dem, heraf er ca. 300 millioner kroner investeret i kul og ikke 14,2 millioner, som Unipension har regnet sig frem til. Det kan være, at vi skal diskutere det bagefter. Derudover har vi også ganske store investeringer i en kendt dansk virksomhed, nemlig A.P. Møller Mærsk, ca. 750 millioner kroner. Det konkrete forslag går på at frasælge investeringer i verdens 200 største virksomheder og da A.P. Møller Mærsk altså ikke er blandt, så inkluderer det her forslag altså umiddelbart ikke A.P. Møller Mærsk.

Vi snakker om denne her carbon boble, og om der er risiko for stranded assets og nogle vil sige, jamen der er jo ikke nogen, der kan påpege en carbon boble, så den er der nok ikke. Det samme kunne man have sagt før den finansielle krise. Man kan også spørge en virksomhed som Exxonmobil, det er verdens største børsnoterede fossilselskab, de blev spurgt af deres investorer her for et par måneder siden, og de svarede faktisk ret prompte og de sagde: Der er ikke nogen af vores reserver, som er i risiko for såkaldte stranded assets. Der er heller ikke nogen af de investeringer, vi har gjort eller vil gøre, som er påvirket af stranded assets. Det vil sige, de olie- og gasreserver, vi vil finde i fremtiden, dem kommer vi også til at tjene penge på.

Figuren viser det såkaldte energy outlook, som Exxonmobil har lavet. Der kan I se, at de forudsiger frem mod 2040, at vores globale energiforbrug vil stige og at vores forbrug af særlig olie, særlig gas, men også kul vil fortsætte med at være på nogenlunde det niveau, som vi har nu. De forudsiger – jeg skal ikke kunne sige hvorfor – at det særligt er olie og gas, vi bliver ved med at bruge lidt mere af, hvorimod deres forventninger til vedvarende energi, markeret ved den gule lille klat oppe i toppen, altså ikke har nogen særlig stor andel i vores fremtidige energiforsyning. Hvis man sammenligner – nu har jeg den ikke her – hvis man sammenligner fremskrivninger fra Det Internationale Energiagentur, fremskrivninger fra FN's Klimapanel, så ser de markant anderledes ud. Andelen af vedvarende energi, når vi snakker 2040, 2050 er mellem 50 og 80 % af vores samlede energiforbrug. Spørgsmålet er: Hvem vælger man at tro på? Er det virksomheder som Exxonmobil eller er det IEA og FN's Klimapanel? Hvem vælger I at tro på?

Vi skal have energi fra andre kilder, når vi ikke kan få det fra olie, kul og gas. Det her er mit bud på, hvad der kommer til at ske. Hvad der allerede er sket. Det er en figur over den akkumulerede opsætning af solceller globalt. I kan også se, hvad det er for nogle lande, der bidrager til opsætningen frem til ca. 2009. Det var der, hvor der var klimatopmøde i København. Da var det primært Europa, som var primus motor for at gøre noget, for at opsætte bl.a. solceller som vedvarende energi. I de seneste år er det Kina og det er USA, det er Japan, som er i førertrøjen på det her område, så alle større regioner gør noget på det her

område og det gør de bl.a. og det er det, jeg prøver at vise i den indsatte figur her. Det her det er opsætningen i USA og det her det er prisen. Prisen på vedvarende energi vil fortsætte med at falde både på sol og på vind og på andre teknologier, netop fordi det er teknologier, som bygger på vind og sol, som i en eller anden forstand er ubegrænsede i ressource.

Så lidt om forslaget. Er det kontroversielt? Er det lovligt? FN's Klimapanel er ude og sige, at det er nødvendigt. Det er kontroversielt. Men at investorer som os har både et moralsk og givetvis også et økonomisk incitament til at gøre noget ved det her.

Verdensbanken er ude og sige det samme. De har allerede lavet nye retningslinjer for, hvad de vil give lån til. Kul er på vej ud af långivning fra de store internationale banker og Verdensbanken siger, at man også som institutionel investor seriøst bør overveje muligheden for divestment.

Også OECD siger, at det her det er ultimativt et spørgsmål om, hvorvidt vi vælger at strande vores planet eller vi vælger at strande penge knyttet til fossile brændsler.

Når MP Pension enten i dag eller næste år eller året efter beslutter at frasælge nogle af deres fossile aktiver, så bliver de en blandt mange institutionelle investorer, som gør det samme. Det her er listen over de byer og universiteter, religiøse samfund og velgørenhedsfonde, som allerede enten har eller er på vej til at frasælge fossile brændsler.

Der er også pensionskasser og banker, der begynder at komme med. I Europa er det således norske Storebrand, som er begyndt at afhænde investeringer i kul og tjæresand. Hollandske Rabobank, der går ud af investeringer i skifergas og olie og SKAGEN Fondene har også reduceret i deres olieaktiver.

Kommer vi til at tabe penge på det? Hvis man tror, der er en carbon boble, så er det nok ret sandsynligt. Men det ved vi ikke. Så det man har gjort indtil nu, det er at kigge bagud i tiden. Det er der flere rapporter, der har kigget på, dels en fra Aperio Group og dels fra det rådgivende selskab MSCI, som Unipension selv benytter sig af. Der er ikke nogen, der kan sige noget om, eller de fastslår begge to, at man historisk set ikke har kunnet se et lavere eller et højere afkast, hvis man har haft en såkaldt fossilfri aktieportefølje. Men der er ikke nogen, der kan fremsige eller forudsige fremtiden. Min forudsigelse er, at risikoen ved at fastholde så mange penge i fossile brændsler er større end den var set i et større 5- og 10-årigt historisk perspektiv.

Så hvis vi skal til at runde af. Jeg synes personligt og dem, som har fremsat forslaget sammen med mig, at vi ikke skal bruge vores pensionsopsparing til at fremme en fremtid, vi ikke kan være bekendt over for vores børn og børnebørn og for den sags skyld over for os selv, og jeg synes også, at vi af forsigtighedsgrunde bør sælge de her risikable aktiver, hvor vi risikerer at miste værdier, som kan sænke vores pensionsopsparings værdi. Unipension konkluderer selv, at vi kan tabe op til 500 millioner kroner, hvis denne her carbon boble brister.

Og så en refleksion fra en af de norske porteføljemanagere. Det er at det er svært at forudsige paradigmer. Min forudsigelse, vores forudsigelse er: Ja, civilisationen har erkendt, at vi har en klimakrise. Vi ved oven i købet, at vi har teknologier til at løse det. Og de teknologier vil

komme i spil. De er allerede i spil og lige så snart hele verdenssamfundet kommer ind på den kurs, så kommer det til at gå rigtig, rigtig stærkt.

Spørgsmålet til jer i dag, det er: Vælger I at satse jeres penge på selskaber, som Exxonmobil, som åbenbart tror, at vi kan blive ved med at udvinde flere fossile reserver og tjene penge på det? Så skal I selvfølgelig stemme nej. Hvis I mener, at forslaget, som det er fremsat i dag, som det bliver fremsat mange andre steder i verden i de her dage, måneder og år, og dermed bidrager til den grønne omstilling, som vi alle sammen ved er nødvendig? Så skal I stemme ja.

Tusind tak for opmærksomheden.

Dirigenten: Tak til Thomas Meinert Larsen for indlægget, og så er det Tina Mose, som får lejlighed til at redegøre for bestyrelsens syn.

Formanden: Jeg vil gerne starte med at sige, at vi bekymrer os også om global opvarmning og vi anerkender problematikken og vi anerkender også, at diskussionerne er vigtige. Og derfor er jeg også rigtig ked af at høre, at Thomas Meinert mener, at vi fejlvurderer klimakrisens omfang, fordi det vi har gjort i rapporten, det er at forholde os alene til de investeringsmæssige facts. Altså, hvorvidt der er investeringsmæssige begrundelser for at sælge de her aktiver. Altså, er der tale om stranded assets eller ej? Det er relevant at overvåge, om der er risiko for stranded assets, og derfor er det også en integreret del af vores løbende risikoovervågning på alle vores aktiver. Det vil sige helt generelt. I vores rapport argumenterer vi grundigt for, hvorfor der ikke er tale om et stranded asset-problem eller en såkaldt boble. Og at der dermed ikke er det her finansielle argument for, at vi afvikler investeringerne. Omlægningen af verdens energiforsyning til vedvarende energi kommer til at tage mange år endnu. Som det er nu, er det jo kun en forsvindende lille andel af energiforsyningen, som kommer fra vedvarende energikilder. Hvis vi udelukker en så central samfundsmæssig og globalt integreret industri fra vores investeringer, så mindsker det spredningen af vores investeringer. Og dermed får vi et dårligere risikojusteret afkast. Selv et mindre fald i afkastet får betydning for pensionerne. F.eks. 1 % årligt koster et almindeligt medlem 5.000 kroner om måneden eller samlet set 1½ million kroner i den samlede opsparing. Vores nuværende portefølje har en stor spredning og det seneste års afkast vidner om, at det har virket. Vores investeringer er i dag allerede meget grønne og jeg er sikker på, at de vil blive grønnere de kommende år, fordi vi tror netop på, at virksomheders adfærd hvad angår miljø, sociale forhold og ansvarlig ledelse indikerer selskabets potentiale og langsigtede udvikling. Det er da også derfor, at en forholdsvis stor andel af medlemmernes formue er investeret i de 100 mest bæredygtige virksomheder i verden. Pensionskassens eksistensberettigelse er, som vi også har talt om tidligere, at skabe et højt og stabilt afkast for medlemmerne og det gør vi allerede i dag under hensyntagen til ansvarlige investeringsprincipper. Når vi afskærer os fra bestemte investeringer, så indskrænker vi vores muligheder og så falder vores muligheder for at skabe gode afkast til medlemmerne. Vores målsætning er nu engang at skabe det højeste mulige afkast til medlemmerne på et ansvarligt grundlag og det er derfor, vi allerede i dag er ret langt fremme i arbejdet med de ansvarlige investeringer. Vi vil ikke, og vi ønsker ikke, at pådutte medlemmerne bestemte politiske holdninger eller træffe politiske beslutninger, som påvirker medlemmernes pensioner negativt. Selv om vi alle sammen bekymrer os om miljøet, er jeg overbevist om, at ikke alle medlemmer mener, at den rigtige løsning er at sælge de her aktiver relateret til fossile brændstoffer. Det her er ikke sort-hvidt og som eksempel kan jeg nævne, at Shell og BP, som vi normalt

forbinder med benzin og diesel, også investerer massivt i udvikling af vindenergi og biobrændsler. Vi anerkender, at verden har en alvorlig situation, men vi anerkender ikke, at et salg af de her aktiver er måden at løse det på. Der er ikke finansielle argumenter for at sælge de af vores investeringer, som relaterer sig til fossile brændstoffer. Gør vi det alligevel er det en politisk beslutning, som er vanskelig at håndtere administrativt og som betyder, at bestyrelsen skal involveres fra investeringsbeslutning til investeringsbeslutning. Det giver samtidig risiko for lavere afkast og det risikerer altså at skabe splittelse i medlemsskaren. Medlemmerne kan ikke flytte deres penge et andet sted hen og derfor har medlemmerne krav på, at vi i bestyrelsen træffer objektive og ikke politiske beslutninger. Vi skal favne alle medlemmer og det gør vi med det setup, vi har i dag omkring ansvarlige investeringer, som netop bygger på juridiske beslutninger og som er både systematisk og objektivt. Vi har som bestyrelse det ultimative juridiske ansvar for, at medlemmerne får mest muligt ud af deres pensionsindbetalinger og for, at vi varetager alle medlemmernes interesse. Det er også derfor, forslaget helt korrekt er formuleret som en opfordring til bestyrelsen, for rent juridisk kan ingen, selv ikke generalforsamlingen, pålægge bestyrelsen at træffe bestemte investeringsmæssige valg. Hvis vi sælger de her aktiver, er det ikke af investeringsmæssige årsager, men af miljøpolitiske årsager med de problemer, det giver og det ønsker vi ikke og på den baggrund vil bestyrelsen ikke følge opfordringen og vi anbefaler, at generalforsamlingen stemmer nej til forslaget.

Dirigenten: Dermed er ordet jo frit.

Anette Schönemann: Jeg er enig med bestyrelsen. Der er jo nogen, der siger, hør hvor vi gungrer. Det sagde musen. Den gik over broen sammen med elefanterne. Så da jeg læste om det her forslag, så gik jeg ind i de gode FN-statistikker for at få lidt forhold sat på det. Og jeg sagde, altså det er jo ikke hele Danmark, MP kan ændre, men hvad er Danmarks CO2-udledning? Hvad er de 15 lande, der udleder mest CO2? Og det er en FN-statistik, hvor de her knap 200 lande er med. Nu tog jeg de 15 største. Og der kan man se, hvis vi ser, hvor meget udgør Danmarks taget i procent ud af de 15 største, det er 2 promille. Jeg forstår godt forslaget, fordi jeg ved også godt og det er meget tydeligt for mange, at det går rigtig dårligt. Hvad jeg mener, det er, at pensionskassen er til for at give det mest sikre og største afkast. Det giver også en feel good-feeling, hvis man tager hensyn der og så mener jeg, så er det noget med at gå hjem og se på sit elforbrug, eget elforbrug, eget olie-, naturgas- eller opvarmningsforbrug på de årlige opgørelser. Der står nydeligt, hvad en husstand af en given størrelse og omfang bruger, og så satse på i egen husstand at komme ned på halvdelen. Jeg er på vej til det, fordi jeg synes, der er gået sport i det, og hvis vi alle gør det, så er det noget, der rykker helt anderledes, så opbakning til bestyrelsen.

Lars Christensen: Lad mig starte med at sige, at jeg forstår ikke helt, at vi ikke skal føre politik, fordi i min optik så er alt politik, når det kommer til stykket. ESG – Environment, Social and Governance er også politik, og det synes jeg er helt fint. Derfor så forstår jeg ikke, at det skulle være et problem. Desuden så kunne jeg godt tænke mig, altså jeg forstår ikke helt denne her med, at det giver et lavere afkast på 1 % eller jeg forstår godt, hvorfor bestyrelsen fremfører det her, men jeg savner lidt nogle mellemregninger. Hvordan kommer I frem til det? Og hvordan kan man egentlig med sikkerhed spå om fremtiden hvad sådan noget angår? Altså, som jeg forstår på oplægget for lidt siden, så er der meget, der tyder på, at grønne investeringer kommer til at blive mere værd i fremtiden, så hvorfor ikke tage det med i regnestykket også?

Thomas von Jessen: Jeg vil opfordre generalforsamlingen til at stemme nej til det stillede forslag. Hvorfor? Fordi hvis vi gennemfører det her, så vil Unipension have færre muligheder for at investere. Unipension vil gå glip af investeringsmuligheder og det vil betyde, at vi som pensionister både de nuværende og de kommende vil få en fattigere pensionisttilværelse end vi ellers ville have fået. Og sådan noget, som jeg fornemmer, er et stort ønske her i forsamlingen, udlodning af bonus, det vil fortone sig længere ud i fremtiden, hvis vores investeringsfolk får en benlås omkring investeringsforholdene. Jeg synes, at vi skal stemme nej til forslaget, fordi der her ikke er tale om et forslag, der passer sig til en investeringsforening. Det her er politik og det hører ikke hjemme i en investeringsforening. Jeg er også medlem af et politisk parti og mit parti går også ind for klimaforbedringer og arbejder også målbevidst på, at vi får et renere klima for de kommende generationer. Det er noget, vi har politikerne til at tage sig af. Vi stemmer på dem en gang imellem og vi vælger dem og så er det altså deres opgave at få lagt det spor, som klimapolitikken skal være. Jeg har ikke nogen som helst grund til at betvivle, at Unipension ikke skulle overholde dansk lov, EU eller internationale konventioner, så derfor synes jeg, at det er et utidigt forslag i denne her sammenhæng. Det er et politisk forslag og jeg vil opfordre forslagsstillerne ligesom jeg selv gør det, at gå tilbage i deres vælgerforening med forslaget og kæmpe denne her kamp. Det er der, den hører hjemme.

Allan Astrup Jensen: Tak for ordet, undskyld at jeg siger noget igen. Jeg har arbejdet 40 år i miljøområdet, og jeg lavede den første redegørelse til Folketinget omkring CO₂-problemet, men det er ikke det, det drejer sig om her. Det drejer sig om, at nu er der så stor sikkerhed, efter eksperternes mening i hvert fald, i at der kommer noget omkring CO₂. Derfor er det klogt at gå ud af det marked inden alle er blevet overbevist. Fordi så bliver der tab. Så derfor synes jeg, man skal gå ud nu. Derfor synes jeg, det er et godt forslag og et meget økonomisk godt forslag. Vi hører her, at vi taber penge, hvis vi siger nej til det der. Men det er det omvendte. Det er jo fremtiden. Det er gået godt indtil nu, men det stopper på et eller andet tidspunkt, om sikkert ikke så længe, fordi flere og flere, som vi også hørte, mener, at der er et problem. Men på den anden side, så vil jeg jo sige til forslagsstilleren, at han skal have sin argumentation i orden og den var ikke helt i orden. F.eks. Rio Tinto er ikke en stor kulspiller. Det er metaller og metaller er det, vi bruger til vindenergi og solenergi så derfor, den skal i virkeligheden gennemtygges lidt. Måske skulle man nedsætte et udvalg her i pensionskassen til virkelig at finde ud af, hvad skal man af de der firmaer er værd at have med at gøre. Jeg synes heller ikke, man skal ud af A.P. Møller, fordi oliedelen er jo også en lille del af dem, så man skal være lidt mere sikker i argumentationen, men jeg synes principielt, så er det klogt økonomisk og miljømæssigt at gå ud af den sektor.

Mogens Buch-Hansen: Jeg er fuldstændig enig med den sidste taler her, også økonomisk hører det fortiden til. Og derfor skal pensionskassen skynde sig ud af det, inden priserne for alvor rasler ned. Det er det økonomiske argument, som er langt det mindste her. Det væsentligste er, at også selv om vi er på vej til at blive pensionister, har vi ansvaret for denne verden også fremover og derfor skal vi ikke investere i fortidens teknologi, vi skal investere i fremtidens teknologi og det er også den, der på sigt vil være en økonomisk fordel i. Så der er både et økonomisk og ikke mindst et moralsk argument og det der med, at det her det er et politisk forslag. Det er jo som en anden sagde før, det hele er jo politik og når I laver en pjece med ansvarlige investeringer og der skriver under miljø: Selskaber, vi investerer i, bør ikke

foretage alvorlig og langsigtet skade på miljøet, jamen det er, hvad kul og olie gør, så hvis I skal leve op til det, så er det ud.

Eva Thune Jacobsen: Jeg er enig med den sidste taler og den næstsidste taler og forslagsstilleren. Det handler om, hvis der er noget fagligt forkert i fremstillingen, som jo var temmelig indviklet, så skal det jo selvfølgelig rettes, men det der med, at man ikke blander sig i politik. Jeg husker for nogle år siden, hvor man var begyndt at snakke om ansvarlige investeringer og da investerede DM i børnearbejde og klyngebomber og jeg ved ikke, om I ikke synes, at det er politik. Og det her det er også miljøskadeligt og det dræber folk. Men jeg synes det er godt. Man kunne også gå i tænkeboks og sige: Vi arbejder på det i et udvalg og så genfremstille det i en klar og faglig korrekt form næste generalforsamling.

Torben Rode: Jeg har først og fremmest en principiel betænkelighed ved, at en generalforsamling skulle kunne vedtage nogle bindende retningslinjer for, hvordan bestyrelse og administration skal agere ud fra nogle forventninger om, at det måske i fremtiden vil gå sådan og sådan. Jeg er sikker på, at vi har en bestyrelse og en daglig ledelse, som holder øje med, om markederne udviser udsigt til at udvikle sig i en ugunstig retning og selvfølgelig agere derefter. Jeg har forfattet et ændringsforslag til det fremsatte forslag som lyder som følger: "Generalforsamlingen opfordrer MP's bestyrelse til at holde øje med sine investeringer i kul-, gas- og olieselskaber med henblik på at undgå at MP bliver ramt af generelle kursfald på aktier i virksomheder, der opererer i udvinding og produktion af kul- og kulbrinte produkter. Det er generalforsamlingens opfattelse, at man ikke bør lægge specifikke bindinger på MP's ledelse vedrørende investeringer."

Lene Revald: Jeg vil godt støtte det forslag, der er kommet. Jeg synes, det er et godt forslag, og det der med, at vi bliver fattigere og får mindre udbetalt som pensionister, det er da selvfølgelig et argument. Men jeg synes, vi bliver fattigere, hvis vi sidder og har et miljø, som vi ikke kan være i og derfor vil jeg klart opfordre til at stemme ja til det forslag.

Hans Riber: Jeg har lyttet til de argumenter, der er kommet. Jeg var for forslaget fra begyndelsen. Jeg er stadig for forslaget. Det, der har chokeret mig lidt, det er snakken om vi kan eller ikke kan det her politisk. Ved I hvad, alle der har penge gør sig gældende med de penge, de har. Vi har en mulighed for at gøre os gældende med de penge vi har og jeg kan ikke se, at der er nogen, der kan forbyde os det.

Susanne Blegaa: Det undrer mig, at når pensionskassen gerne vil beskæftige sig med ansvarlige investeringer, at man så ikke vil beskæftige sig med det, der er det største miljøproblem, vi overhovedet står over for. Jeg synes, at det er helt fint, at man ikke vil investere i firmaer, der producerer klyngebomber, men klimaproblemerne bliver meget voldsomme ifølge FN i løbet af en årrække, så jeg kan ikke forstå, at det skulle være politisk. Jeg mener, lige meget hvilket parti man stemmer på, så må man være interesseret i, at vores børn og børnebørn kan leve på denne her jord. Så er det blevet sagt, at vi skal overlade det til politikerne. Politikerne kan ikke bestemme, hvad vi skal bruge vores penge til. Det er også blevet sagt, at vi selv skal sørge for at spare derhjemme, og jeg kunne ikke være mere enig. Spare på energien. Men jeg tror, vi må indse, at vi skal sætte ind på rigtig mange forskellige områder, hvis vi vil løse det her problem. Det er ikke nok at overlade det til den enkelte eller til politikerne. Vi må, hvor vi står, prøve at gøre vores indsats.

Povl Riis-Knudsen: Der er mange problemer i det her og et af dem er, at det her, det er politik. Det er meget rigtigt, at vi kan bruge vores penge til hvad vi vil, men hvad er vores penge? Der er 100.000 medlemmer i den her forening, og de har 100.000 forskellige meninger, mere eller mindre, og jeg kan ikke se, at 900 stemmer skal kunne gøre noget som helst udslag, hvad angår investeringerne i foreningen. Enhver må altså bruge sine penge til hvad han vil, men han må ikke bruge andres penge, og han må ikke bruge mine penge og jeg vil heller ikke forlange, at jeg med mine kæpheste skulle bruge jeres penge. En investeringsforening som den her må være neutral i, hvad den bruger pengene til. Det skal give det største afkast, som overhovedet er muligt. Og så må det andet ja lidt overlades til politikerne. Og der er altså flere problemer i det her. For det første helt grundlæggende. Klimaet har ændret sig siden jordens opståen. Det har været varmere og det har været koldere end det er nu. For omkring 10.000 år siden var der en gletsjer her og ja, gletsjerne har trukket sig tilbage og derfor kan vi sidde her. Det er meget nyt, at en eller anden fandt på, at det her, det er menneskeskabt. Det er en eller anden form for menneskelig hybris at tro, at vi har nogen stor indflydelse på det. For 1.000 år siden var det varmere end det er i dag. Så var der lige en lille istid indimellem. Ja, der skal meget mere forskning til det her, før man kan træffe nogen bindende beslutning. Og hvis det her havde været så alvorligt, så ville jeg nok også tro, at politikerne ville ændre vores samfund. Vi har et samfund, der bygger på globalisering og mere og mere frihandel. Det vil altså sige, at danske rejer bliver pillet i Marokko. Danske svin bliver slagtet i Tyskland og sendt til Marokko for at blive skåret ud. Lastbiler kører hver dag mælk fra Nordtyskland til Sydtyskland, hvor de laster mælk, der bliver kørt fra Sydtyskland til Nordtyskland. Tomater bliver købt i Syditalien, bragt til Norditalien, pakket, kørt tilbage til Syditalien og solgt for ti gange prisen. Altså, her har vi måske et større problem, at vi sviner vores verden ved en fuldstændig uansvarlig politik. Og nu tror jeg ærlig talt, at politikerne er så dumme, at de ikke kan se det. Ja, det er måske, men hvis de var ansvarlige og hvis de troede på, at vores udledninger af CO2 var det afgørende her, så ville de måske træde lidt på den bremse, og det var den bremse, der skulle trædes lidt på. Så er der jo lige det økonomiske. Der er lige det økonomiske. Der bliver flere og flere mennesker på jorden og jeg er sikker på, at de fossile brændstoffer, de vil i lang tid endnu have en økonomisk værdi.

Dirigenten: Jeg tror, vi skal prøve om vi kan holde os til det her emne.

Ditte Vesterager Christensen: Jeg vil gerne bakke op om det forslag, der er stillet. Jeg synes, at vi skal lytte til eksperterne på det her område, nemlig FN's Klimapanel. Det er flere tusind klimaeksperter fra hele verden, der er samlet i FN's Klimapanel og med i det Klimapanel er også de eksperter, som ikke er enige i, at klimaforandringerne skyldes os mennesker. Og alle de her eksperter samlet set siger så, at der er 95 % sandsynlighed for, at klimaforandringerne er menneskeskabte – de klimaforandringer vi ser i øjeblikket. Det synes jeg er vigtigt lige at have i baghovedet, når vi har denne her diskussion, så den ikke bliver kørt af sporet på nogen usaglige argumenter. Det jeg egentlig ville sige, og det her var bare affødt af den forrige taler, var, at jeg er en af dem, der er tvunget ind i MP Pension på grund af mit arbejde i en offentlig institution. Og hvis jeg kunne vælge et pensionselskab, der havde nogle andre retningslinjer på det her, så gjorde jeg det. Nu er mit alternativ så at prøve at sørge for, at vi i MP Pension også får nogle mere ansvarlige retningslinjer for det her med vores investeringer, og jeg synes, det er trist at være en del af en pensionsforening, hvor man udelukkende ser afkast som det eneste formål, vi skal fokusere på. Jeg mener faktisk, at klimaforandringerne kommer til at få væsentligt større betydning for min fremtid og mine

børns fremtid, end forholdsvis små variationer i afkastet, og jeg ville ønske, at vi tog nogle andre hensyn ind i de betragtninger, når vi lægger vores pensionsinvesteringer. Jeg synes det med neutralitet er en illusion, og jeg mener, at politik, ja, det fører man alle steder, som det også er sagt tidligere. Det er også et politisk valg at blive ved med at investere i fossile brændsler. Og det mener jeg, at vi skal stoppe med. Tak for ordet.

Nielsine Poulsen: Jeg er meget, meget enig med den sidste taler, men jeg synes godt, hvis vi skal snakke afkast, så kunne man jo lige anføre nogle tal og det er f.eks. at vores investeringer i kul og gas, det udgør 1,5 % af aktivmassen. Og i kul er det 0,01 % og hvis vi virkelig har så dygtige regnefolk, så burde det jo nok være muligt at skifte de papirer ud med noget, der er mere ansvarligt.

Bent Andersen: Nu vil jeg ikke gå ind i en klimadebat, men det jeg synes, der er interessant, det er, når der sker klimaepisoder, såsom en tyfon på Filippinerne, det påvirkede amerikansk produktion 6 % og den er afhængig af det, der kommer fra det, der kommer fra Filippinerne og 21 af den sekundære produktion. Det vil sige, selv tilfældige klimahændelser, langt, langt væk fra os, betyder noget for, hvordan vi på lang sigt får forrentet vores kapital og en anden ting. Der var et møde i London efter den sidste klimarapport og da diskuterede man meget, hvorfor hører man ikke efter videnskabsfolkene? Og der var en journalist, som også har været presserådgiver for Blair osv., der sagde: Ja, hvorfor ikke? Fordi man er oppe imod nogle af de mægtigste investeringsfirmaer eller kapitalfirmaer i verdensindustrien, energiindustrien og spørgsmålet er, ønsker vi at være der?

Ellen Buch Hansen: Jeg synes det er et godt forslag, som jeg gerne vil støtte. Jeg vil sige, jeg synes, det er rigtig, rigtig vigtigt, at vi tager et ansvar på os. Jeg vil ikke gentage alle de mange gode argumenter, der har støttet forslaget indtil nu, men jeg vil meget opfordre til, at vi laver en klar afstemning. Jeg er enig med den herre, som siger, selvfølgelig skal der arbejdes med det og der skal kigges på, hvad det er, man så skal gøre, men det er som den tidligere taler lige har sagt, 1,5 % af vores samlede portefølje. Det er ikke så meget. Men det er en markering og jeg synes, det er rigtig, rigtig vigtigt at komme med en markering, som viser, at vi støtter en omsætning til en ansvarligt klima- og miljøpolitik, så jeg vil bede alle om at stille et klart afstemningstema og som sagt, så er vi mange, der mener, at det er vigtigt, at vi gør noget. De andre har jo ikke rigtigt besluttet sig, de andre pensionsforeninger – de har tænkt mere på afkastet.

Bent Kjær Hansen: Jeg synes, at vi skal gå tilbage til vores allerførste foredrag i dag. Det er altså meget svært at være god, men altså det forslag, vi har i dag, det er da meget godt, men det stopper ikke en eneste energijunkie overhovedet. Forbruget vil stadigvæk være der. Det er tom symbolpolitik. Hvis vi skulle gøre noget, så skulle vi i stedet for lade være med at investere i dem, der brænder en masse fossile brændstoffer af, men hvem af os drømmer om at lukke FLSmidth og cementfabrikkerne? Det er dem, der brænder det af? Hvem vil lukke teglværkerne, det er dem, der brænder det af. Hvem vil lukke SAS og alle de der flyselskaber? Det er dem, der brænder dem af. Det næste bliver vel, at det er dem, vi ikke skal investere i? Og jeg synes virkelig, det er et meget, meget uheldigt og meget tåbeligt forslag. Så jeg kan ikke støtte det. Hvis vi derimod kunne ramme nogle af dem, der bruger benzinen. Hvis vi alle sammen kunne holde op med at køre herud i bil. Hvor mange af jer har gjort det? Hvor mange er kørt herud i bil? Der holder en Metro ved siden af – altså, jeg mener, det er der, problemet er. Det ligger ikke i, om vi har nogle aktier i nogle olie eller ej. Det ligger i forbruget, om vi

understøtter et forbrug med de investeringer, vi har. Så hvis vi skulle noget, så var det der, vi skulle gå hen med vores penge. Investere i den del af industrien, som ikke er førende i forbrug. Det ville batte noget. Det her det er tom symbolpolitik, som vi bare bliver til grin på.

Niels Hjortlund Nielsen: Jeg er imod forslaget. Jeg er også imod at blive beklippet for at være et skidt menneske, fordi jeg er imod forslaget. Men jeg er imod forslag, fordi jeg mener, det er et symbolforslag. Det vil også være åbningen på en lang række af andre mærkelige forslag. Til næste år, der er det bilfabrikker, vi ikke må støtte eller flyselskaber eller flyfabrikker eller hvad ved jeg. Der vil ikke være nogen ende på det hele. Jeg er udmærket tilfreds med den lovgivning, der findes på området. Jeg vil også gerne lige sige, at for et par timer siden så vi en for mig at se meget tilfredsstillende kurve over de sidste 5 års udvikling i pensionskassen. Det var en kurve, der viste, hvad der sker, når en organisation bliver kørt – drevet professionelt. Meget tilfredsstillende, i modsætning til den foregående periode, de foregående 10-15 år, hvor der mindst talt var tale om så ejendommelige forhold i pensionskassen, så den, hvad de fleste her jo måske ikke engang ved, var teknisk insolvent, dengang omvalget fandt sted for ikke så mange år siden. Hvis den hidtidige linje var fortsat, hvis ikke den professionalisering, der fundet sted, hvis ikke den havde fundet sted, så ville vi have haft en helt anden dagsorden at snakke om her i dag. Så altså, jeg er imod det her forslag som værende en glidebane hen imod tilsvarende andre forslag. Jeg er glad for den professionalisering, der sker. Prøv at tænke på de forslag, der kommer op her. Jeg kan forstå, at oliemarkedet går i nul her i nat. Vi er jo i fuld gang med alle mulige uprofessionelle måde at håndtere pensionskassens 100 milliarder kroner på. Jeg synes, vi skal være opmærksomme på, at de 100 milliarder kroner, der er i pensionskassen, det er livsværdi, det er livskvalitet, der er indefrosset og som udløses til pensionisterne, når de enten bliver gamle og har brug for den eller hvis der sker et eller andet ubehageligt for dem inden de bliver gamle. Det er livsværdi og som hver enkelt har betalt til og som hver enkelt, efter min opfattelse, så må bruge, som de har lyst efterfølgende, og så er vi lige gode mennesker efter min mening, om vi stemmer ja eller nej, uanset om vi har taget Metroen eller ej.

Karen Giersing: Jeg er lidt forbavset over, at man sætter sådan nogle holdninger, som jeg ville kalde for etiske, at man kalder det for politiske – for mig er det et spørgsmål om at være menneske og som en del af et demokratisk samfund har vi alle sammen et medansvar og uanset om man kalder det politisk eller ej, så tænker jeg, at det først og fremmest må være et spørgsmål om etiske indstillinger. Så kan man selvfølgelig komme til den konklusion, at det er en god ide at beholde de aktier eller de investeringer, men det er vel et spørgsmål om tidspunktet, hvornår man sælger dem, om det bliver til en god forretning for os eller om det bliver til en dårlig forretning for os. Og der har jeg fuld tillid til, at pensionskassen skal nok finde det rigtige tidspunkt til at afhænde investeringerne. Jeg tænker, at det gør meget stort indtryk på mig, at det er FN, der ligesom går ud og anbefaler, at vi gør noget aktivt for at leve op til deres anbefalinger om at vores klimaændringer ikke må være på mere end 2 %. Så jeg vil meget gerne bakke op om det stillede forslag.

Bodil Kruse: Jeg har et par kritiske bemærkninger til forslaget, der blev nævnt som støtte, at der var flere kirkesamfund, der har støttet det forslag. Hvad er det for kirkesamfund, man bruger som opbakning? Og i givet fald, kunne man ikke finde nogen muslimske organisationer, der støtter forslaget.

Arne Thorsteinsson: Jeg synes, det er en meget besynderlig diskussion denne her. Miljø er betydeligt mere end bare luftmiljø. Hvis vi tænker på havet for eksempel. Der har man pøset giftstoffer ud i havet i lang tid. Der er ikke en eneste, der har nævnt det. Man har fokuseret på luft, luft, luft, luft. Hvis vi skal virkelig skal føre miljøpolitik herinde, så skal vi føre den fuldt ud. Ikke bare i luften, men også i havet og på land. Og hvad bliver der så at investere i? Tak.

Formanden: Det er jo en mangefacetteret debat det her. Jeg har lige behov for sådan rent faktamæssigt – for efterhånden mange indlæg siden, var der en eller anden, der refererede til, at det her, det ville koste os 1 % i opsparing. Vi ved ikke, hvad det her det vil koste os. Når jeg nævner 1 % i mindre afkast, så er det for at illustrere, hvor meget det rent faktisk ender med at blive. Vi har i en tidligere medlemsundersøgelse spurgt medlemmerne, hvor meget de var villige til at betale for at være etisk ansvarlige, og der var der et kronebeløb på 100 kroner – og det er slet ikke det, vi taler om her. Hvis vi på den her måde indskrænker vores investeringsunivers, så kan det blive meget mere, og det kan det særligt fordi det her med, jeg er ekstremt bange for, at det her det bliver en glidebane, fordi som også flere oplægsholdere har sagt, hvad bliver det næste? Den næstmest forurenende industri, det er tøjindustrien. Skal vi tage hele den industri ud af vores investeringsunivers? Det, vi gør i dag, det er jo netop, vi prøver at vælge dem, der er gode. Vi kigger på vores retningslinjer og vi vælger de investorer inden for eksempelvis olieindustrien, som vi kan se noget fremtid i, som vi kan se, kigger på de her ting. Af samme grund har vi også ekstremt få investeringer i kulindustrien. Men jeg synes, et andet vigtigt argument her, det synes jeg, debatten illustrerer rigtig, rigtig tydeligt, at det her det er kontroversielt, der er rigtig, rigtig mange holdninger og vi vil som bestyrelse enormt gerne repræsentere alle vores 100.000 medlemmer og bare i forsamlingen her er det jo helt tydeligt, at der er vidt forskellige holdninger og det er jo det, der ligger i det politiske. Det er ikke så svært, hvis der ligger nogle juridiske retningslinjer, så kan alle være enige om, det skal vi følge, men hvis vi åbner op for det her, så er det jo et helt andet univers, vi opererer i. Og så vil jeg bare sige, at vi gør os umage og vi har rigtig, rigtig meget fokus på det her og vi følger udviklingen tæt og jeg synes, vi arbejder ret seriøst med vores etiske investeringer. Noget af det, jeg sagde i beretningen, det var jo også, at vi er lige blevet færdige med at implementere, så vi rent faktisk har retningslinjer hele vejen rundt. Det har vi ikke haft tidligere. Ja, og så er der det sidste, som er enormt svært, og det er det, der bliver ved med at cykle frem og tilbage. Det er det her med, er det en god eller en dårlig forretning, og der tror jeg bare, som der også var en oplægsholder, der sagde tidligere, jeg vil tillade mig at sige, der er min tillid til det investeringsteam, vi har siddende og deres vurderinger, rigtig, rigtig høj. De er knivskarpe på risikovurderinger, og de overvåger det her, og der tror jeg med al respekt, at det har de mere styr på end vi har her i salen.

Jens Peter Thomsen: Der er kommet mange argumenter for og mange argumenter imod af forskellig lødighed og jeg vil ikke bidrage, men jeg vil gerne stille formanden spørgsmålet: Hvorfor bruger man denne her betegnelse: udelukkelse giver et lavere afkast, koblet sammen med 1 %, som koster 5.000 om måneden. Den samlede investering er 1,2 milliarder, så jeg mener, det er fuldstændigt irrelevant at nævne 5.000 kroner. Jeg vil gerne spørge formanden, hvorfor gør man det?

Formanden: Jeg tror, jeg har ikke været tydelig, da jeg har sagt det her. Det, vi mener med det her eksempel, det er, hvis man forestiller sig, at vores afkast falder med 1 % årligt, så får det den effekt på din pensionsudbetaling.

Jens Peter Thomsen: Jamen det kan det da ikke komme til, når det er 1,2 milliarder, der er investeret i det her. Det er jo absurd.

Formanden: Nej, det er de udregninger, vi har. Hvis du forestiller dig, at i en hel indbetalingsperiode, at dit afkast falder med 1 % årligt i den indbetalingsperiode

Jens Peter Thomsen: Men det kan jeg ikke forestille mig, fordi det er helt urealistisk på basis af 1,2 milliarder. Så det er rent pengemæssigt noget sludder.

Formanden: Du kan forestille dig lige hvad du vil. Grunden til at vi nævner det her, det er fordi vi gerne vil illustrere, at det ikke nødvendigvis er småpenge det her, det kan få store konsekvenser for vores pensioner.

Jens Peter Thomsen: Det er ikke spørgsmålet om, at jeg kan forestille mig hvad som helst. Det er det, jeg stiller spørgsmålstejn ved. Hvorfor bruger man 5.000 kroner – det er jo sådan et eller andet skræmmeeksempel. Og det er ikke relevant

Formanden: Nej, men det er jeg uenig med dig i. Det er ikke et skræmmeeksempel, og eksemplet er i øvrigt ret konservativt udregnet. Det er så noget helt andet.

Jens Jørgen Langkilde: Det samme, jeg har svært ved at se, at det kan sænke vores afkast med 1 %, når det udgør så relativt en lille del af vores samlede formue. Er det sådan, at vi tjener ekstremt mange penge på de investeringer på olie/gasområdet, så er der en forklaring på det, men jeg tror ikke, afkastet er så stort på det. Hele den der teknik omkring den ene procent, det mener jeg også er egnet til at vildlede os, og jeg vil gerne se de beregninger, også selv vi stemmer ja eller nej bagefter, for hvordan man kalkulerer det, fordi der er noget, de slet ikke stemmer med min regnebog. Det er selvfølgelig heller ikke den mest avancerede i verden, det må jeg tilstå. Men jeg havde derimod den fornøjelse at være med i Kyoto i sin tid, og jeg er en af de her udsældte politikere her i forsamlingen, som ikke har taget sig sammen. Jeg vil bare lige sige, at politikere i hele verden har samlet sig på et punkt og lavet internationale aftaler på et punkt mere end nogen andre steder og det er altså på miljøområdet og det er på klimaområdet. Hvorfor har de gjort det? Fordi det er et lille ubetydeligt problem? Nej! Fordi det er et stort, omfattende problem, som virkelig man bliver nødt til at gøre noget ved. Så derfor så synes jeg, vi skal tale lidt pænere om politikerne, det er faktisk et af de steder, hvor de har gjort noget. Jeg vil så sige, at når jeg vurderer det forslag her, jeg vil støtte det, så er det fordi, jeg kan se, at der er en stor risiko ved at investere i det her område. Jeg synes ikke, vi skal placere penge, hvor det er meget risikabelt, så ud fra en økonomisk kalkule, så ville jeg fjerne de der penge og det vil jeg selvfølgelig have tillid til, at bestyrelsen gør i en takt, så de får ordentlig betaling for de investeringer, vi har lavet. Og så tror jeg også, at bestyrelsen har forstået på forsamlingen her, og på den medlemsdebat vi har, at der er en betydelig interesse for bæredygtige investeringer og det er jo også det, der på lang sigt kan sikre os et afkast. Det er, at vi laver investeringer på den måde og jeg vil godt benytte lejligheden til at rose bestyrelsen for det omfattende arbejde, de har på andre områder, hvor vi viser investeringer ud, som etisk eller af andre grunde er lidt problematiske i medlemskredsen. Det synes jeg, det er den rigtige måde at gøre det på. Det er politik at vælge til, det er politik at vælge fra. Det må vi sige, og vi kan lige så godt tage den politiske og moralske og etiske debat her. Det bliver noget rodet snask, sådan er demokrati. Men det er der så også meget store fordele ved.

Thomas von Jessen: Jeg har før givet min mening til kende og vil ikke gentage den, men jeg har med interesse fulgt denne her debat, hvor der har været meget store meningsforskelle og det har altså givet mig en betænkelighed i forhold til, hvorvidt denne her forsamling på under tusind stemmer er den rigtige til at repræsentere en medlemsskare på 100.000 medlemmer. Der er mange, der ikke er her i aften, og de vil heller ikke kunne være her, men jeg mener, at det måske kunne give bestyrelsen anledning til at overveje en anden model for afvikling af de her møder. F.eks. en repræsentantskabsmodel, hvor alle medlemmer stemmer et repræsentantskab ind til at foretage den slags afgørelser. Det tror jeg vil give noget bedre balance i forhold til den samlede medlemsskare på de her 100.000 mennesker.

Mogens Buch Hansen: Ganske kort. Jeg mener, det der er lagt heroppe med at det koster ligesom den tidligere taler sagde 5.000 kroner om måneden – det er jo ren skræmmepolitik. Og derfor synes jeg, formanden skal gøre rede for, hvordan de samlede investeringer i kulbrinteindustrien på 1,5 % af de samlede investeringer kan udløse et fald på 1 %, som vil koste hver pensionsopsparer 5.000 kroner om måneden.

Lis Skovbjerg, bestyrelsesmedlem: Jeg tror lige, jeg vil aflaste formanden en lille smule. Jeg ved godt, det var hende, der blev bedt om at svare, men jeg vil godt dvæle lidt ved det der med de tal. Det er rigtigt, når man ser det på den måde, sådan stillet skarpt op. Udelukkelse giver lavere afkast: 1 % koster 5.000 om måneden. De to ting må ikke tages så bogstaveligt, at den udelukkelse koster 5.000 om måneden pr. medlem. Men I har også hørt bestyrelsen via formanden argumentere for, at det, vi tager afstand fra, det er det, der kan være en glidebane. Det vil sige de 1½ % I taler om, vi har i den type aktiver nu, det bliver måske til et helt andet og større tal, hvis vi skal til og ud og føre politik, og det er politik at tage miljøhensyn i sine investeringer på den måde, som der er opstillet i dag. Så I må ikke sætte lighedstegn mellem 1½ % i aktiver og 1 % i mindre afkast. Hvis det er opfattet på den måde, så må vi beklage. Men vi siger bare, når vi ikke kan sprede vores investeringer, når vi skal til at udelukke så den ene industri og den anden industri og den tredje industri, så kan det medføre en sådan glidebane, at det bliver markant resultat der kommer ud af det på afkastside.

Steffen Gormsen: Jeg synes, at formanden forklarede det ganske glimrende. At for hver procent vil det koste 5.000 kroner, men det er jo ikke sikkert det er en procent, men det giver et lavere afkast. Det synes jeg var meget klart. Jeg kan ikke forstå, at de tre herrer, der har rejst sig op og talt, at de ikke kunne forstå det i første omgang. Jeg har et par pointer mere. Jeg er imod forslaget. Og jeg er imod forslaget fordi jeg har fuld tillid til, at bestyrelsen og vores investeringsfolk kan afveje alle de mange hensyn, der skal tages. Det er jo ikke kun klimahensyn, vi har jo hørt, at der også skal tages hensyn til andre miljøforhold, produktion af våben og man har også talt om børnearbejde. Der bliver efterhånden stillet så mange restriktioner på investeringerne, at det får en betydning for det afkast, der kan produceres. Den situation, som vi var i for ikke så mange år siden, var jo netop, at man var bundet på investeringerne, fordi vi havde nogle høje garantier, og det betød, at man var nødt til at binde investeringerne i nogle renteafdækninger og den binding gav en meget udvikling for pensionskassens afkast og jeg synes, vi skal holde os fra at lave nye restriktive bindinger. Det vil være en meget alvorlig sag at gå den vej og det er jo år efter år, at der kommer nye sager ind på banen og jeg har meget stor tillid til, at vores bestyrelse i forvejen laver en afvejning af

de mange forhold og derfor synes jeg, at det er farligt at komme med et enkelt forhold hvert år og sige, at det SKAL 100 % bindes på den måde. Så det var min pointe.

Kaare Beck: Jeg er ikke så bange for politik, fordi vores gode tal-atlet herovre og sikkert også et par stykker til af dem, vi har samlet i vores glimrende lille investeringsforening eller hvad vi nu skal kalde den, de er mindst cand.polit'er nogle af dem kunne jeg forestille mig. Så det må jo borge for, at vi har et exceptionelt godt forvaltningsteam, hvad angår alt hvad der hedder politik. Og det er jeg sådan set ikke bange for. Heller ikke i den her sammenhæng. Og jeg har f.eks. bevæget mig ud i politik i aften bare ved at jeg har valgt at komme her – en ud af de der 100.000 mange mennesker, som er medlemmer. Og jeg mente, at det var en god politisk beslutning, at jeg kom her. Det kan jeg forestille mig, at der mindst er 2-3 andre, der også har gjort her i aften. Bortset fra det så tænker jeg, når jeg ser det, vi sidder og diskuterer nu, så er jeg lidt bekymret modsat ham, der lige talte før, jeg er lidt bekymret for min bestyrelse, fordi jeg hører, at vores formand sagde, at vi kunne lande i noget, der hed, at vi skulle til at køre enkeltsagsbehandling på de her ting, hvis man nu skulle have alle de her investeringer taget op og bestyrelsen har jo travlt. De får et lille honorar for det, og de skal jo heller ikke overbelastes, og der begynder jeg at blive lidt bange for, hvorfor sådan en bestyrelse evt. ikke kan finde ud af at lave nogle retningslinjer, der evt. kunne hjælpe vores dygtige investeringsrådgivere og vores talmagikere til at forvalte de her mange investeringer og penge på en måde, så bestyrelsen ikke nødvendigvis skulle ind over det hver evig eneste gang. Så ville jeg faktisk være lidt bekymret for min bestyrelse, hvis de ikke kan finde ud af at lave sådan en form for regulering af adfærden hos de her friske mennesker, vi har ansat. Og den sidste pointe det er, at jeg føler også apropos politik lidt ligesom jeg gjorde engang, jeg tror det var i 1972 – vi stemte om EU. Det er der nogen af jer, der kan huske, kan jeg se. Men der blev sagt en hel masse spændende ting lidt a la det, der allerede er blevet sagt og i virkeligheden så er vi jo ikke i gang med at diskutere det her forslag, som nogle friske mennesker har stillet og som jeg principielt synes er genialt og jeg regner ikke med, at det bliver vedtaget, fordi jeg simpelthen ikke tror at tiden i denne her politisk engagerede forsamling er moden til den slags endnu, så jeg glæder mig til, at I stiller det næste år også. Men den sociale og den økologiske og den naturlige horisont i forhold til, hvordan vi omgås med vores ressourcer, den udvikler sig jo hele tiden, så jeg håber på, at det forslag bliver valgt om et år eller to eller tre. Men a la EU, hvor vi havde skræmmekampagner, så er det, vi står og diskuterer eller det, jeg står og diskuterer nu, det er sådan set ikke et forslag, der er blevet stillet, det er bestyrelsen, hvis I kigger op på den slide, der hænger deroppe, det er bestyrelsens kommentar til det forslag og den der ene procent, der bliver til 5.000 kroner, det er jo blevet kommenteret ganske glimrende, så det vi snakker nu, det er ikke et forslag, hvis I lægger mærke til sliden, så har vi de sidste 10-15 minutter alle sammen diskuteret, hvad bestyrelsen mener om det her forslag. Det synes jeg er fint. Det er der ikke noget galt i. Men det var ikke forslaget vi diskuterede. Vi diskuterede, hvor meget bestyrelsen mener sig i stand til at omsætte det her forslag, og jeg synes egentlig det kunne være rart at se det slide, som var forslagsstillernes forslag, mens vi diskuterede det her, så ville jeg føle, at vi havde en seriøs behandling af et forslag, som i mine øjne faktisk er et væsentligt forslag, fordi det rummer et politisk budskab, som andre ud over de her mennesker, der er her i dag, måske også kunne få glæde af. Det var det.

Dirigenten: Det er klart, når vi kommer til at stemme, så skal vi have de der slides oppe – både ændringsforslag og forslag og jeg tror vi er ved at nærme os. Jeg tror alle synspunkter er ved at være kendte, men der er en mere, der lige ønsker ordet her.

?: Jeg er kommet, fordi der var de her punkter om de her bæredygtige investeringer, så er jeg kommet til generalforsamlingen og jeg må sige, at jeg synes det er hamrende vigtigt, at vi diskuterer det og jeg synes, det er hamrende vigtigt, at der er så mange forskellige synspunkter, der kommer frem, ellers flytter man ikke noget som helst, hvis man ikke debatterer og så bliver jordbunden gødet for at man kan tage nogle kvalificerede beslutninger på et rigtigt tidspunkt. Det, jeg ikke forstår, det er, at du bliver ved med at sige, formanden bliver ved med at sige, at det er politik og det er en glidebane. Det er der flere, der har sagt, hvad med klyngebomberne og børnearbejdet. Det kostede os flere generalforsamlinger, før vi fik det ud. Ellers må man afskaffe det at have et punkt, der hedder bæredygtige investeringer i sit program. Hvis man ikke vil være med til at diskutere det og det med glidebanen. Jeg vil hellere sige, man kunne da godt sige, jamen det kan da godt være, at vi ikke kan investere i det der, olie og kul, men så er der jo nogle andre ting. Verden står jo ikke stille. Teknologien udvikler sig. Der er masser af andre gode ting, man kan investere i. Jeg kan slet ikke forstå det der med, pludselig bliver afkastet mindre og mindre og mindre og til sidst er det nul og så har vi ingen pensionister i Danmark, der for nogen penge. Altså, det er jo helt vanvittigt at forestille sig det.

?: Nu har jeg brugt regnestokken meget hurtigt, og det kan godt være, at der er en lille fejl i det, det skal jeg ikke kunne sige, men hvis vi får 1 % mindre forrentning, fordi vi flytter pengene fra olie/gas over i en anden investering, og det er umuligt at finde noget, der er så godt i denne store verden, som olie/gasinvesteringer, så kan det godt være, det kommer til at koste os 10 kroner om måneden. Jeg ved godt, det er voldsomt, men jeg synes bare, vi skal have det lige ved siden af de 5.000 pr. måned.

Brita Foged: Jeg sidder faktisk og bliver lidt ked af det. Jeg bliver ikke så meget ked af det, fordi der har været den debat, men jeg bliver ked af det, fordi jeg synes jeg har hørt et par gange, sådan en underliggende trussel, at det faktisk var sjovere, dengang vi kun var 30 til generalforsamling. Jeg synes, så må man bestemme, hvor lang tid et punkt skal tage. Jeg synes, det er problematisk, at i det øjeblik, der faktisk er så meget diskussion, at man så må finde en anden måde at lave generalforsamling på. Det var bare det, jeg ville sige.

Dirigenten: Ja tak, ja jeg tror, at vi er nået dertil, at vi skal have en afstemning. Nu vil jeg bare lige sige til jer, at der er kommet en række yderligere fuldmagter, der er givet til folk herude i salen, altså tredjemandsfuldmagter, så der er i virkeligheden 1.073 repræsenterede stemmer. Det er stadigvæk sådan, hvis nogen vil have tallene, at der af fremmødte er noteret 328. Det er stadigvæk sådan, at fuldmagterne til bestyrelsen er de 76, men de fuldmagter, der er givet til kollegaer er 486, det er stadigvæk kun de 35 af dem, der er givet til bestyrelsesmedlemmer, og så er der stadigvæk 183 instruktionsfuldmagter, så der er 1.073 stemmer og det er jo sådan, at der er stillet et oprindeligt forslag, som jeg har bedt om, at vi lige får skrevet ned og får sat op, men det er jo det forslag, som forslagsstillerne har stillet, om at man opfordrer bestyrelsen til øjeblikkelig at stoppe yderligere investeringer i kul og gas og inden 31. december 2018 at have afhændet ejerskab af samt fonde, der inkluderer aktier og obligationer blandt verdens 200 største kul-, gas- og olieselskaber, det sørger jeg lige for at få skrevet, for det synes jeg, at vi skal have op på tavlen. Der er så stillet et ændringsforslag og det ændringsforslag, det mener jeg først vi skal stemme om, fordi det er det, man kan en afværgedagsorden. Det er jo ikke noget problem sådan set, fordi hvis man synes om ændringsforslaget stemmer man for det, og hvis man synes, det er ringere, så

stemmer man imod det, og derefter er det således, at hvis der er et flertal imod ændringsforslaget, så stemmer vi selvfølgelig om hovedforslaget. Hvis der er et flertal for ændringsforslaget, så er det det, der er vedtaget. Sådan er proceduren og det er helt normal procedure. Altså, vi stemmer om et af forslagene først og det bliver ændringsforslaget. Dem, der synes, at det er det bedste, de kan stemme ja. Dem, der synes, at det ikke er det bedste, de må stemme nej og er der et flertal, der stemmer nej, så stemmer vi derefter om hovedforslaget. Hvis det får flertal, så er det vedtaget. Hvis det ikke får flertal, så er det ikke vedtaget. Det er proceduren, vi gør det på. Og det er helt normalt. Der er ikke noget som helst fikumdik i det. Sådan er det jo og det er jo ikke noget problem. Fordi hvis hovedparten synes, at det første forslag er genialt, så stemmer de da også nej til det andet og hvis hovedparten synes, at ændringsforslaget er genialt, ja så bliver det det. Så vi får lejlighed til at stemme om begge dele på den måde, at vi stemmer først om ændringsforslaget. Det skal have flertal, og hvis det får det, så er det vedtaget, og hvis det ikke får et flertal, så stemmer vi selvfølgelig om hovedforslaget og så skal det have flertal, hvis det skal gennemføres. Sådan er det. Så vi får to afstemninger. Det vil sige, I får kun en, hvis der er et flertal, der synes, at ændringsforslaget er genialt, men det afgør I. Det er jer, der har de 1.000 stemmer herude. Det, som vi skylder, det er selvfølgelig, at man ser, hvad man stemmer om, og også at vi gør det på en ordentlig måde, så der ikke er tvivl om det. Er der nogen, der er i tvivl, jeg skal nok gentage det, når vi kommer til det med vooteren, hvordan vi stemmer, så vi i hvert fald er helt sikre på, at den holdning, vi har her i salen, det er den, som også manifesterer sig under afstemningerne. Det er klart. Men jeg vil bede jer om, er det muligt, at det ændringsforslag, som jeg først sætter til afstemning, at vi kan få det, så vi kan se, hvad det er, vi stemmer om? Så skal jeg nok gentage det, jeg har sagt her, så vi er helt sikre på, hvad vi mener. Det er det ændringsforslag, som er stillet. Det lyder altså: Generalforsamlingen opfordrer MP's bestyrelse til at holde øje med sine investeringer i kul-, gas- og olieselskaber med henblik på at undgå, at MP bliver ramt af generelle kursfald på aktier i virksomheder, der opererer i udvinding og produktion af kul og kulbrinteprodukter. Det er generalforsamlingens opfattelse, at man ikke bør lægge specifikke bindinger på MP's ledelse vedrørende investeringer.

Jan Hertel-Wulff: Jeg vil sige, at hvis der er nogen, der er utilfredse med dirigenten, så kan man altid stille hans mandat til afstemning undervejs i generalforsamlingen. Det er lige før jeg gør det, men det jeg først bad om at få taleret til proceduren, det var det der, du begyndte at redegøre for, hvor mange, der nu havde overtaget andres stemmer og det er jeg utryk ved, selv om du redegjorde for det, så kan jeg se, at der undervejs stadigvæk var folk, der gav stemmer til andre og det vil sige, der er dårligt regnskab med, hvordan det foregår. Og det synes jeg ikke er betryggende. Må jeg lige afslutte, det andet er, at jeg synes, at bestyrelsen har redegjort og sagt, at det er det, de gør, så derfor kunne vi springe afstemningen om det her forslag over. Der er ikke nogen grund til det. Det er status quo.

?: Jeg vil bare gerne vide, hvem der har stillet det der ændringsforslag. Det har jeg ikke rigtig fået at vide.

Dirigenten: Det er den herre, der sidder heroppe og som afleverede det. Ja, vil du rejse dig op, så de alle sammen kan se, det var dig. Værsgo Torben Rohde forneden ja okay. Men vi stemmer ikke om, at du hedder Torben Rohde, men det er rart at vide, det er Torben Rohde, der har stillet forslaget.

Steffen Bjergaarde: Jeg vil gerne opponere imod den af dirigenten foreslåede afstemningsprocedure. Normalt, hvis der er to konkurrerende forslag, så stemmer man om det mest vidtgående først. Og det mest vidtgående er efter min opfattelse det oprindeligt stillede forslag, mens ændringsforslaget er en blødere udgave af en negation af det stillede forslag. Det vil spare en hel del tid, hvis vi stemmer om det oprindelige forslag.

Dirigenten: Jeg kan have en bestemt mening om, hvad folk mener om forslaget, men – og jeg kan også have en bestemt mening om, hvor vi ender, men det er sådan set ikke min opgave som dirigent. Jeg skal forsøge at gøre det, som jeg finder, er rigtigt. Det er det, der er min opgave. Og jeg finder det her rigtigt. I ved alle sammen, hvad det handler om, så det er jo ikke så svært. Det burde være muligt at finde ud af at foretage de der to afstemninger. Jeg mener, det er den rigtige måde at gøre det på og det er min holdning og som dirigent, så længe jeg er dirigent, så er det min holdning, at det er den rigtige måde at gøre det på, og hvis folk synes, det der er et dårligt forslag, så må man jo stemme det ned. Sværere er det jo ikke. Så tager vi bagefter afstemningen om det andet.

Vi kan under ingen omstændigheder bruge kort. Vi bruger e-voteren, fordi der er så mange, der har fuldmagter, at det er e-voteren, der gælder. Sådan vil det være.

Hans Riber: Jeg stiller mistillidsforslag til dirigenten, fordi han går imod almindelig foreningspraksis, som allerede er blevet nævnt, nemlig at man som en selvfølge stiller det mest vidtgående forslag til afstemning først.

Dirigenten: Det er ikke rigtigt. Det der er rigtigt venner, det er, at hvis der bliver stillet forslag og der kommer en række ændringsforslag, så sørger man altid for at tage det mest vidtgående først, fordi så arbejder man sig hen til forslaget. Her er der et forslag og nu er der kommet et ændringsforslag, og derfor stiller vi ændringsforslaget først til afstemning og sådan er det, og det er der sådan set ikke noget hokus pokus i og der er ikke noget som helst ønske om, det er jo ret klart, hvad det handler om. Jeg tror, at vi alle sammen forstår, hvad det handler om. Så derfor er det også ret klart at finde ud af og jeg må bare sige, det er den måde, jeg mener, er rigtig at gøre det på. Det der med det vidtgående, det handler om, at hvis man har en række forskellige ændringsforslag, så skal man altid starte med det mest vidtgående og så arbejde sig ind. Det er jeg helt med på. Det her er en anden situation. Jeg har tænkt over det. Jeg mener, at det er den rigtige måde at gøre det. Jeg har ingen aktier i det her. Heller ikke de andre ting. Heller ikke i nogen af de der. Jeg har ingen aktier. Jeg har overhovedet ingen aktier. Jeg vil bare gerne, at vi gør det på en rigtig måde og jeg tror, vi alle sammen kan finde ud af at stemme om de her to forslag på den måde, som vi gerne selv føler vi gør det, så jeg synes, vi skulle kaste os ud i det og så tage de afstemninger, og så er jeg helt med på, at jeg præciserer, hvordan de her ting kommer til at foregå.

?: Jamen altså jeg støttede jo det forslag, at det der var den bestående politik, så derfor skulle det ikke til afstemning. Så det bliver du jo da nødt til at forholde dig til som et ændringsforslag.

Allan Alstrup Jensen: Problemet er jo, at vi ved alle sammen, at bestyrelsen har et flertal, og det vil sige, det der bliver vedtaget og så får vi ikke set, hvor mange, der egentlig er for det andet forslag. Det er jo en afværgedagsorden for Folketinget stort set og jeg synes det er vigtigt også for medlemmerne, der ikke er til stede, at de får en fornemmelse af, hvor mange,

der går ind for det oprindelige forslag. Det får de ikke, hvis det der bliver vedtaget, og det bliver vedtaget, fordi vi ved jo alle sammen, det er ved hver generalforsamling, der har bestyrelsen jo flertallet allerede med sig, så det bliver det sidste forslag, vi kommer til at stemme om, hvis det andet ikke ...

Svend Erik Rasmussen: Jeg vil bare lige gerne have præciseret, hvis vi stemmer om det oprindelige forslag, så vil bestyrelsen ikke rette sig efter det. Er det korrekt? Og så vil jeg gerne have bestyrelsens holdning til ændringsforslaget, vil man så rette sig efter det, hvis det bliver vedtaget?

Mogens Buch Hansen: Jeg mener som der blev sagt før her, så er det her jo det, som bestyrelsen siger, de vil, derfor giver det ikke nogen mening at stemme om det, fordi det vil jo også betyde, hvis det bliver vedtaget, så får vi ikke det oprindelige forslag til afstemning. Jeg mener, at man skal se bort fra det der, fordi det er det, bestyrelsen siger, at de allerede vil. Så der er ingen grund til at stemme om det.

Thomas Meinert Larsen: Jeg er selvfølgelig bekymret for, at det oprindelige forslag ikke kommer til afstemning. Jeg er også bekymret for de instruktionsfuldmagter, som bestyrelsen har fået, at de på den måde her bliver nærmest ugyldige i min optik. Det ved jeg ikke, om du kan redegøre for. Jeg vil gerne fastholde, at man stemmer for det oprindelige forslag først.

Brita Foged: Jeg synes problemet med det, der står på tavlen lige nu, det er, at hvis der er nogen, der gerne vil være flinke og ikke radikale, så kan de stemme på det første afsnit, og hvis der er nogen, der overhovedet ikke vil høre tale om noget med kul, så kan de stemme på den anden halvdel af det her, altså, så det er ikke okay at sætte de der to ting sammen. Altså, hvis det første skal forestille at være en afværge eller at vi kan samles om det, så bør man ikke skyde det nederste, altså for mig at se. Og det andet proceduremæssigt, du sagde, at et flertal for det der, så var det vedtaget. Et flertal af hvad? Et flertal af de afgivne eller et flertal af alle stemmer, der nu åbenbart er til stede uden at være til stede.

Dirigenten: Det vil være sådan, at de her afstemninger, det vil være de 1.000 stemmer for alle har jo mulighed for at stemme, sådan er det jo. Alle, der har givet fuldmagt.

Anette Schønemann: Jeg synes, det skal sparkes til hjørnet. Jeg synes, det skal tages op til næste år, fordi når der er så meget proceduresjov med afstemningen og så mange uklare punkter med formulering, så er det ikke fair at stemme om det.

Kirsten Tholstrup: Jeg vil bare lige gøre opmærksom på, at vi kun har en time tilbage til resten, så jeg synes, vi skal gå til afstemning nu.

Hans Riber: Så vidt jeg husker Ole Hasselbalchs kompendium om foreningsret, så er det ulovligt, at dirigenten fortsætter, når der er stillet et mistillidsvotum. Jeg vil gerne spørge dirigenten, som er jurist, om jeg har ret eller ikke ret i det synspunkt?

Dirigenten: Hvis der er nogen, der ønsker en afstemning om dirigentens rolle så kan man altid forlange det. Altid og hvis du ønsker at have mistillid til dirigenten, så må vi stemme om det. Sådan er det. Det kan vi altid gøre. Skal vi lige lade de andre få lov til at snakke ud og så vender vi tilbage. Stiller du forslag om mistillid. Ja, okay.

Hans Riber: Vi skal have afstemning omgående

Dirigenten: Jamen det bliver vi nødt til at stemme om. Sådan er det. Vi har nok en lille udfordring med de der instruktionsfuldmagter – jeg tror de kan næppe være med her, men vi kan stemme, om der er tillid eller mistillid til dirigenten. Det bliver vi nødt til. Er der flere, der ønsker ordet til proceduren, så må vi tage den nu, ellers så går vi i gang med afstemningen.

Bjørn Gyland: Det er et spørgsmål til forsamlingen? Hvad vil forsamlingen stille op, hvis det viser sig, at den har held til at vælte dirigenten?

Ditte Vesterager Christensen: Der er en ting, jeg ikke helt forstår her ved proceduren og det kan godt være, at det er mig, der bare er lidt tungnem og ikke rigtig har fattet det. Jeg er helt med på, at hvis et ændringsforslag er sådan et eller andet med at strege en enkelt linje i det oprindelige forslag eller ændre to ord eller sætte en ny sætning ind, så skal man selvfølgelig stemme om ændringsforslaget først og bagefter om det samlede eventuelt ændrede forslag, men her er der jo sådan set tale om et helt nyt parallelt forslag og ikke et ændringsforslag til det oprindelige og det synes jeg faktisk bør ændre proceduren, sådan at vi stemmer om de to parallelt, separat og at de ikke bliver afhængige af hinanden de to afstemninger.

Dirigenten: Ja, det har jeg også overvejet. Jeg mener ikke, at det er rigtigt at gøre det, fordi der kan være folk, som er imod begge forslagene og det kan man ikke vise. Der kan også være folk, der principielt er for begge forslag. Det kan man heller ikke vise. Derfor må det være sådan, at hvis man stemmer om det her, så er det klart, og det vil også være et svar, til dem, der siger: Får vi så fundet ud af, hvor mange der i virkeligheden er for det andet? Der er klart, at dem, der er imod det her ændringsforslag, må man gå ud fra, støtter det oprindelige forslag, som vi så kommer til at stemme om. Om det så er et flertal eller ej, men det må man jo gå ud fra. Så bliver der spurgt: Hvad gør vi så egentlig med instruktionsfuldmagterne og det synes jeg jo er et rigtig godt spørgsmål, fordi det jo fremgår af instruktionsfuldmagtens nederste, at så må man fortolke, hvad der er meningen. Dem, som har givet en instruktionsfuldmagt, som ønsker, at man skal stemme for det oprindelige forslag, altså det, du har stillet, vil jeg mene må stemme imod det her forslag. Dem, som var imod jeres forslag vil stemme for, det må være det rigtige. Jeg aner ikke, hvor mange der har hvilken slags, men det må være den rigtige måde, fordi dem, der ønsker jeres forslag, de må synes, det her er dårligt. Og dem, der ikke er begejstret for jeres, må synes det her det er tåleligt. Så bliver der spurgt, om man så kan sige: Jamen det her, det er jo sådan noget, som bestyrelsen nok går ind for, så derfor så kan man ikke sætte det til afstemning. Det er altid sådan, at hvis man beder om at få et forslag til afstemning, nu kan man kalde det en afværgedagsorden, så har man muligheden – det er stadigvæk forsamlingen, der bestemmer, om de synes det her forslag er noget, som de vil vedtage eller de ikke synes er godt. Det må de selvfølgelig fuldstændigt selv afgøre. Og man kan ikke dele det her forslag. Det er et forslag, der er stillet. Det må stilles til afstemning. Men nu er der jo det problem, lige nu, at nu er der altså mistillid til dirigenten, så det er jo sådan set mere vigtigt. Og så derfor, så må vi have den afstemning. Er det her til dirigenten? Ja værsgo

Henning Hansen: Nu synes jeg rigtig, der er ved at gå kage i det. Og vi kan godt fortsætte indtil midnat med procedure og mistillid til dirigenten, osv. Det, der er den egentlige konflikt,

det er, hvilket forslag skal først til afstemning? Jeg mener, at dirigenten har begået en fejl. I stedet for at tage stilling til, om dirigenten skal afsættes eller ej, så mener jeg, vi skal tage stilling til, hvilket forslag, der skal til afstemning først. Og derfor foreslår jeg, at vi stopper debatten nu og så går vi direkte til afstemning om, hvilket forslag der skal til afstemning først.

Dirigenten: Det er jo et privilegium, som dirigenten har, indtil jeg bliver smidt ud. Det er jo at lytte til forsamlingen.

Formanden: Det er jo en træls situation, det her. Jeg vil foreslå, og så vil jeg høre, så må vi prøve at tage den derfra. Mit forslag er, jeg er enig, det lyder som om konflikten alene går på, hvad for et forslag skal til afstemning først og altså ikke på en generel mistillid til dirigenten og derfor kunne jeg godt tænke vi landede den på, fordi jeg vil lige sige for det første er det jo ikke bestyrelsens afværgeforslag det her, så vi har ikke nogen dagsorden i forhold til, hvad der skal på før eller sidst. Så jeg synes bare, at vi skal bede venligt vores dirigent om ikke han vil give køb på det og så bytte om, så vi stemmer om det oprindelige forslag først?

Dirigenten: Er det for fredens skyld?

Formanden: Ja

Dirigenten: Jamen jeg er ikke krakiler. Hvis det er ønsket, så gør vi det. Nu ved jeg så ikke om jeg stadigvæk er her, men ... betyder det, at det er trukket, det der mistillidshalløj, eller ... okay. Ja.

?: Jeg bliver lige nødt til – det er blevet nævnt hernede, at det er ikke noget ændringsforslag. Det er et nyt forslag. Og jeg mener, hvis der er stillet skriftligt forslag, så er det jo det, man må stemme om. Så kan man ikke stemme om et nyt forslag. Er det et ændringsforslag eller er det ikke og hvad skal der til for, at det er et ændringsforslag?

Dirigenten: Jeg tror vi er ved at nå dertil, at vi nu lige prøver at skære igennem. Der har været et stærkt ønske om, at vi stemmer primært om det første, fordi det er sendt ud til medlemmerne. Det er der mange, der er givet fuldmagter og det er der så et stærkt ønske om her i forsamlingen, det stemmer vi om først. Hvis det bliver vedtaget, så skal vi ikke stemme om andet. Hvis det ikke bliver vedtaget, så skal vi stemme om det andet forslag, der ligger. Men det er det, jeg hører, at der er en stærk stemning og det synes jeg så, at vi bøjer os for. Så holder vi der. Jeg er ikke meget for det, men jeg gør det. Lad os få det oprindelige forslag op. Jeg forstår godt synspunkter om, at så får vi taget stilling til det, så alle kan se det, så det bøjer jeg mig for. Se, det, vi skal lige om et øjeblik, det er, at vi skal tage denne her e-voter, som vi har. I skal ikke begynde at trykke. Når jeg siger nu, så er det således, at man kan trykke på om man nu er enig eller ej. Vi skal vide, hvad vi skal trykke, hvis vi ønsker at gå ind for det, og hvad vi skal trykke, hvis vi går imod det.

Flemming Merring, Tekniker fra VP: Hvis jeg lige tænder først. Hvis I kigger på jeres e-voter nu, så er der lys i. Så betyder det, at hvis I trykker på den tast lige under For, så stemmer I for. Hvis I trykker på den midterste, stemmer I imod. Og den sidste BLK, den står for blank. Den indgår som vi har talt om tidligere ikke i resultatet.

Dirigenten: Nej og det vil være sådan, at når jeg siger nu, så kan vi stemme og det vil sige og når jeg siger, at nu stopper vi, så betyder det, at muligheden for at stemme ikke længere er til stede og vi er altså alle sammen med på, at det, vi stemmer om nu, det er, hvorvidt generalforsamlingen opfordrer bestyrelsen til at stoppe yderligere investeringer etc. det, der står her. Når jeg siger til, så stemmer vi. Dem, der ønsker at stemme for de trykker på prikken eller pilen op mod For. Dem, der vil stemme imod det her forslag, de trykker på pilen op imod og efter et stykke tid så siger jeg: Nu kan I ikke stemme længere og så er løbet kørt. Og vi stemmer nu. For så trykker man på pilen under For. Imod forslaget heroppe, så trykker man på pilen Imod og vi prøver alle sammen at trykke det, vi føler for. Har alle trykket?

(Råb fra salen om problemer med voteren).

Så ja, er der en på vej, som ikke har trykket? Ja, okay så stopper vi afstemningen. Det er meget skidt. Hvorfor virker det ikke? Ja, det forekommer mig, at der er flere, der ikke er helt tilfredse med, at deres – står I også og har problemer? Ja, vi kan ikke tåle, at der ikke er styr på det. Så vi vil lige være helt sikre. Vi vil lige være helt sikre på, om der er nogen?

(Kort pause)

Vi havde den lille udfordring, at der var en, ikke havde en, der virkede, og en, der gik i udu og der var altså tre af de der og det er altså faktisk sådan, at man kan finde ud af at løse det problem. Det er så løst med tre skriftlige stemmer og så til gengæld, så har man annulleret de der votere. Det vil sige, at nu er afstemningen altså gennemført og alle har haft mulighed for at stemme og det, vi så venter på, det er så i virkeligheden resultatet, hvor mange har stemt for dette forslag og hvor mange har stemt imod. Og eventuelt, hvem har undladt at stemme. Og jeg forstår, at det kunne vi få på tavlen. 484 for og 507 imod og der er oven i købet lavet procentangivelser, ja med to decimaler. Ja det betyder altså, at forslaget ikke er vedtaget, og jeg har talt med den anden forslagsstiller, som under de her omstændigheder trækker sit forslag. Og det vil sige, der er ikke andre forslag under dette forslag her. Tak for en livlig diskussion.

Vi har en række andre punkter på dagsordenen under dette punkt. Jeg håber, at vi kan gøre det en anelse kortere. Det er sådan, at der var en 2-3 stykker, som havde problemer med voteren, som vi så lavede en praktisk skriftlig afstemning, men de skal jo så have en voter, hvis de skal stemme senere. Jeg beder dem lige om at gå uden for døren, dem af jer, der havde en voter, de 2-3 stykker, så får I en ny, der virker, tror vi.

Forslag 1: MP Pension aflønner på markedsvilkår

Dirigenten: Og vi går dermed videre under dagsordenen og det vil sige, vi skal ind i det, der er næste, det er forslag 1 om aflønning på markedsvilkår og jeg ved ikke, om forslagsstilleren ønsker at uddybe det? Er det dig? Værsgo.

Anders Brandborg: Først vil jeg da lige starte med at sige, jeg har stillet forslag. For nogle dage siden blev jeg opsøgt af nogle medlemmer, der ville give mig en fuldmagt, men det viser sig, at muligheden for at stemme om det her, den er blevet fjernet. Man kan ikke afgive fuldmagt til det her, fandt jeg så ud af. Det er ikke noget, jeg har fået at vide. Men det fik jeg

så at vide af nogle medlemmer, der opsøgte mig og ville give mig fuldmagt. Så man kan altså ikke stemme om det her. Det har bestyrelsen formodentlig besluttet, uden at meddele mig noget om det. Jeg spurgte sidste år til lønniveauet på generalforsamlingen i Aarhus den 24. april, og der fik jeg at vide, at pensionskassen aflønner på markedsvilkår og man følger branchens statistikker, det vil sige de må jeg gå ud fra de er lønstatistikker mellem arbejdsgivere og arbejdstagere og så kunne jeg ikke rigtig forstå, at det lønniveau, man har, det skulle være det, man har generelt i branchen. Inde på FA, som er arbejdsgiverforeningen, eller DFL, som er arbejdstagerorganisationen, der kan man så gå ind og finde nogle lønstatistikker og så kan man se, at – de er fra 2012, det er de nyeste de har – der kan man så se, at der er ikke nogen grupper ud over forsikringssælgere, dem har vi jo ikke nogen af, der ligger på det niveau, som pensionskassen aflønner efter. Heller ikke når man går op til det, der hedder øvre kvartil, altså de bedst lønnede 25 %, så er der ingen, der når derop. Alligevel fik vi at vide, at MP Pension aflønner på markedsvilkår. Det mener jeg så ikke er korrekt og derfor ville jeg jo godt have haft, at vi kunne tage stilling til det. Det var det, vi fik at vide, men jeg mener ikke, at det er rigtigt. Vi kunne jo se, at lønnen fra 2012 til 2013 i gennemsnit for de almindelige ansatte, og det er altså ikke ledelsen, den steg med 18 %, og det, der er aftalt mellem arbejdsgivere og arbejdstagere, det er 1 %. Og jeg ved ikke rigtigt, hvorfor man skal have sådan en lønfest. Det synes jeg ikke er ansvarligt. Tak

Formanden: Spørgsmålet er, om vi lige skulle kommentere på det der med en afstemning eller ej. Som jeg kan forstå det, så har der været noget tvivl om det, og jeg ved også, at vores administration har forsøgt at få fat i dig både på telefon og pr. mail i forhold til, hvordan det her forslag skulle formuleres og om det skulle til afstemning eller ej, men ja, det kan vi ikke gøre så meget mere ved nu. Jeg tænker, det er vigtigt, at I får en grundig redegørelse for, hvordan vi overholder vores lønpolitik og besvarer dit spørgsmål. For du har helt ret, man kan sige, der er en stigning på 18 %. Der ligger bare ikke lønstigninger bag den forhøjelse og det vil jeg lige forklare nu. Fordi MP's medarbejdere fik generelt 0 % i lønregulering i 2013. Den stigning, man ser i regnskabet på de 18 %, skyldes tre forskellige ting. For det første har vi haft nogle afviklingsomkostninger i forbindelse med at vi jo har nedlagt vores ejendomsadministration. For det andet og nu bliver det teknisk, for det andet hensatte vi for meget i feriepengegodtgørelser i 2011. Det blev tilbageført i 2012, og det betyder, at 2012-tallet er kunstigt lavt og derfor ser det ud som om, der er en stigning i 2013. Det er der ikke. Det er i virkeligheden fordi det ser for lavt ud i 2012. Så det var den anden årsag. Og den sidste årsag til det skyldes, at vi hensætter penge til bonus til investeringsafdelingen mere konservativt. Vi giver ikke mere ud i bonus og man kan sige, man skal præstere det, man hele tiden skulle for at få sin bonus. Det er rent regnskabsteknisk. Så har vi haft så mange gode år, at vi har været nødt til at sige at vi hensætter for lidt. Og derfor er der hensat flere penge til bonusudbetalinger og det er de tre ting, der udgør de 18 % og altså ikke generelle lønstigninger i pensionskassen. Vi følger principper i lønpolitikken og vi arbejder hen imod, at medarbejderne i pensionskassen modtager en løn, som er sammenlignelige for tilsvarende selskaber. Hvis vi sammenligner med den nævnte overenskomst, DFL og FA, så ligger vi i Unipension både på nogle grupper lidt over og på andre grupper lidt under gennemsnittet. Og det er i den forbindelse relevant at nævne, at gruppen af forsikringsfunktionærer ikke som nævnt i forslaget er den største del af vores ansatte. De udgør faktisk kun ca. en fjerdedel af de medarbejdere, vi har. For investeringsområdet er sammenlignelige selskaber større institutionelle investorer og kapitalforvaltere og det er derfra, vi typisk rekrutterer i dag. På investeringsområdet skal lønningerne derfor sammenlignes med netop institutionelle investorer og kapitalforvaltere, afhængigt af den konkrete situation. For de administrative medarbejdere

er sammenlignelige selskaber både pensionskasser og også visse andre pensionsselskaber. Når vi rekrutterer, så er det politikken, at vi ansætter til markedsløns for den pågældende profil. Så er det klart, at nogle gange sker rekrutteringen på en lavere løn, hvis der ikke er brug for en high-performer, eller hvis vi vurderer, at det er en kandidat med stort potentiale, men som måske er lidt grøn til den stilling. Rekruttering sker i den øvre del af lønspændet for markedslønnen, hvis medarbejderne har vist noget ud over det sædvanlige. For at vi kan gennemføre strategien om at være den foretrukne pensionskasse er det vigtigt, at vi også har nogle af den her type medarbejdere. Altså, nogle af de særligt kapable medarbejdere. Og de seneste fem års udvikling havde vi ikke kunnet gennemføre uden de her medarbejdere. Og jeg tænker så særligt på de meget store omlægninger i forbindelse med strømlining af administration og på nedbringelse af omkostninger pr. medlem. Og det er sket samtidig med et markant højere niveau for lovreguleringen, som har afstedkommet en lang række projekter. Alternativet havde været at ansætte nogle flere medarbejdere i administrationen, men det har vi ikke gjort. Vi har tværtimod reduceret i antallet af medarbejdere, hvilket så igen har en positiv effekt på vores administrationsomkostninger. Alt i alt er det derfor bestyrelsens holdning, at vi holder os inden for rammerne af lønpolitikken, både i pensionskasserne og i fondsmæglerselskabet.

Dirigenten: Ja tak. Det er rigtigt, jeg har også selv bedt inden om, at man lige kontaktede forslagsstilleren, fordi der er jo vedtaget en lønpolitik og den lønpolitik indebærer, at man skal aflønne på markedsvilkår, og det kan vi ligesom ikke stemme om, fordi det er lønpolitikken. Så kan man få en redegørelse for, om man mener, at man overholder lønpolitikken og det er så den redegørelse, der er kommet her. Hvorfor nu de der 18 % så sådan ud, som de gjorde. Så jeg ved ikke, om der er nogen, der har yderligere bemærkninger. Vi har lidt et problem åbenbart, at vi skal være ude klokken halv elleve. Det bliver jo interessant. Så jeg tror, at vi skal sige, at vi har fået den redegørelse og vi har så yderligere nogle punkter.

Forslag 5: Egenkapitalens størrelse

Dirigenten: Det næste punkt, det var også et punkt om redegørelse. Det var Søren Wium-Andersen, der har stillet et forslag 5 om egenkapitalens størrelse, hvor han beder bestyrelsen belyse, hvor store midler, man ønsker at overføre til kommende generationer via egenkapitalen. Det er således, forstår jeg, at Lars Kalsen vil tage det punkt om ønske om den redegørelse, så det kaster vi os ud i.

Lars Kalsen: Ja, tak for ordet og til Søren. Det er nogle rigtig gode spørgsmål, du har stillet og det er også en interessant problematik, så hvis vi kunne få den første.

Dirigenten: Jeg skal lige spørge, undskyld, har du ønsket at uddybe det eller hvad? Er det derfor, du reagerer? Så har du mulighed for det. Det bør han lige have først, Lars. Det beklager jeg. Hvis du lige vil supplere, så har du mulighed for det. Værsgo. Undskyld.

Søren Wium-Andersen: Min baggrund for at stille det her spørgsmål det er, at MP har en meget stor egenkapital og en meget, meget høj solvens. Uden tvivl nogle af de største i hele pensionsbranchen. Og det jeg meget gerne vil vide, det er, hvad er bestyrelsens mål egentlig for egenkapitalens størrelse. Hvor meget skal den stige til? 50 eller 80 %? Hver gang man spørger om egenkapitalen, hvorfor vi har en så stor egenkapital, så får vi at vide, at det er af

hensyn til sikkerheden for forsikringstagerne. Ja, det lyder jo rigtig fint, synes jeg. Men når jeg hele tiden betaler til min egenkapital og den samtidig beregnes virkelig godt, så spørger naturligvis mig selv, hvornår begynder jeg som pensionist egentlig at få glæde af den meget høje egenkapital? Skal jeg være 80, 106 eller 138 år, før jeg begynder at få glæde af den? Jeg får tilsyneladende ikke glæde af min egenkapital. For samtidig med at egenkapitalen vokser, bl.a. på grund af mine indeståender, så kan jeg se, at min gæld til pensionskassen vokser hver eneste måned med ca. 6.000 kroner. Det forhold forstår jeg simpelthen ikke og derfor har jeg også skrevet et indlæg om det på Debatforum, som der ikke rigtigt er nogen, der har villet svare på. Næsten halvdelen af min pension udbetales som tillægspension, for det valgte jeg selv at gøre for nogle år siden, da jeg gik over på den nye ordning. Dengang fik vi et brev om, at tillægspensionerne udloddedes fra egenkapitalen, men vi fik ikke at vide, at når tillægspensionerne så blev udarbejdet, så oparbejdede vi samtidig en gæld til MP, som skal tilbagebetales før min pension kan stige igen og nu er egenkapitalen steget og steget i 5 år, så hvornår stiger de? Og hvorfor oplyste MP mig ikke om, at der var de her klausuler med, at når man begyndte at trække på egenkapitalen, så fik man det som et lån åbenbart, fordi man åbenbart havde lovet os nogle alt for høje pensioner. Hvad skriver MP så om egenkapitalen? De skriver på side 37 som det tidligere er nævnt i dag, at vi har anmeldt over for Finanstilsynet, at vi ikke mener os omfattet af bekendtgørelsen om kontributionsprincippet, men at vi dog vil følge bekendtgørelsens regler om opgørelsen af det realiserede resultat. Hvad betyder denne her gang aktuarsortsnak for os medlemmer? Så vidt jeg kan se, er vi blevet efterladt i en sump, hvor vi som medlemmer af pensionskassen ikke ved, hvilke regler MP følger eller skal følge, for her står netop, at MP ikke vil følge reglerne, her står, at MP indtil videre kun vil følge reglerne om det realiserede resultat, mens der indirekte står, at MP ikke vil følge kontributionsreglerne. Det er naturligvis et spørgsmål, jeg på sigt vil tage op med Finanstilsynet, når jeg har fået den redegørelse – fået analyseret denne her redegørelse, jeg får i dag, for som jeg ser det nu, så overføres mine midler til de kommende yngre medlemmer af MP Pension, hvilket efter min opfattelse er en skævvridning af solidaritetsprincippet. Tak.

Lars Kalsen: Så siger jeg tak for ordet en gang mere. Du må undskylde, Søren, hvis jeg brød ind i noget, jeg ikke skulle have brudt ind i. Det er rigtigt, at MP har en meget stor egenkapital og det er der to grunde til. For det første: Fordelen ved at have en stor egenkapital, det er, at det giver en god solvens, som mest kommer fra egenkapitalen og det skaffer os en større investeringsfrihed. Og det vil så sige, at vi så også kan tage en højere risiko og så får vi efter alle formodninger et højere afkast og det er det, vi har set de sidste fem år. Vi har bevæget os lidt over i aktier. Alle ved jo i dag, hvis vi kun – vi kan jo sagtens nedsætte risikoen, og så nedsætte solvensen, hvis vi kun investerede i obligationer, men hvad får man på obligationer? Der får man 3 – 3,5 % på realkreditobligationer og hvor meget er det, at I medlemmer forventer, at vi skaffer af afkast, ja det er omkring 5 % før skat, så der er et mismatch der. Men det at vi har en stor solvens, det gør så, at vi kan inddrage andre aktivtyper og bedre styre investeringer og skaffe også pensionister et bedre afkast. Det er faktisk det, der er unikt ved vores ordning. Mange pensionskasser har det sådan, at de nedsætter risikoen for pensionister, sådan at afkastet der bliver ikke så stort, som det gør for andre. Den anden grund til at det er fint med en stor egenkapital, det er, at så har vi en buffer til at udjævne pensionerne med, så de ikke kører op og ned fra år til år. For det tror vi ikke, der er nogen medlemmer, der er så interesseret i. Hvis vi så kigger ovre til venstre, der kan man se, hvordan pengene i pensionskassen egentlig er allokeret til de forskellige ting. Vi har det, der hedder pensionshensættelser, de er 66,6 milliarder. Det er sådan set summen af det, der står på jeres kontooversigter, når I får jeres pensionsoversigt. Der er pengene fordelt ud på jeres

enkelte konti og det er reguleret af den finansielle lovgivning, som Søren var inde på, at det, der hedder kontributionsbekendtgørelsen men også Lov om Finansiell Virksomhed. Der må man ikke lave sådan omfordelinger. Så har vi den fælles kapital, egenkapitalen. Den ejer vi alle sammen i fællesskab, både os på ny ordning og dem fra gammel ordning og der er den finurlighed, juridisk, at det er bestyrelsens ansvar at sikre, at der ikke sker omfordelinger der. Og det gør vi selvfølgelig et nummer ud af, at der ikke gør. Vores politik er så, at de medlemmer, der har været med til at opbygge en egenkapital, får den udbetalt under pensionen, og hvis der kommer nye medlemmer ind, så skal de selv betale for at opbygge deres egenkapital, og det gør man igennem det her risikotillæg, som for øvrigt på grund af den store egenkapital er blevet nedsat til ca. det halve i år. Så vi mener egentlig, vi har en god model og så kan man spørge efter, er egenkapitalen for stor? Eller sker der omfordelinger? Om omfordelingerne vil jeg sige, der er ikke sket omfordelinger i MP via egenkapitalen og her er så vist en kurve til det, vi styrer efter. Det er alle vores pensionsydelse regnet som både grundpension og tillægspensioner holdt op imod den formue, der er i kassen. Og det skulle i en ideel pensionskasse – da vil det matche hinanden og ligge på 100 % hele vejen igennem. Det gør det ikke, det svinger lidt op og ned. Det er fordi vi udjævner afkastet over året, så pensionerne ikke svinger. Men som man kan se, så buler det op og ned og somme tider er vi over 100 og somme tider er vi under 100. Nu er der kun de sidste år for MP. De andre år er taget fra AP, altså Arkitekterne og Dyr lægerne og Jordbrugsakademikerne, fordi de har en længere track record. Det er længere tid siden, at de havde deres omvalg. Vi havde først omvalg, der blev effektueret 1. januar 2009. Så vi mener grundlæggende, vi har en god model her. Vi skaffer et godt afkast. Det kan man se på de sidste fem år. Og vi udjævner pensionerne. Men så ved vi godt, det Søren snakker om, at det er temmelig uigennemsigtig for medlemmerne at forstå, hvad de underliggende mekanismer er. Og der har vi så sat et analyseprogram i gang, der skal se på muligheder for at bibeholde det der høje afkast og de jævne udbetalinger, som vi har i dag, men så sikre en større gennemsigthed i vores ordning. Det tror vi godt kan lade sig gøre. Og så har vi fuldt fokus på problematikken omkring den store egenkapital, specielt det med omfordelingerne. Fordi tiderne skifter hele tiden. Det var sådan en kort forklaring på, hvad det er, vi går og laver.

Knud Arne Jensen: Vi havde jo under beretningen alle de her synspunkter fremme. Det, jeg forstår ved jævne udbetalinger, det er, at vores pensioner, de nuværende pensionister, deres pensioner falder i købekraft af størrelsesordenen 2-3 % om året. Det er en livslang pension, vi har, men bare om 10 år, så er den jo væsentligt forringet i forhold til købekraft og lignende. Det betyder, at det, Søren bl.a. mener, det er, at man skulle overveje i bestyrelsen at tage lidt af egenkapitalen ind og øge de nuværende pensioner lidt, så man ved jævne forstår, at man nogenlunde følger inflationen og ikke, at de falder i kroner og ører.

Søren Wium-Andersen: Jeg vil gerne sige tak for forklaringen Lars, og jeg er ikke i tvivl om, at I har en ganske god model. Jeg mener, at I har et meget, meget stort pædagogisk problem for at forklare os medlemmer, hvordan pokker I kommer frem til alle de trylletal, der står på vores kontooversigt. Min skat er også svær at forstå, men Skattevæsenet kan godt på min skatteopgørelse komme med en forklaring på, hvordan de har beregnet skatten og jeg synes ærlig talt det var rimeligt, om bestyrelsen omsider fik udarbejdet en opgørelse, der viser, hvorfor vi får de beløb, vi får. Jeg føler nærmest det er nogle tal, der bliver trukket op af en sort kasse og at man ikke ønsker at komme med oplysningerne, men jeg glæder mig til at læse din redegørelse, når den kommer på nettet og så vil jeg snakke videre med Finanstilsynet. Tak.

Dirigenten: Ja, tak for det her. Vi har noteret, der kommer et analysearbejde og et ønske om en mere pædagogisk forklaring. Det arbejder vi så videre med.

Forslag 3: Opfordring til at følge FN's nye retningslinjer vedr. menneskerettigheder og erhverv

Dirigenten: Det er jo et orienteringspunkt og dermed er vi fremme ved det forslag, der hedder forslag 3, som er det næstsidste, opfordring til at MP Pension følger FN's nye retningslinjer vedrørende menneskerettigheder og erhverv. Jeg ved ikke, om der er nogen af forslagsstillerne, der ønsker at supplere det?

Charlotte Palludan: Vi har stillet det her forslag ud fra, at vi igennem Magisterbladet blev opmærksom på, at MP investerer mere end 160 millioner i virksomheder, som er eller har været direkte involveret i driften af bosættelser på Vestbredden og i anlæggelse af den ulovligt opførte mur. Og det er så på den baggrund, at vi stiller det her forslag, som går ud på, at MP følger eksemplet fra andre virksomheder, f.eks. Danske Bank, og ophører med at investere i firmaer, som medvirker til at opretholde de her ulovlige bosættelser. Helt konkret, så forestiller vi os, at det skal sikres ved, at MP Pension går i dialog med de firmaer, som man allerede har investeringer i eller som man ønsker at investere i og som er involveret på Vestbredden. Og det er så med henblik på at sikre, at vi følger de her retningslinjer, som I kan se deroppe. Det har jo allerede været fremført skriftligt og bestyrelsen har også givet sine kommentarer og det er det, jeg gerne vil lige melde lidt tilbage på. Vi anfægter jo på ingen måde, at MP er sat i verden for at sikre, at medlemmerne får et godt afkast. Vi er bare af den opfattelse, at det på ingen måde er uforeneligt med, at man overholder visse etiske principper og det kan vi jo også se af alle de papirer, vi har fået sendt ud til generalforsamlingen, at det er MP's bestyrelse jo også helt enig i, at vi har nogle principper, der skal følges. Det er Danske Bank også og det har de vist ved, at de valgte at trække sig fra deres samarbejde med Israels største bank med præcis den begrundelse, at den medvirker til at opretholde og udvide de ulovlige bosættelser. I forhold til vores forslag har der været den samme kommentar fra bestyrelsen, som vi har hørt tidligere på aftenen, at man ikke ønsker at pådutte medlemmerne en bestemt politisk holdning. Det ønsker vi heller ikke. Vi ønsker bare at opfordre medlemmerne til at gøre brug af deres demokratiske ret til at give deres holdning til kende. Det opfatter vi som det, der er formålet med de her generalforsamlinger. Et meget godt formål. Og vi forstår heller ikke, at den diskussion har jo været tidligere på aftenen, at bestyrelsen har så travlt med at understrege, at det her ikke er en politisk pensionskasse og vi kan slet ikke forstå det, når vi kan se en udtalelse fra Unipension, som siger, at pensionskasserne under Unipension er ejet af medlemmerne, jeg citerer: "Det er medlemmernes holdning til ansvarlige investeringer, der er udmøntet i vores indsats i forhold til ansvarlige investeringer. Medlemmernes præferencer er forskellige og det er derfor en central opgave at kortlægge dem på en måde, der bedst muligt repræsenterer helheden." Så nævner Unipension medlemsundersøgelser, men sådan en afstemning på en generalforsamling eller vel tilsvarende en måde at opfylde det her på. Jeg forstår egentlig heller ikke, at det skulle være mere politisk, hvis vi nu skal blive lidt polemiske, at opfordre medlemmerne af pensionskassen til ikke at støtte vores forslag end til at opfordre dem til at støtte dem. De her bosættelser er i strid med Geneve-konventionen, de er i modstrid med folkeretten og vi kan

godt tale om det på den måde, at de jo faktisk hører under jura og ikke under politik, hvis man i MP's bestyrelse gerne vil skille de to fænomener ad. Så er der en mulighed for det. Jeg synes også, det er fint, at MP Pension og det er jo også tankevækkende, at man har forhørt sig i Udenrigsministeriet. Vi vil gerne gøre opmærksom på, at vi har ikke argumenteret for, at den nuværende investeringspraksis er i strid med loven. Vi har argumenteret for, at den er uetisk, og vi har lidt svært ved at se, hvorfor der skal blandes et hollandsk anti-israelsk investeringselskab ind i denne her diskussion. Der har været en kommentar i Magisterbladet, hvor vores forkvinde her er citeret for at sige, at "man ønsker ikke at ekskludere et selskab alene fordi det opererer på Vestbredden." Det er vi fuldstændig 100 % enig i. Det afgørende er, om investeringerne på Vestbredden direkte eller indirekte bidrager til at opretholde besættelsen og dermed vanskeliggøre en fredelig løsning og vi er faktisk helt sikre på, at vi har et ret dygtigt pensionselskab her, som kunne finde andre måder også attraktive måder at investere de her penge på, som ikke har den samme kontroversielle karakter som de nuværende investeringer har. Vi mener ikke, at det at leve op til de her retningslinjer på nogen måde står i modstrid med et godt økonomisk afkast og det er der bl.a. et hollandsk investeringsfirma, der hedder PGM, som har bevist. Og så vidt vi forstår, mener Unipension heller ikke, at der er nogen modsætning der. Så vi er egentlig lidt overrasket over, at bestyrelsen har haft behov for at fremstille vores forslag som rabi- og tendentielt anti-israelsk. Det er ikke mere rabi- end at Danske Bank, som nævnt, forsøger at efterleve de her principper. Det er i overensstemmelse med EU, det er i overensstemmelse med den danske regerings politik. Regeringen har i marts 2014 vedtaget en national handlingsplan for at implementere de her retningslinjer for virksomheder og menneskerettigheder. Så vi forstår simpelthen ikke, hvorfor MP Pension er modstander af det. Vi kan se de udmeldte papirer, vi har nogle principper, hvor vi bl.a. forsøger at være ansvarlige over for menneskerettighederne. Det ligger helt i forlængelse af de principper, så jeg tror måske bestyrelsen har lavet en automatreaktion her.

Formanden: Jeg vil prøve at gøre det relativt kort. Først og fremmest er vi selvfølgelig enige om, at det er en uheldig situation, vi har på Vestbredden og i særdeleshed for de mennesker, som er involveret i det. Jeg kunne godt gentage det, vi har sagt tidligere i dag omkring, hvad det er, vores retningslinjer for ansvarlige investeringer bygger på og det bygger på de juridiske beslutninger og ikke på politiske beslutninger, men det har vi jo snakket om ad flere runder. Besættelserne er ikke erklæret ulovlige i juridisk forstand, og det er det, der gør, at vores retningslinjer ikke er trådt i kraft. Det her medlemsforslag er blevet til på baggrund af en artikel af Pernille Siegumfeldt i Magisterbladet fra februar 2014. Og forslaget er udformet som en opfordring til, at vi skal følge Guiding Principles on Business and Human Rights, som er FN's nye vejledning i forhold til, hvordan man skal implementere eksisterende retningslinjer vedrørende menneskerettigheder. Vejledningen hedder UNGP og den beskriver, hvordan man kan implementere retningslinjer vedrørende menneskerettigheder generelt og det vil sige, den har ikke specifikt noget med Vestbredden, det er sådan en generel vejledning, men faktum er, at vi inkorporerer de forslag, som ligger eller som UNGP kommer med. Det gjorde vi allerede inden, det blev vedtaget, og vi anvender dem stadigvæk, når vi går i dialog med selskaber vedrørende menneskerettigheder. Og vi er derfor ikke enige i den påstand, som var i den oprindelige artikel i Magisterbladet om, at vi risikerer at blive blacklistet for ikke at respektere menneskerettighederne. Så med andre ord, det, som forslagsstillerne efterlyser, at vi gør, det gør vi allerede og vi accepterer ikke forslaget's begrundelse om, at vi ved at følge UNGP skal undlade at investere i selskaber, der opererer på Vestbredden. Og det er på den baggrund, at vi anbefaler fra bestyrelsens side, at generalforsamlingen stemmer imod forslaget.

Anni Glick: Jeg støtter bestyrelsens anbefaling af, at vi stemmer nej til forslaget. Vi hører tit i medierne, at de israelske bosættelser og muren, som Israel har opført på Vestbredden, er ulovlige og bl.a. baseret på en FN-resolution og en udtalelse fra den internationale domstol i Haag og det er så også det, som forslagsstillerne har anført i deres forslag. Bestyrelsen har gjort udmærket rede for, at en resolution vedtaget af FN's generalforsamling blot er et udtryk for et politisk standpunkt og intet andet. Der er intet juridisk bindende i sådan en resolution og er ingen absolut sandhed. Der har i mange år været et automatisk flertal i FN mod Israel, alene af den grund at der er 52 arabiske stater, som ud over deres egne stemmer også kan købe stemmer fra andre lande. Og med hensyn til den internationale domstol i Haag, så har den svaret på et spørgsmål, som var formuleret på sådan en måde, at svaret kun kunne blive, at bosættelserne og muren var ulovlige. Som man råber i skoven, sådan får man svar. Det kan enhver jurist nikke genkendende til. Der er intet juridisk bindende i den internationale domstols udtalelse. Det er en udtalelse, der kom som svar på et meget specifikt spørgsmål og det er ikke en dom med retsvirkning. Men hvad er så sandheden om bosættelserne og muren på Vestbredden? Sandheden er, at begge dele er lovlige. Jødiske israelere har lige så meget ret til at være på Vestbredden som araberne. Og tillad mig så et lille historisk tilbageblik. Vestbredden var en del af det store landområde, som oprindeligt blev kaldt Palæstina og som indtil Første Verdenskrig var under Osmannernes kontrol. Det er ganske kort, og der er mange, der ikke ved det her og der er mange, som måske gerne glemmer det. Efter Osmannernes nederlag i Første Verdenskrig besluttede Folkeforbundet, at det jødiske hjemland skulle genoprettes i det store område. Folkeforbundet gav England opgaven som førstehjælper til at oprette den jødiske stat og det er det, vi kender som det britiske palæstinamandat. Noget af det første, England gjorde, det var at skære tre fjerdedele af området væk og forære det til en arabisk prins. Det er det nuværende Jordan. En stor arabisk stat øst for Jordanfloden, hvor flertallet af befolkningen er israelske eller sludder er palæstinensiske arabere.

Dirigenten: Du skal bare lige være opmærksom på, at du har et minut til det. Det er mere, så du lige har styr på, hvordan du får styret det sidste, ikke også?

Anni Glick: Okay – så har der jo været flere krige – fem arabiske hæere overfaldt Israel lige efter det var blevet oprettet, og der lykkedes det så Jordan at erobre den østlige del af Jerusalem og området vest for Jordanfloden. Så altså Vestbredden har først været jødisk-israelsk, så blev den jordansk og Jordan holdt så Vestbredden besat indtil Seksdageskrigen i 1967. Jordan smed alle jøder ud af Vestbredden og annekterede området. Men det blev så ikke accepteret af verdenssamfundet. Og da Israel generobrede Vestbredden og Østjerusalem i 1967 så lod man alle arabere blive boende. Man smed ingen ud. Modsat det Jordan havde gjort. Vestbredden har aldrig været en del af en arabisk, og der er ingen historisk eller juridisk begrundelse for at forbyde israelere at bygge et hus på Vestbredden eller en lejlighed i Østjerusalem.

Dirigenten: Jeg bliver nødt til af hensyn til den fremskredne tid at bede dig overholde tidsplanen, fordi vi skal altså gerne hjem, ikke også? Jeg tror, vi har forstået problemstillingen.

Anni Glick: Okay, muren vi skal lige huske på, at det var en sikkerhedsmur, der blev oprettet

Dirigenten: Jeg tror, at jeg bliver nødt til at afbryde dig her, jeg tror, vi har forstået problemstillingen. Det beklager jeg. Vi bliver nødt til at følge vores taletidsbegrænsning.

Allan Astrup Jensen: Det der andet punkt der i bestyrelsens svar. FN resolutioner er politiske beslutninger og derfor følger vi dem ikke. EU-resolutioner og beslutninger er også politiske beslutninger. Dem følger man altså heller ikke. Folketingets resolutioner og beslutninger er også politiske og dem følger man heller ikke. Jeg tror, man skal skelne mellem beslutninger og så juraen bagefter på basis af beslutningerne. Så jeg synes simpelthen, at bruge det argument, det er helt hen i vejret.

Per Rønne: Angående FN-resolutioner, så skal man nok skelne imellem resolutioner foretaget af FN Generalforsamling, som er politiske beslutninger, og som netop ikke er juridisk bindende. De resolutioner, man snakker om i denne her forbindelse, det er resolutioner fremsat af generalforsamlingen og er ikke fra Sikkerhedsrådet. Det være sagt. Hver gang jeg ser sådanne forslag fremsat, så kommer jeg til at tænke på et bestemt fotografi eller bestemte fotografier tilbage fra Tyskland i 1930'erne. Mænd med skrånede, brune skjorter og plakater med ordlyden: *Kauft nicht bei Juden*. Jeg synes ikke, at Magistrenes Pensionskasse skal bruges til hverken Israel-batchen eller jøde-batchen og jeg synes ærligt talt, at det er det, der er tale om her.

Birgitte Bloch Hansen: Jeg synes, at Charlotte fremlagde forslaget rigtig godt og grundigt, og formanden har svaret, og derfor vil jeg foreslå, vi går til afstemning.

?: Ja til Ida Juuls foruroligelse så er jeg faktisk meget enig med hende i hendes politiske opfattelse af det her, men det er en politisk opfattelse. Lige så politisk som den anden historietime, vi fik der. Og som ikke har ret meget med historien at gøre. Men uanset at jeg politisk er enig, så må vi altså stemme nej til det forslag, fordi det her det er et godt eksempel på glidebanen, ikke? Nu havde vi lige været igennem de fossile brændstoffer og så kommer det her, og næste år er det noget andet og vi må bare sige nej til at blande politik ind i det her. Tak

Ida Juul: Jeg vil godt understrege, at for det første er det her forslag ikke en opfordring til boykot af Israel. Det er heller ikke et forslag til boykot af investeringer på Vestbredden, som bestyrelsesforkvinden gentog i sin replik. Det er simpelthen et forslag om, at vi ikke bruger pensionsmidler til at understøtte ulovlige bosættelser på Vestbredden. Tak.

Dirigenten: Tak, jeg tror vi alle sammen forstår problemstillingen og jeg tror, vi skal bruge vores voter endnu en gang til en lille afstemning her. Der ligger altså et forslag her fra de to forslagsstillere og det er det forslag, vi nu skal stemme om – en opfordring til, at MP Pension følger FN's nye retningslinjer vedrørende menneskerettigheder og erhverv med den begrundelse, der er givet, og jeg går ud fra, at når der bliver tændt om et lille øjeblik, så bliver det altså sådan, at hvis man kan stemme for forslagsstillerens forslag, så trykker man på For. Hvis man stemmer imod forslaget, så trykker man på Imod. Og vi stemmer nu og har alle fået stemt? For nu holder vi. Og så vil der gå et lille øjeblik, hvor vi så får resultatet.

Ja, vi ser stemmerne her. Der er 322 for og der er 465 imod og det vil sige, at forslaget ikke er vedtaget.

Forslag 2: Opfordring til tidsbegrænset nedsættelse af minimum for selvbetaler bidraget

Dirigenten: Det betyder, at inden vi går til det store punkt, så har vi lige et sidste punkt og det er nemlig forslag 2: Tidsbegrænsede nedsættelser af minimum for selvbetalerbidraget, hvor man opfordrer bestyrelsen til at se på mulighederne for at nedsætte minimum for selvbetalerbidraget. Også her har man jo mulighed for fra forslagsstillerne at supplere, men jeg forstår egentlig, at bestyrelsen er ret positiv, så spørgsmålet er, om der er behov for en supplerings. Ønsker man en supplerings? Eller vil man lige høre bestyrelsen? Hvis de alligevel er enige?

? (en af forslagsstillerne): Jeg vil gerne opfordre bestyrelsen til at man i hvert fald indgår i en dialog med forslagsstillerne omkring den mest optimale løsning på det her problem.

Formanden: Jeg skal gøre mig umage for at gøre det kort. Vi anbefaler i bestyrelsen, at man stemmer for det her forslag, og det gør vi på den baggrund, at vi gerne vil se på muligheden for, om vi kan sikre, at risikodækningerne bliver bevaret, f.eks. ved at nedsætte minimum for selvbetalerbidraget i en tidsbegrænset periode eller ved at give mulighed for at forlænge den bidragsfrie periode, men det, der bare er vigtigt, og det er derfor jeg lige tager ordet, det er, at det her minimumsbidrag, det skal kunne betale for gruppeforsikringen samt for de dækninger, vi har ved invaliditet og dødsfald. Hvis det ikke kan det, så bliver det andre medlemmer, der skal betale, og det kan vi ikke og det er på den baggrund, at de 1.500 oprindeligt er blevet defineret eller fastsat, og det vil sige, at en eventuel fremtidig løsning skal tage højde for det her. Vi vil gerne se på det, men vi er også nødt til at sige, vi kan ikke love, at vi kan lave det om, men vi vil gøre hvad vi kan og vi vil kigge på, om der kan være en eller anden løsning, fordi vi forstår godt intentionen bag forslaget og det er vi enige i. Så derfor stemmer vi for.

Dirigenten: Okay, positivt. Jeg ved ikke, har du behov for lige at supplere?

Betyder det, at jeg kan betragte det sådan, at vi alle sammen kan stemme for det forslag her? Fordi så har vi vedtaget det. Tak for det.

Dagsordenens punkt 6

Drøftelse af bestyrelsens sammensætning

Dirigenten: Så har vi nemlig lige et vigtigt punkt på dagsordenen, nemlig punkt 6, som vi nu kommer til og det er jo også et stort spørgsmål. Det er nemlig drøftelse af bestyrelsens sammensætning, som man lovede at kigge på, og det skal man komme med et indlæg om nu. Det vil foregå på den måde, at I sidder med de røde og grønne sedler. Der vil komme nogle oplæg og der vil komme lidt snak ved bordene, og så får I mulighed for at give jeres vejledende holdninger til kende. Men det er næstformanden Erik Alstrup, som vil underholde os lidt med det her punkt.

Erik Alstrup: Tak for det. En livlig debat har en pris. Tiden går og jeg skal derfor begrænse mig i forhold til, hvad der oprindeligt har været tænkt som tidsrammen for mit indlæg. Den oprindelige tidsramme var en time, men klokken er jo vidt fremskreden, så jeg vil gøre, hvad jeg kan for at begrænse hvad jeg siger, men derimod ikke pålægge jer nogen begrænsninger. Det gør jeg ved at holde mig meget til mit manuskript. Som det blev nævnt før, er jeg formand for den arbejdsgruppe, som har siden sommeren 2013 forholdt sig til bestyrelsens sammensætning. I arbejdsgruppen er der tre andre bestyrelsesmedlemmer, Egon Kristensen, Lars Kalsen og Anders Christian Rasmussen, som I alle har hilst på ved begyndelsen af generalforsamlingen. Arbejdet startede med generalforsamlingen i 2013, hvor et tidligere bestyrelsesmedlem, Claus Fynbo Sørensen, stillede et medlemsforslag. Vi lovede dengang, at vi ville vende tilbage med vores overvejelser i dag og i den forbindelse har der så på pensionskassens hjemmeside ligget et baggrundsnotat, som indeholder en del af de forhold, jeg her senere går ind i, men derudover også rummer et antal formelt juridiske oplysninger om bestyrelsens sammensætning, ansvarsområde og andre vilkår. Det er ikke nødvendigt at have læst dette baggrundsnotat. Man kan sagtens deltage i drøftelserne her. Hensigten er ikke, at vi skal træffe beslutninger i dag. Vores ærlige forhold til jer er, at få jeres tilkendegivelser i forhold til de overvejelser, vi har gjort os og de kommer om lidt, og vi gør det på den måde, som dirigenten sagde i kraft af vejledende afstemninger med forudgående diskussion jer indbyrdes. De standpunkter, som I når frem og som vi altså registrerer i forbindelse med disse vejledende afstemninger, tager vi så med i vores videre arbejde. Mit oplæg omfatter to hovedtemaer og de vises nu og de er så letforståelige i modsætning til egenkapital og skyggekonti og hvad man ellers kan støde på, så dem vil jeg ikke kommentere, men gå direkte til det første hovedtema, nemlig hvorledes har medlemmerne indflydelse på sammensætningen af bestyrelsen og de oplysninger, som nu vises, kender I også fra tidligere. De har været nævnt indtil flere gange i løbet af i dag. Bestyrelsens sammensætning: 5 medlemmer, som vælges af og blandt medlemmerne, 3 bestyrelsesmedlemmer, som udpeges af de faglige organisationer, der står bag MP Pension, Dansk Magisterforening, Dansk Psykologforening og Gymnasieskolernes Lærerforening (GL) og endvidere 2 særligt sagkyndige hvis opgaver er defineret i lovgivningen. Den ene udpeges af generalforsamlingen efter indstilling fra bestyrelsen, den anden udpeges af de tre faglige organisationer i fællesskab efter indstilling fra bestyrelsen. I kan muligvis, de af jer, som var her i 2013-generalforsamlingen, huske, at der valgte vi netop en særlig sagkyndig under selve generalforsamlingen. Da vi i de kommende tegninger skal koncentrere os om de første 5 medlemmer, dem, der er nævnt øverst, så fjerner jeg de tre andre grupper eller to andre grupper og tilbage står altså dem, som jeg nu vil sige lidt om. Som forholdene er i dag, så har medlemmerne direkte indflydelse på valget af bestyrelsen i kraft af urafstemning. Derudover kan alle medlemmer stille op som kandidater, de kan afgive stemme og de kan stille forslag under generalforsamlingen. Pilen imellem de to historier deroppe symboliserer et valg, det gælder denne tegning og det gælder de efterfølgende tegninger.

Sådan ser det ud i dag. Medlemmerne vælger i kraft af en urafstemning disse 5 medlemmer af bestyrelsen og det er så enkelt, som det kan være, direkte medlemsindflydelse, men der er også andre muligheder for at gennemføre et valg af pensionskassens bestyrelse. Disse andre muligheder viser jeg nu. De består i, at man kan etablere enten et repræsentantskab eller en delegeretforsamling. De to udtryk er temmelig vilkårlige. Nogle gange anvender man det ene, nogle gange anvender man det andet om lidt forskellige konstruktioner. Vi har anvendt den definition, som man kan finde den lovgivning, der er relevant, altså den lovgivning, der drejer sig om finansiel virksomhed. Og kigger vi på, hvorledes det forholder sig med

repræsentantskabet, så er der to udgaver, to varianter. Den første viser jeg nu. Det gør jeg nu. Her vælger alle medlemmerne ved en urafstemning et antal repræsentanter, der tilsammen udgør et repræsentantskab, og disse repræsentanter vælger så bestyrelsen. Den anden udgave viser jeg nu. Her vælger de medlemmer, der faktisk deltager i en generalforsamling, repræsentanterne til repræsentantskabet og repræsentantskabets medlemmer vælger herefter bestyrelsen. Fælles for de to udgaver her i forbindelse med repræsentantskabet er, at det er repræsentantskabet, der vælger bestyrelsen og der er altså derfor tale om indirekte medlemsindflydelse på valget af bestyrelsen. Den måde at gribe et valg af en bestyrelse an på findes i flere forskellige pensionselskaber, Sampension, PensionDanmark og PFA opererer med forskellige udgaver af repræsentantskabet. Lad os kigge på delegeretmodellen. Det er den rene form og vi gennemfører nu igen to forskellige måder at gennemføre valget på. Her er den første. Medlemmerne vælger i kraft af en urafstemning et antal delegerede. Disse delegerede vælger herefter bestyrelsen. Den anden udgave, som dukker op nu, indebærer også, at medlemmerne via urafstemning vælger de delegerede, men urafstemningen omfatter også valget af bestyrelsen. Fælles for disse to udgaver af valg til bestyrelse er, at det kun er de delegerede, som kan stille forslag og stemme om disse forslag under generalforsamlingen. I nogle sammenhænge, det gælder bl.a. PKA pensionskasserne, der kan medlemmerne møde i generalforsamlingssammenhæng og de kan også tale under generalforsamlingen, men de har altså ikke forslags- og stemmeret.

Problemstillingen er formentlig klar. Direkte medlemsindflydelse over for indirekte medlemsindflydelse. Vi har i bestyrelsen talt ganske meget om disse to vidt forskellige måder at gribe et valg an på og vi har også anlagt to andre synsvinkler og det er så disse i alt tre grundlæggende opfattelser, grundprincipper kan vi kalde det, som jeg præsenterer her. Også her kan jeg være lidt kortfattet, fordi det er formentlig umiddelbart forståeligt. Jeg tror, at I vil være enige med bestyrelsen i, at den første af disse grundpræmisser og den sidste af disse grundpræmisser giver sig selv. Det vil I være enige med os i, at sådan er det. Derfor fjerner jeg dem. Og tilbage står så hvad der bliver den vejledende afstemnings første tema. Standpunktet i bestyrelsen er, at vi gerne vil fastholde den måde at vælge bestyrelsen på, der gælder i dag, og som i øvrigt har været gældende i flere år, måske alle år siden 1960. Altså, at bestyrelsen vælges ved urafstemning. Det er temaet. Vi vil gerne gennemføre en vejledende afstemning og der ligger til det formål et par kort foran jer. Det ene rødt, det andet grønt. Og ved det beder jeg jer om at markere, sådan som dirigenten nu beder jer om.

Dirigenten: Ja, værsgo en kort bemærkning hervedefra og så tager vi lige en hurtig, det er jo vejledende tilkendegivelser, vi er i gang med her. Bare lige at I er med på det.

?: For det første så er den første opsparing, hvis man er magister, det er den man anbringer i Magistrenes Pensionskasse. Det er en tvungen opsparing. Man bestemmer ikke selv, hvor pengene placeres. Som medlem må man forvente, at pengene håndteres professionelt af koncernen, altså af medarbejderne, sådan som jeg synes, det finder sted. Derudover må man forvente, at det finder sted også professionelt på det politiske plan. Det, der finder sted her, det er jo i virkeligheden, at man skal lave en eller anden form for selvlegitimering med baggrund i de lave – den lave vælgerdeltagelse til det direkte valg. Selvfølgelig skal der være et direkte valg, det store svigt, efter min opfattelse, finder sted på organisationssiden, hvor organisationerne udpeger personer, ikke ud fra hvad der er mest sagligt forsvarligt og hvad der er til medlemmernes tarv, men det er hvad der er af sådan en billig løsning i forbindelse med konstitueringen efter valgene i hovedbestyrelserne og der er jo en perlerække af

ejendommelige medlemmer, jeg skal nok lade være med at nævne navne, men der ville det være rart, hvis man i stedet for de overvejelser, man gør sig her, overvejer lidt, om ikke man skulle udpege nogle eksterne folk, som virkelig vidste, hvad det ville sige at kunne være det demokratiske modsvar til medarbejderne i koncernen i en finansiel virksomhed.

Dirigenten: Ja, tak for det. Vi er lige om lidt i gang med en vejledende tilkendegivelse, som bestyrelsen skal bruge og det, som vi spørger om her, det er jo: Skal vi bevare den direkte medlemsindflydelse med valg til bestyrelsen via urafstemninger? Det vil vi godt have en meningstillkendegivelse om. Og dem, der synes, at det skal vi, de skal løfte det grønne kort. Og dem, der ikke synes det, de skal løfte det røde kort.

Det er der en klar melding om, at vi skal bevare.

Erik Alstrup: Ja, jeg vender tilbage til de tre grundpræmissen, som jeg viste en planche af for et øjeblik siden. Og den første og den anden grundpræmis er nogle gange i konflikt med hinanden. Det har den været i MP Pensions tilfælde, som jeg nu skal fortælle lidt om. De stigende krav til bestyrelsesmedlemmernes individuelle kompetencer og bestyrelsens samlede kompetencer på den ene side og den direkte medlemsindflydelse på den anden side, udfordrer hinanden ganske meget. Som nogle af jer sikkert husker, så vurderede Finanstilsynet i 2013, at bestyrelsens samlede kompetencer ikke var fyldestgørende. Og bestyrelsen bad os, det vil sige pålagde os, men formulerede det på en pæn måde, bad os om at finde en person, som havde de rette kompetencer, altså de kompetencer, som manglede. Konsekvensen af det blev, at Lis Skovbjerg, som sidder her, blev valgt under generalforsamlingen sidste år efter indstilling fra bestyrelsen. Lis Skovbjerg er, som Lis selv har sagt på et tidligere tidspunkt i dag, ikke medlem af pensionskassen og dermed ikke valgt blandt medlemmerne. Når vi kombinerer det med, at Tina Mose som bestyrelsesformand er en af de fem, der er valgt af og blandt medlemmerne, overholder vi ikke reglen i lovgivningen om, at mindst halvdelen af de menige bestyrelsesmedlemmer skal vælges af og blandt medlemmerne. Jeg vil ikke komplicere det. Jeg håber, at I holder fast på det. Hvis nu Tina Mose som bestyrelsesformand havde været organisationsudpeget, havde vi opfyldt lovgivningen, sådan som den er indrettet. Konsekvensen var efter Finanstilsynets påbud, at vi så skulle have udvidet bestyrelsen med et yderligere medlem. Det ønskede vi ikke og – det er der mange grunde til - vi ansøgte derfor Finanstilsynet om dispensation. Den dispensation fik vi. Eksemplet – det jeg har fortalt om her – viser meget godt, at hensynet til på den ene side direkte medlemsindflydelse og på den anden side de lovgivningsmæssige krav ganske ofte er i konflikt. Jeg kommer nu til nogle overvejelser, som bestyrelsen har gjort sig med hensyn til fremtiden. Det er disse overvejelser vi gerne vil have jeres tilkendegivelse om. Det første punkt, som nu vises, er godt nok ikke en overvejelse, men et faktum, det er virkeligheden, nemlig de faktiske elementer af uddannelse, intern såvel som ekstern, man gennemfører for nye og også lidt ældre bestyrelsesmedlemmer. Nye bestyrelsesmedlemmer gennemgår en anerkendt bestyrelsesuddannelse, og alle bestyrelsesmedlemmer gennemgår i løbet af et år eller deltager i løbet af et år i seminarer, halvdagsseminarer, som administrationen tilrettelægger, så der er altså tale om ganske omfattende uddannelsesvirksomhed. Jeg skal ikke gå nærmere ind i det, fordi det er sådan set ikke så interessant. Derimod er det interessant, at vi i bestyrelsen har en overvejelse, som går på valgperioden. I øjeblikket er den jo tre år, men vi overvejer, og hører gerne jeres opfattelse af den overvejelse, at udvide perioden til i alt fire år med valg hvert andet år. Overvejelsen er jo selvfølgelig motiveret i, at forlænger man valgperioden, så er man ret sikker på, at ens kompetencer udvikler sig i forhold til, at man i øjeblikket kun sidder tre år. Hvorfor så valg

hvert andet år? Jo, i 2009 under valget der resulterede valget i, at alle fem bestyrelsesmedlemmer valgt blandt medlemmerne blev skiftet ud på én gang og det er godt nok ikke smart af grunde, som ikke er så svært at forstå. Og den situation ser vi ikke gerne gentaget. Derfor et valg hvert andet år. Der er så også, som I kan se, løbende udskiftning. Der vil så være en overgangsperiode, hvis I synes, at det er en god ide, som jeg ikke behøver at gå ind på. Så vil jeg gerne spørge, hvad I nu synes om den egentlige overvejelse. Ikke uddannelse, det er ikke noget, jeg beder jer om, men hvad der nu er afstemningstemaet. Hvad siger I til det?

Thomas Sams: Jeg er suppleant i bestyrelsen, og jeg vil meget stærkt advokere imod det forslag der. Fordi det er meget uheldigt kun at have to personer på valg. Det sikrer, at mindretal har meget, meget svært ved at komme ind i bestyrelsen. Og jeg synes for at sikre alsidigheden i bestyrelsen, så er det vigtigt, at give også mindretallet en væsentlig mulighed for at komme i bestyrelsen. Hvis kun der er 2-3 medlemmer, der er på valg ad gangen, så vil det altid være det samme, det vil altid være flertallet, der får deres folk i bestyrelsen. Jeg synes, det er meget uheldigt forslag at stille.

?: Jeg synes i og for sig forslaget er udmærket, men vejen man kommer hen til det er jo helt bimmelim. Man rager uklar med – der er en sammensætning i bestyrelsen, som Finanstilsynet åbenbart ikke kan leve med, men den bestyrelse kunne meget vel være anderledes. Den kunne nemlig være anderledes, hvis organisationerne levede op til deres ansvar i stedet for at udpege nogle organisationsvalgte, som sidder i hovedbestyrelsen eller har siddet i hovedbestyrelsen, at man så udvalgte f.eks. en advokat med en MBA eller en statsautoriseret revisor, som så refererede tilbage omkring det overordnede til organisationerne, så ville man overhovedet ikke have de her problemer, som I snakker om. Jeg synes det er helt mærkeligt, at man kan undlade at gå til den enkle, slidstærke, holdbare løsning, som oven i købet er ordentlig professionalisering over for medlemmerne også i det demokratiske led.

Dirigenten: Jeg hører ligesom to forslag i virkeligheden, fordi det ene forslag går på, om man skal ændre valgperioden fra 3 til 4 år. Det kan man have en mening om. Det andet, det går så i virkeligheden på, hvis man gjorde det, om man så skulle vælge hvert andet år, det synes du, var en dårlig ide af demokratiske årsager. Men man kunne jo godt tage i virkeligheden begge de der afstemninger – det synes jeg, bare for at få en vejledende tilkendegivelse.

Synes man generelt set, at forslaget om at valgperioden ændres fra 3 til 4 år, er en god ide eller en dårlig ide. Det vil jeg godt høre om, hvem synes det er en god ide? Op med en pote. Og hvem synes, det er en dårlig ide. Så generelt set er der egentlig tilslutning til, at det kræver man skal sidde i lang tid.

Så det næste der bliver rejst, det er så det spørgsmål, som blev rejst, skal det så være med valg med hvert andet år? Det synes jeg også lige vi skal have en tilkendegivelse. Og nu skal jeg kun have de grønne. Dem, der synes, at det skal være valg hvert andet år, lad os lige se dem nu. Dem, der går ind for det. Vi får en fornemmelse af det. Og dem, der er imod det? Det er også markeret. Så har vi fået begge ting med videre til bestyrelsen. Tak.

Erik Alstrup: Og vi viser nu en ny planche her. Vi er halvvejs igennem de vejledende afstemninger. Der er to tilbage og den første angår de fem medlemsvalgte, som jeg fortalte lidt om allerførst. Der kunne man nemlig forestille sig, at bestyrelsen, den til enhver tid

siddende bestyrelse, aktivt opsøger kandidater, som den så selvfølgelig bedømmer som egnede og eventuelt også direkte anbefaler i relation til valget. Det ændrer ikke ved, og det vil jeg meget gerne understrege, at der selvfølgelig stadigvæk vil være det ganske velkendte valg. Alle kan stille op, alle kan afgive stemme på en kandidat, men tanken er altså, i forhold til disse i alt fem medlemsvalgte, at bestyrelsen påtager sig opgaven at være opsøgende. Det andet gælder de særligt sagkyndige, som jeg også var inde på lidt tidligere, som jeg altså nu vender lidt tilbage til, ikke meget. Det var sådan, at Lis Skovbjerg blev valgt under generalforsamlingen sidste år efter indstilling fra bestyrelsen, mens derimod Finn Scheibye vælges ved at blive udpeget af de tre faglige foreninger i forening efter indstilling fra bestyrelsen, hvor altså medlemmerne er sådan lidt på en sidefløj. Der vil vi gerne være konsekvente og det indebærer altså den overvejelse, som I nu kan se, nemlig at begge de lovpligtige sagkyndige vælges efter indstilling fra bestyrelsen af generalforsamlingen. Det har vi, kan jeg fortælle, drøftet et par gange med de tre faglige organisationer, og det standpunkt er de enige i. Derimod kan jeg også lige fortælle, at de tre faglige organisationer er enige i ikke at opgive de tre poster, som de har i MP Pensions bestyrelse. Så de to sidste afstemningstemaer vil altså dels vedrøre de medlemsvalgte – og der har vi selve afstemningstemaet. Om lidt kommer så det næste afstemningstema, men lad os lige tage det her først.

Dirigenten: Skal man pålægge bestyrelsen at arbejde for at finde og anbefale egne bestyrelseskandidater? Der er nogen, der lige vil sige noget om det.

Bent Kjær Hansen: Hvis vi skal til at vælge flere sagkyndige på generalforsamlingen, så skal der jo stilles flere end én op. Så skal der være en 4-5 stykker at vælge imellem. Det hjælper ikke noget, at bestyrelsen kommer med to og så skal vi konfirmere bestyrelsens indstilling. Altså, så bliver det æske i æske i æske. Altså, jeg vil sige, den går ikke. Det skal skrues sammen på en anden måde, altså, det skal ikke være sådan, at bestyrelsen kommer så med nogen, som de godt kan lide. Vi skal have nogle stykker at vælge imellem. Der skal være en anden måde at stille folk op på.

?: Ja, altså, der står ikke bestyrelsen deroppe, der står skal vi og hvis der står vi, så er jeg med på den, men det er ikke nødvendigvis bestyrelsen, der skal løse den opgave med at finde egnede kandidater og jeg synes, det er en vigtig opgave, at vi får en pensionskasse, der er ledet af kompetente folk. Og det gælder også dem, der er valgt fra organisationerne. Vi skal have dem kvalificeret, sådan at der er mange at vælge imellem. Det giver jeg de andre talere ret i.

Steffen Gormsen: Jeg synes bare for alt i verden vi skal undgå en selvsupplerende bestyrelse.

Dirigenten: Ja, "vi" her går altså på bestyrelsen, så det er det, vi skal tage stilling til. Om bestyrelsen skal arbejde for at finde egnede bestyrelseskandidater. Jeg hører nogen sige, at det skal alle gøre, og nu tager vi så en afstemning, hvorvidt det er en bestyrelsesopgave og dem, der synes det, de må lige stikke en grøn seddel i vejret nu. Det er der nogle, der synes. Og hvem synes ikke, at det er en bestyrelsesopgave? Det er der mange, der ikke synes.

Tak for det. Så bliver der spurgt om – og det er det sidste, vi lige skal tage stilling til her – om begge bør vælges af generalforsamlingen. Og det vil jeg godt høre, hvordan man ser på? Altså, hvem synes det? De bør stikke de grønne sedler i vejret nu. Det er der en del, der synes

er en god ide. Hvem synes ikke, at begge skal vælges af generalforsamlingen? Det er der faktisk også en del, der synes. Det er der lidt forskellige holdninger til.

Erik, det er hvad der kan blive af gode input til dig.

Erik Alstrup: Ja, men jeg siger tak for markante tilkendegivelser. Det gør det nemmere for os i bestyrelsen at arbejde videre, og vi vil gøre det på den måde, som I nu ser på skærmen. Op til generalforsamlingen vil vi bearbejde og forholde os til de standpunkter, som nu er registreret i forbindelse med de vejledende afstemninger. Og vi forventer så, i relation til generalforsamlingen 2015, at fremsætte forslag, så det er strategien og så må jeg ikke sige mere.

Dirigenten: Vi siger tak alle sammen til Erik for oplægget.

Dagsordenens punkt 7

Valg af revisor og revisorsuppleant

Dirigenten: Dermed er vi fremme ved punkt 7. Valg af revisor og revisorsuppleant og det er således, at man indstiller genvalg af statsautoriseret revisor Lone Møller Olsen og nyvalg til Jacques Peronard som henholdsvis revisor og revisorsuppleant og som medlemsvalgt revisor indstiller man genvalg af Bjørn Gyland og Jens Brandorff som suppleant. Kan vi tilslutte os det? Dejligt.

Dagsordenens punkt 8

Eventuelt

Dirigenten: Så er vi fremme ved Eventuelt og der kan man jo snakke om alting, og der er en, der har bedt om ordet, nemlig Bente-Ingrid Bruun, og du har ordet Bente-Ingrid Bruun værsgo.

Bente-Ingrid Bruun: Jeg har bedt om et langt indlæg. Og ja, der er ikke så mange tilbage, men det er også primært rettet til bestyrelsen. Og jeg taler ikke kun på egne vegne. Jeg taler på vegne af 12 medlemmer, der bor ude i Jægergården, og det handler om bagsiden af MP's ejendomssalg. Det vil sige den nye boligstrategi, som angiveligt bare handler om et større afkast, men der har jo i dag været taget nogle andre dimensioner ind. På generalforsamlingen har vi hørt om de nye finansielle strategier, som ikke hedder politik, og vi har stemt om en lang række forslag, men der mangler et, der kunne have lydt således: MP's medlemmer, der bor til leje i MP's ejendomme, må ikke kastes i kløerne på griske ejendomsspekulanter af værste skuffe. Det forslag har vi ikke haft overskud til at indsende og forklaring følger. De medlemmer, der er lejere i Jægergården, vil hermed stille to spørgsmål samt overdrage en

regning til bestyrelsen i MP og baggrunden kan kort opridses. Allerede på generalforsamlingen i 2012 spurgte jeg bestyrelsen, om Jægergården skulle sælges efter en planlagt tagrenovation. Det var der endnu ikke taget stilling til. MP's manglende boligetik gennem 15 år med løbende moderniseringer ændrede vores hjem til byggepladser og det blev også omtalt. For efterhånden har MP øget deres indtægter på de boligejendomme, der nu sælges. I sommeren 2013 fik vi en tagrenovation. Den blev færdiggjort og kursen over for lejerne blev skærpet. Alle lejere blev nemlig individuelt stævnet af et advokatfirma på vegne af MP. Selv om der blot var tale om en langsommelig og fejltagtig behandling i Huslejenævnet. Der blev indgået et kollektivt forlig uden omkostninger for os, for selvfølgelig kunne en husleje-forhøjelse ikke træde i kraft før end taget var færdiggjort. Var denne stævning ikke en unødvendig udgift for MP, der taler så meget om effektivisering? Ejendommen blev herefter sat til salg for 60 millioner kroner – en fair pris. Men så kom en storbrand på tværs. Den 30. september 2013 brød der storbrand ud i ejendommen, fordi min demente nabo på 87 ikke længere kunne administrere sit gaskomfur. Ved en flot beredskabsindsats blev taget reddet, men lejligheden udbrændte og 7 lejligheder blev ubeboelige på grund af sod og vandskader. Lejerne blev genhuset igennem private forsikringer og der pågår stadig forsikringsbetalt genopbygning af en hel opgangsstreng og mere til. De sidste lejere kommer først tilbage medio juli 2014 og da er ejendommens værdi øget med flere millioner kroner. Men den 30. januar 2014 fik vi et brev fra advokatfirmaet Plesner på vegne af MP Ejendomme. Vi blev orienteret om Lejelovens § 100 vedrørende tilbudspligt. Det vil sige vi havde mulighed for at overtage ejendommen på andelsbasis, hvis vi kunne matche et købstilbud fra direktør Henrik Cederholm, HC Holding af 22. april 2010 ApS, på 55.500.000 kroner på givne vilkår. Derfor har vi medlemmer i Jægergården to spørgsmål til bestyrelsen. Hvorfor skulle ejendommen sælges for kun 55 millioner kroner midt i en renovering efter en storbrand? Hvorfor skulle MP sælge Jægergården til ovennævnte direktør Henrik Cederholm, et såkaldt skuffeselskab knyttet til CBRE, et stort udenlandsk ejendomsselskab, der opkøber ejendomme med henblik på videresalg. Vi lejere har valgt at blive lejere i tillid til, at MP havde nogle ejendomme og vi kunne stole på dem. Lige pludselig så bliver vi kastet i klørne på ejendomsspekulanter. Medlemmernes pensioner de øges jo ikke i takt med ejendomsspekulanternes griskhed. Og hvis den nye strategi for ejendomsinvestering skal overholdes, så er dette alt for billige salg vel ikke til gavn for alle MP's medlemmer. Vi vurderer, at I alle er blevet snydt for mindst 7-8 millioner kroner. Ud fra de gældende vilkår, hvor flere lejere er genhuset forskellige steder i København og omegn, hvor tilbageblevne lejere har været topbelastet af brandfølger, nedrivning og genopbygning, og hvor en opgang er omdannet til byggeplads med forbud imod adgang for uvedkommende er vi lettede over, at det er lykkedes os med kæmpe hjælp fra valuar og ejendomsadministrator Bente Naver at stifte en andelsboligforening, der overtager Jægergården den 1. maj. Vi fik først et oplæg fra et advokatfirma, men vi ved heldigvis fra den tidligere ejer, MP Ejendomme på Duevej at vi skal være kritiske, når advokatfirmaer tilbyder hjælp til stiftelse af andelsboligforeninger. De skal jo gerne være holdbare. Og vi medlemmer, vi er jo nu nødt til at hjælpe hinanden, når vi bliver svigtet af den pensionskasse, som vi havde tillid til. Og vi kan varmt anbefale Bente Naver Ejendomsadministration, der er både e-mail og telefonnummer til dem, der netop nu bliver solgt. Og der er lige solgt en til i København. Vi hjælper gerne hinanden. Det er sådan set den gamle solidaritet, der var under formanden Kaj, som vi prøver at genoplive. Og så kommer vi til regningen. For MP ejer ejendommen til og med i morgen. Og jeg vil gerne afslutte med at overdrage en endnu ikke specificeret regning over ikke udførte vedligeholdelsesarbejder på Jægergården. Der er nemlig ikke fulgt op som aftalt på et driftsmøde den 24. juni 2013 med projektleder Gert Nielsen og på et efterfølgende budgetmøde den 18. september 2013 i DEAS. Mail sendt fra beboerrepræsentationen

desangående blev ikke besvaret og vi blev ikke orienteret om, at Gert Nielsen var fratrådt ligesom mange andre. Endvidere er der her vedlagt et billede af frostsprængninger fra trappen ved Mable Roses lejemål, som skriftligt er lovet udbedret for over et år siden. Omfanget af denne regning for ikke udførte vedligeholdelsesarbejder må nærmere fastlægges ved et kommende møde imellem den gamle beboerrepræsentation og den nye bestyrelse i andelsboligforeningen. Grundet salget af Jægergården har der ikke været driftsmøde i 2014 og der foreligger heller ikke et driftsbudget. Vi medlemmer, hvoraf nogle fortsætter som lejere, samt den nye andelsboligforening AB Jægergården går ud fra, at MP ikke løber fra regningen. Og derfor er det vigtigt med det her oplæg. Vi håber, at medlemmer og lejere i andre MP-ejendomme vil blive mindre uanstændigt behandlet, når de ejendomme, som de er lejere i, bliver solgt. Tak for ordet og for jeres lydhørhed og så er jeg spændt på, hvad bestyrelsen svarer. Værsgo.

Dirigenten: Ja tak. Det er et indlæg, der har været annonceret, så det respekterer vi selvfølgelig. Værsgo at svare på det.

Formanden: For det første vil jeg gerne sige, jeg er selvfølgelig rigtig ked af, at I føler jer dårligt behandlet. Jeg skal nok lade være med at løbe fra noget som helst, men jeg er nødt til at sige, jeg kender jo ikke dit oplæg inden det kommer her og det betyder også, at jeg kan ikke på stående fod give et fornuftigt svar på, hvorvidt de 55 millioner er henholdsvis billigt eller dyrt eller hvad det er. Det kan jeg simpelthen ikke svare på. Jeg kan heller ikke svare på, hvorfor vi sælger til Henrik Cederholm. Jeg går ud fra, at der har været en proces, ligesom der er på alle andre salg af vores ejendomme. Udgifterne kan jeg heller ikke på stående fod sige, om vi vil afholde eller ej. Det er jo noget, vi må forholde os til og jeg tænker, at vi tager det her og kigger på det i administrationen og så vende tilbage. Jeg beklager, men jeg kender ikke det her oplæg på forhånd og det vil sige, jeg kan ikke sige noget meningsfuldt. Det giver ikke mening at komme med nogen tilkendegivelser ud over det, jeg gør her.

Dirigenten: Men vi forventer, at der kommer en tilbagemelding, ikke? Direkte til ...

Formanden: Selvfølgelig.

Bente-Ingrid Bruun: Jeg kan kun tage til efterretning, at I ikke engang beklager, at vi er blevet topbelastet af et salg efter en storbrand.

Dirigenten: Jeg tror, at vi skal aftale, at der bliver et ordentligt skriftligt svar på det indlæg, der kommer her, når man har haft mulighed for at kigge nærmere på det.

Formanden: Ja, og så tror jeg lige, jeg vil understrege, jeg startede med at sige, at jeg beklagede, at I følte jer rigtig dårligt behandlet. Så det gør jeg selvfølgelig, men det er svært at forholde sig konkret til en sag, jeg simpelthen ikke er inde i, i detaljer, og det er derfor jeg vælger ikke at gøre det.

Dirigenten: Ja, er der ellers nogen, der ønsker at ytre sig her, så er det jo således, at jeg i hvert fald vil have lov til at udtrykke voldsom ros til, de der stadigvæk holder og har holdt ud så længe, at jeg har mistet mit fly til Aarhus. Tak for god ro og orden, og jeg vil give ordet til formanden, der altid slutter af.

Formanden: Ja, og jeg skal gøre det meget, meget kort. Tak til vores dirigent og tak fordi I mødte frem og har deltaget aktivt, og også tak herfra fordi I er her endnu.

Gentofte 13. maj 2014

Johnni Nielsen
(referent)

Lars Svenning Andersen
(dirigent)